

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 மார்ச் 23]

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழங்கிய குறுகிய காலக் கடன்களை நீண்டகாலக் கடன்களாக மாற்றுவதன் மூலம் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான காலத்தை நீட்டிப்பதற்கான செயற் குறிப்புகளை அனுப்புமாறு கோயம்புத்தூர் மாவட்டக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கியை கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளர் கேட்டுள்ளார். இந்தச் செயற் குறிப்புகள் கிடைத்தவுடன் பதிவாளர் இது குறித்து மேற்கொண்டும் நடவடிக்கைகளைத் தொடருவார்.

பல்லடம் வட்டத்தில் கூட்டுறவு மேற்பார்வை யூனியன்கள் மூன்றும், 137 கிராமக் கடன் வழங்கு சங்கங்களும் செயலாற்றி வருகின்றன. இவற்றில் 99 சங்கங்கள் வேளாண்மைக் காரியங்களுக்காக கோயம்புத்தூர் மாவட்டக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்கியுள்ளன. இப்பகுதியில் பருத்தியும், புகையிலையும் முக்கியப் பயிர்களாகும். சிறு பான்மைப் பகுதியில் சோளம் பயிரிடப்படுகிறது. இவ்வாண்டு ஜனவரி 1-ம் தேதி வரையிலே கூட்டுறவுக் கடன் நிலுவை ரூ. 55,44,583 ஆகும். இதில் ரூ. 3,11,398 உரிய காலத்திற்குப் பின்னரும் செலுத்தப்படாமல் நிலுவையாய் இருந்தது. 1-2-1968 தேதி முதல் 31-5-1968 தேதி வரை செலுத்தப்பட வேண்டிய தொகை ரூ. 33,83,291 ஆகும். இந்தப் பகுதியில் நிலவிவரும் வறட்சி நிலைமை காரணமாக, இதில் எவ்வளவு தொகையை வசூலிப்பது தள்ளிப்போடப்பட வேண்டும் என்பது குறித்துக் கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளர் ஆய்வு செய்வார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பி. என். பரமசிவம் அவர்களின் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது பதிலாகக் கருதப்படுகிறது.

அடுத்து, திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்கள் தீர்மானத்திற்கு முன் அறிவிப்பு கொடுத்துவிட்டு இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், தீர்மானம் பேரவையின் அனுமையுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

4. அரசினர் தீர்மானம்

அவை அலுவல் வரிசை மாற்றம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, 26-3-1968-ல் நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய கோரிக்கை எண் 8-மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்பதை 25-3-1968-லும், 25-3-1968-ல் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய கோரிக்கை எண் 9-மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்பதை 26-3-1968-லும் மாற்றி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதி கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண்—26. பாசனம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,87,64,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நவீனமாக்கி தண்ணீரைச் சிக்கனப்படுத்துவதுபற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 8,87,64,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

1968 மார்ச் 23]

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, to discuss about investigating and undertaking a scheme to link at least all the rivers in the Southern States with their concurrence—I move the following cut motion :—

‘That the allotment of Rs. 8,87,64,300 under Demand No. 26—Irrigation be reduced by Rs. 100.’

THIRU V. GEORGE : Sir, to discuss the policy of the Government of allowing three Departments, namely, Public Works Department, Highways and Rural Works and Food Production Departments to look after the various categories of irrigation works and to point out the necessity of having one Department in charge of all the categories of irrigation works, I move the following cut motion :—

‘That the allotment of Rs. 8,87,64,300 under Demand No. 26—Irrigation be reduced by Rs. 100.’

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், நீர்ப்பாசன ஆற்றுக்கரைகளை உயர்த்தி, வெள்ள அபத்தைத் தடுக்க வேண்டிய அவசியத்தைக் குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 8,87,64,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, அணைக்கட்டு தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்குதல் பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 8,87,64,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, பல்லடம் தொகுதியில், பள்ளபாளையம் குளம், கண்ணம்பாளையம் குளம், சூலூர் குளம், சாமளாபுரம் குளம் முதலியன தூர் எடுப்பது, பராமரிப்பு செய்வது முதலியனபற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 8,87,64,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,96,62,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, to discuss about the de-silting of Peria Kanmai at Aruppukottai and all other tanks at Ramanathapuram district, I move the following cut motion :—

‘That the allotment of Rs. 6,96, 62,800 under Demand No. 41—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.’

[Thiru Sowdi S. Sundara Bharathi]

[1968 மார்ச் 23]

THIRU V. GEORGE : Sir, to discuss the failure of the Government for de-silting-cum-reclamation of irrigation tanks in channelled areas of Kanyakumari district, I move the following cut motion :-

‘ That the allotment of Rs. 6,96,62,800 under Demand No. 41—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100. ’

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலுள்ள, தண்ணீர்த் தேக்கங்களை உடனடியாகக் கட்டி முடிக்கும் அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

“ கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,96,62,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும் கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“ கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,23,81,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித் துறையில் பணியாற்றும் தற்காலிகத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்கவேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க—

“ கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ.3,23,81,200-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, பணியாளர்களின் வாழ்க்கை வசதிகளை அதிகரிக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விவாதிக்க—

“ கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,23,81,200-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“ கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,06,34,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஸ் போக்குவரத்துள்ள எல்லா சாலைகளையும் பெருவழித்துறை மூலமாகவே ஏற்று தார்சாலைகளாகப் போடும் அவசியத்தைப் பற்றி எடுத்துக் காட்ட—

1968 மார்ச் 23]

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

“கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 7,06,34,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU V. GEORGE: Sir, to discuss the failure of the Government to provide for the construction of the office of the Revenue Divisional Officer, Padmanabhapuram in Kanyakumari district, I move the following cut motion:—

‘That the allotment of Rs. 7,06,34,000 under Demand No. 27—Public Works—Works be reduced by Rs. 100.’

கோரிக்கை எண் 42—பொதுப்பணிகள், மூலதனச் செலவுகள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 42—பொதுப்பணிகள் மூலதனச் செலவுகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,53,22,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலும் அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்குவதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 42—பொதுப்பணிகள் மூலதனச் செலவுகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,53,22,500-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற நிதிக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

a தற்போதுள்ள பாசனத் திட்டங்களைத் தக்க முறையில் பேணி வருவதற்காகவும், அவற்றிலிருந்து பெருமளவு பயன்பெறும் பொருட்டு, அவற்றை விரிவு படுத்துதல், மேனிலைப்படுத்துதல், பேணி வருதல் ஆகியவற்றிற்கான செலவும், வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் சேதமடைந்த பகுதிகளைச் செப்பனிடும் பணி முதலியவற்றிற்கான செலவும், “கோரிக்கை 26—பாசனம்” என்ற மானியத்திலிருந்து பெறப்படும். நிறைவேற்றி வருகிற அல்லது நடப்பாண்டில் மேற்கொள்ளப்படும் புதிய பாசன வேலைத் திட்டங்களுக்காக ஆகும் செலவினங்களின் பெரும் பகுதி “கோரிக்கை 41—பாசனத்திற்கான மூலதன முதலீடு” என்ற மானியத்திலிருந்து ஏற்கப்படும். வருவாய்த் துறையினரின் கண்காணிப்பில் உள்ள சிறு பாசன வேலைகளுக்கான ரூ. 75,21,500 மானியமும் கோரிக்கை 26-ல் அடங்கியுள்ளது. பாசனப் பணிகளின் இயல்பான கட்டமைப்பிற்கும், ஆக்கத்திற்கும் வேண்டப்படும் பணியாட்கள், கருவிகள், பொறிகள் இவற்றின் மொத்தச் செலவுத் தொகை 28-வது கோரிக்கையின்கீழ் வருகிறது. பாசனச் செலவின் ஒரு பகுதியான ரூ. 39,21,600 “கோரிக்கை 26—பாசனம்” என்பதன் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

a உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அமைச்சரின் அச்சிட்ட உரை.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1968 மார்ச் 23]

1968-69-ம் ஆண்டில் பாசனத்திற்கெனச் செலவிடக் கருதியுள்ள மொத்த மானியத் தொகை ரூ. 15,84,27,100 ஆகும்.

பருவமழை, பாசன முறை ஆய்வு.—இந்த ஆண்டில் தென்மேற்கு, வட கிழக்கு ஆகிய இரு காப் பருவங்களிலும் வானம் பொதிய அளவு பெய்யாததால், இடையூறான ஒரு பருவ நிலைக்கு நாம் ஆளாக வேண்டி வந்தது. காவிரி, அமராவதி, பவானி, பெரியாறு, தாமிரவருணி, கோதையாறு முதலிய ஆறுகளின் நீர்கோள் பகுதிகளில் தென் மேற்குப் பருவ மழை இயல்பாக, ஜூன் திங்களின் பிற்பகுதியில் பொழியத் தொடங்கும். இந்த ஆண்டு இது காலத் தாம்து பெய்ததோடல்லாமல், வழக்கமான அளவிற்குக் குறைந்தும் பெய்தது. காவிரி நீர்கோள் பகுதியில் 13 சத வீதமாகவும், பவானியில் 24 சத வீதமாகவும் பெரியாற்றில் 28 சத வீதமாகவும், மழை குறைந்து பெய்தது. இதனால் நீர்த் தேக்கங்களுக்கு வந்த நீரின் அளவும் குறைந்தது. இப்பற்றுக்குறை மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தில் 17 சத வீதமாகவும், பவானிசாகரில் 43 சத வீதமாகவும், பெரியாறு ஏரியில் 47 சத வீதமாகவும், பேச்சிப்பாறை நீர்த் தேக்கத்தில் 45 சத வீதமாகவும், பெருஞ்சாணி நீர்த் தேக்கத்தில் 11 சத வீதமாகவும், அமராவதி நீர்த் தேக்கத்தில் 36 சத வீதமாகவும், பாபநாசத்தில் 28 சத வீதமாகவும் இருந்தது. மேட்டூர், வீரே, மணிமுத்தாறு ஆகியவை தவிர, ஏனைய பாசன அமைப்புகள் அனைத்திலும் இயல்பான தேதிகளில் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடப்பட்டது. மேட்டூரில் தேக்க அளவு மிகவும் குறைவாக இருந்ததாலும், அதன் வரவு நீரின் அளவும் குன்றி இருந்ததாலும், அது தேக்கத்திலிருந்து பாசனத்திற்காக வழக்கத்தை விட, 21 நாள் கழிந்த பின்பே திறந்து விடப்பட்டது. வீரே, மணிமுத்தாறு நீர்த் தேக்கங்களிலும் நீர்ச் சிறை அளவு மேம்பட்ட பின்னரே அவை பாசனத்திற்குத் திறந்து விடப்பட்டன. 18,600 ஏக்கர் பரப்பளவில் கூடுதல் பயிர் விளைவிப்பதற்கென்றே கிருஷ்ணகிரி, சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கங்களிலிருந்து சிறப்பாகத் தண்ணீர் விடப்பட்டது.

காவிரி, பவானி, அமராவதி, பெரியாறு, கோதையாறு முதலிய ஆறுகளின் நீர்கோள் பகுதிகளில், வடகிழக்குப் பருவ மழை பெரிதும் தவறி விட்டது. காவிரி நீர்கோள் பகுதியில் 60 சத வீதமாகவும், பவானியில் 40 சத வீதமாகவும், பெரியாற்றில் 50 சத வீதமாகவும், கோதையாற்றில் 33 சத வீதமாகவும், மழை குறைவாகப் பெய்தது. இதனால் நீர்த் தேக்கங்களுக்கு வந்த நீரின் அளவும் குறைவு. இந்தப் பற்றுக்குறை மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தில் 65 சத வீதமாகவும், பவானி சாகரில் 60 சத வீதமாகவும், பெரியாறு ஏரியில் 47 சத வீதமாகவும், பேச்சிப்பாறையில் 20 சத வீதமாகவும், பெருஞ்சாணியில் 5 சத வீதமாகவும், அமராவதியில் 35 சத வீதமாகவும் இருந்தது. இந்த ஆண்டு வட கிழக்குப் பருவ மழை பொய்த்ததால், பவானி சாகரின் கீழ் உள்ள இரண்டாம் முறை ஆயக் கட்டிற்றுப் பாசன வசதியளிக்க இயலவில்லை. இந்த ஆயக்கட்டுக்காரர்களாகத் துயர் தணிப்பதற்குப் பாசன அமைப்புகள் அவர்களிடமிருந்து மேம்பாட்டுக் கட்டணம் வசூலிப்பதை ஒத்திப் போடப்பட்டுள்ளது. முதல் அறையில் பாசனம் பெற்ற நிலங்களுக்கு இரண்டு பசலிகளுக்கு மேம்பாட்டுக் கட்டணம் வசூலிப்பதற்குப் பதிலாக, ஒரு பசலிக்கு மட்டும் மேம்பாட்டுக் கட்டணம் வசூலிக்குமாறு அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. மேட்டூரில் கிட்டிய குறைந்த தேக்க நீரை சிக்கனமாகவும், மிக்கபயனுறும் வகையிலும், வழங்கிப் பங்கிடு செய்யப்பட்டது. எனவே, பயிர் ஏற்றிய நிலங்கள் அறுவடை செய்யும் வரையில் அவற்றிற்கு பாசனம் நீடித்து வழங்க இயன்றது. இத்தகைய இடுக்கன், பெரியாறு, கோதையாறு பாசனத்திலும் ஏற்பட்டது. இதனைச் சமாளிக்க பாசனம் முறைப்படுத்தப்பட்டது.

இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த கடலோரப் பகுதிகளும், தஞ்சாவூர் மாவட்டமும் கடும் புயலினாலும் பெரு மழையினாலும் அவதியுற்றன. 1967, அக்டோபர் திங்களில் ஒரு முறையும், 1967, டிசம்பர் திங்களில் மற்றொரு முறையும் இப்பகுதிகள் இயற்கையின் சீரற்றத்திற்குள்ளாயின. பாசன ஏரிகள் பல உடைந்தன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உடைப்பெடுத்த ஏரிகளில் சுற்றுக் கரைகள் அமைக்க

1968 மார்ச் 23]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

உடனடி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதனால் பாசனப் பருவ காலத்தில் எஞ்சிய பகுதிக்கு நீர் வழங்க இயன்றது. நிலையாக குளங்களைப் பழுது பார்க்க பணிகள் நிறைவேற்றி வருகின்றன. தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் புயலால் பழுதடைந்த பாதைகளும் செப்பனிடப்பட்டு, பழைய நிலை எய்தும் பணிகளும் உடனடியாக மேற்கொள்ளப்பட்டன.

நமது மாநிலத்தில் நீரும் நிலமும் குறைந்த பரப்பளவிலேயே கிட்டியுள்ளன. இந்த உண்மையைக் கருத்திற் கொண்டு, மிகு பயன் தரும் குறுகிய காலப் பயிர் வகைகளைப் பயிரிடும் நிலப் பரப்பளவைப் பெருக்கியும், அதனை அடுத்து இரண்டாம் போகப் பயிரை விளைவிப்பதிலும் நாம் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். இதற்கு நாம் நிலத்திற்கடியிலுள்ள நீர் வளத்தை நாட வேண்டியுள்ளது. 17-3-1966 அன்று செயலுக்கு வந்த ஐக்கிய நாடுகள் நில-நீர் வளத் திட்டத்தினை காவிரி சங்கமுகப் பகுதியிலும் செயல்படுத்த வகை செய்யப் பட்டது. ஆனால், இத்திட்டம் இப்பகுதிக்குப் போதிய அளவினதாக இல்லை என்று உணரப்பட்டது. காவிரி சங்கமுகப் பகுதியில் நில-நீர் வள ஆராய்ச்சிப் பணியை விரிவு படுத்துவதற்காக வேளாண்மை, பொருளாதாரத் துறைகளிலும், துனையிடு பணியிலும் மேற்கொண்டும் வல்லுநர் உதவி வேண்டியும் கூடுதல் கருவிகளை வேண்டியும் இம்மாநில அரசு இந்திய அரசு மூலமாக ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்திற்கு திட்டம் ஒன்றை அண்மையில் வழங்கியுள்ளது. இந்த இரண்டாவது நிலப்பணி முடிய 1½ ஆண்டுகளாகும். இதற்கென ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்திற்கு 6.54 லட்சம் அமெரிக்க டாலர்களும், மாநில அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 48.44 லட்சமும் செலவாகும்.

திட்டப் பணிகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் பற்றிய விவரங்களை அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள விரிவான ஆய்வுரையில் காணலாம்.

ஓராண்டு சாதனைகள்

கடந்த ஓராண்டில் இந்த அரசு செய்த குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்கள் பற்றியும் மேம்பாடுகள் பற்றியும் ஈண்டு கோடிட்டுக் காட்டும் வகையில் சில சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்த அரசு உரைவு உற்பத்தியைக் பெருக்க எடுத்துள்ள முக்கியமான நடவடிக்கைகளில் காவிரி சங்கமுகப் பகுதியில் இருபோகப் பயிர் விளைவிக்கப்படும் பரப்பளவைக் கூட்டி புதிய பயிர் முறையைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்தது தவையாயதாகும். வரும் ஆண்டுகளில் இத்திட்டம் திறம்படச் செயல்படுவதற்காக கல்லணைக் கால்வாயிலும் காவிரிப்பாசன அமைப்பிலும் ரூ. 66 லட்சம் செலவில் மேம்பாட்டுப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வகை செய்யும் திட்டமொன்றுக்கு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. கல்லணைக் கால்வாயில் முழு அளவு நீர் செல்லும் வகையில் கால்வாயின் தலைப்பகுதியில் வண்டல் அகற்றவும், கட்டுக்கரை பகுதிகளிலும் உடைப்பு ஏற்படக்கூடிய பிற பகுதிகளிலும் கரைகளை வலுப் படுத்தவும் தேவையான இடங்களிலெல்லாம் கால்வாய் அடித்தளத்திற்கு காரை பூசவும், இரு கரைகளையும் காப்புக்கல் சார்த்தி வலுப்படுத்தவும் இத் திட்டத்தின்கீழ் வகை செய்யப்பட்டுள்ளன. காவிரிப் பாசன அமைப்பில் பழவாறு, உப்பாறு, மெய்யியாறு, வேல்பாறு போன்ற ஆறுகளின் கரைகள் தரத்தளவிற்கு உயர்த்தப்படும். இந்த மேம்பாட்டுப் பணிகள் படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும். இதற்காக 1968-69-ல் ரூபாய் 26 லட்சம் செலவு செய்யப்படும்.

கீழ்வானித் திட்டம், பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டம் இவை உள் விட்ட எல்லா திட்டப் பகுதிகளிலும் புதிய கிணறுகளை வெட்டுதல் அவற்றிற்கு மின் இணைப்பு வழங்குதல் குறித்த தடையை அரசு தளர்த்தி யிருப்பதும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் துறையில் அரசு மேற்கொண்ட சிறப்புடையப் பணியாகும். இவ் வானைகளின்படி தலைமைக்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1968 மார்ச் 23]

கால்வாய்கள், கிளைக் கால்வாய்கள் ஆகியவற்றின் முனையிலிருந்து 50 மீட்டர் தொலைவிற்கு அப்பாலும், பங்கீட்டுக் கால்வாய்களின் கரைகளிலிருந்து 25 மீட்டர் தொலைவிற்கப்பாலும் புதிய கிணறுகளை வெட்டுவதும் தற்போதுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டப் பகுதியைத் தவிர, பிற பகுதிகளில் கால்-பாசனம் அல்லாத காலத்தில் உழவர்கள் கிணற்று நீர் கொண்டு எப்பயிரை வேண்டுமானாலும் பயிரிடலாம். இவ்வாறு விதிகள் தளர்த்தப்பட்டுள்ளதை உழவர் பெருமக்கள் வரவேற்று பயன் பெறுவார்கள் என நான் நம்புகிறேன். பாசனத்திற்குத் தேவையான நீர் பற்றுக்குறை ஏற்பட்ட பகுதிகளில் இறைவைப் பாசனம் குறித்த விதிகளும் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன.

பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டம் போன்ற சில பகுதியில் மட்டும் அரசின் செலவில் 25 ஏக்கர் வரையில் கணணி வாய்க்கால்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்தன. மற்றப் பகுதிகளில் இதுவரை 50 ஏக்கர் தொகுதி வரையில் கணணி வாய்க்கால்கள் அரசின் செலவில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்தன. உணவு உற்பத்தியில் ஏற்றங்காண வேண்டும் என்னும் குறிக்கோளினைக் கருதி, அரசின் செலவில் 25 ஏக்கர் தொகுதி வரைக்கும் கணணி வாய்க்கால்கள் அமைக்கும் இந்தச் சலுகையை எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்த அரசு இப்போது கொள்கையளவில் முடிவு செய்துள்ளது.

வைகைக் கால்வாய்களை ரூ. 395 லட்ச செலவில் புதுப்பிக்கும் வேலைத் திட்டம் ஒன்றுக்கு அண்மையில் ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளோம். சிறு பாசனத் திட்டத்தின் கீழ், நடப்பு ஆண்டில், 1967, டிசம்பர் இறுதிவரை ரூ. 223.10 லட்சம் செலவிட்டிருக்கிறோம். இதன் மூலமாக, 12,714 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் புதிதாகப் பாசன வசதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. 30,349 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனம் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. நீர்ப் பிடியிலிருந்து 595 ஏக்கர் நிலங்கள் மீட்கப்பட்டுள்ளன.

பாசனத் திட்டப் பகுதிகளைப் பேணி வருவதற்கு ஆகும் செலவில் ஒரு பகுதியை ஈடு செய்யும் பொருட்டு இப்பகுதிகளிலும் இப்பகுதிகளைச் சூழ்ந்த இடங்களிலும் திரைப்படம் பிடிப்பதற்காக ஒரு நாளைக்கு 1,000 ரூபாய் வீதம் அரசு இதுவரை வசூலித்து வந்தது. எழில் மிக்க இடங்களைத் திரைப்படமெடுக்க அனுமதிப்பது சிரப்பயனை வளர்ச்சிக்குப் பயன் தருவதாக அமையுமென இவ்வரசு கருதியது. எனவே, கலையையும், எழிற்சுவைப் பண்பையும் வளர்க்கும் நோக்குடன் பாசனத் திட்டங்களில் திரைப்படம் பிடிப்பதற்கு ஒரு நாளைக்கு 1,000 ரூபாயாக இருந்த கட்டணத்தை நாளொன்றுக்கு 300 ரூபாயாகக் குறைத்துள்ளது.

பாசனத் திட்டப் பணிகளுக்குப் பொறுப்பேற்றும் பணியில் பல்வேறு நிர்வாக அமைப்புகள் நின்ற நிலவுவதால் பொதுமக்கள் தங்கள் குறைகள் தீர, எந்த நிர்வாக அலுவலரை நாடுவது என, குழப்பமும், ஐயப்படும் அடைந்துள்ளனர். ஓரளவிற்கு உணவு உற்பத்திக்கும் தடங்கலாக அமையும் வகையில் ஒருங்கிணைந்த ஒத்துழைப்பு இல்லாத நிலையையும் இந்த பல்வேறு கூட்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவ்வித முரண்பாடுகளைக் கருத்திற்கொண்டு, வட்டார அதிகார வரம்புடன் கூடிய இணைந்து ஒன்றிய நிர்வாக அமைப்பு ஒன்றினை ஏற்படுத்த 1967, ஐலையில் அரசு ஆணை பிறப்பித்தது.

இந்த ஆணையைக் கல்வி-நிதியாண்டின் இடைப் பகுதியில் செயலுக்கு கொண்டு வருவதனால் பணியாளர்களுக்கு இடர்ப்பாடு ஏற்படுவதுடன் கணக்குகளை முடிப்பதும் எளிதாகாது என முறையிடப்பட்ட காரணத்தினால், மாற்றியமைக்கப்பட்ட அமைப்பு முறை 1-4-1968 முதல் செயல்படும் வண்ணம் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. மாற்றியமைக்கும் இத்திட்டத்தை வகுப்பதில் அரசு பின்வரும் கொள்கைகளைக் கருத்தில் கொண்டுள்ளது; (1) பாசனத் தேவைகளின் அடிப்படையில் தற்போதுள்ள ஆற்றுப் பாசன அமைப்புகளின் எல்லைகளை மாற்ற வேண்டியதில்லை. (2) இப்போது நிர்வாகப் பொறியாளரால் நிருவகிக்கப்படுகின்ற பொதுப்

1968 மார்ச் 23]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பணிக்களரியும், மற்றும், உள்ள கலன்-கருவி-கோட்டங்களையும் (அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் பரிவுரையின்படி) ஒரு மேற்பார்வைப் பொறியாளரின் பொறுப்பில் ஒப்படைத்தல். (3) உணவு உற்பத்தி பற்றிய வேலைகளைச் செய்வதற்காக வருவாய்த்துறை வாரியத்தில் பணியாற்றி வருகின்ற உணியாளர்களை அங்கிருந்து பிரித்து (பாசனத்) தலைமைப் பொறியாளருடன் இணைத்தல். (4) இவை அனைத்தக்கும் மேலாக, பாசனம், கட்டிடங்கள் ஆகியவை குறித்த பணிகளை நேர்முகமாய் மேற்பார்வையிடவும், அவற்றை ஒருங்கிணைக்கவும் இயன்ற மட்டும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு மேற்பார்வையாளர் பொறுப்பேற்றல். மாற்றியமைக்கப்பட்ட புது அமைப்பில் முறையான 10 பெரு வட்டங்களும் 6 சிறப்பு பெரு வட்டங்களும் இருக்கும். 80 கோட்டங்களும் 347 துணைக் கோட்டங்களும் இருக்கும். பெரு வட்டங்கள், கோட்டங்கள் ஆகிய ஒவ்வொன்றின் தலைமை இடங்களையும் அதிகார வரம்புகளையும் முடிவு செய்து அரசு கட்டளை பிறப்பித்துள்ளது; மேலும் துணைக் கோட்டங்களுக்கு அதிகார வரம்புகளைத் தகுந்தவாறு முடிவு செய்யுமாறும் தலைமைப் பொறியாளருக்குக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது.

அவநாசி வட்டத்தைச் சேர்ந்த உழைப்பு பெரு மக்களிடமிருந்து அவ்வட்டம் வரண்ட நீர்ப்பற்றற்ற பகுதியா மிருப்பதாலும், அங்கு பெய்யும் மழையளவு மிகக் குறைந்திருப்பதாலும், நிலையான பாசன வசதி பெறுவதற்கு வேறு வழியில்லாததாலும் அவ்வட்டத்திற்குப் பாசன வசதிகள் செய்து தரும்படி பல முறையில்கள் அரசாங்கத்துக்கு வந்துள்ளன. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் மேற்கொண்டுள்ள நீர்ப் பாதாங்காப்பு ஏற்பாடுகளால் மின்கலங்கள் வழி வழி ஓடி வெளிவரும் கடைக்கோடி நீர்னை மட்டுமே அவநாசிப் பகுதிக்கு ஓரளவு வழங்கலாமென அரசிற்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. இம்முறையில் சுமார் 300 கோடி கன அடி நீர் கிடைக்குமென மதிப்பிடப்படுகிறது; இந்நீரைக் கொண்டு கூடிப்போனால் ஏறக்குறைய 12,000 ஏக்கர் நன்செய் சாகுபடிக்கோ அல்லது 21,000 ஏக்கர் புன்செய் சாகுபடிக்கோ பாசனம் வழங்க முடியும் எனவும் அறிய வருகிறது. இத்திட்டம் பற்றிய ஆய்வு இப்போது நடந்து வருகிறது.

என்னுடைய பொறுப்பின் கீழ் உள்ள சாலைகள், துறைமுகங்கள் பற்றியும் ஒரு சில குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்திய அரசு, ஆண்டு தோறும் மத்தியச் சாலை நிதியிலிருந்து அளிக் கும் நிதி நமது தேவைகளுக்கு நனியிகக் குறைவாய் உள்ளது. 1966-67-ல் ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது; ஆனால், நடப்பு ஆண்டில் 44-91 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்குமாறு நாம் வேண்டியதற்கு எதிராக ரூ. 22-80 லட்சம் மட்டுமே ஒதுக்கும் வாய்ப்பிருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது; இந்த முக்கிய வளர்ச்சித் துறையில் நமது தேவைகளை இந்திய அரசு பெரிதும் உணர் வேண்டுமென்று ஈண்டு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு வன்மையுடனும் இடைவிடாமலும் முறையிட்டதற்கு மேல் பொதுமக்களின் உரிமைக் குரலுக்கு இணங்கவும் இந்திய அரசு இறுதியாக தூத்துக்குடியில் ரூ. 24-40 கோடி செலவில் ஆழ்கடல் துறைமுகம் ஒன்றை மேம்படுத்த ஒப்பளிப்பு வழங்கியது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கள் அறிவார்கள். இறுதியாக முடிவு செய்துள்ள கால அட்டவணைப்படி தலைமைத் துறைமுகப் பணி 1970-ல் முடிவடையவிருக்கிறது. துறைமுக எல்லைவரை வெளிச்சாலைகள் அமைத்தல், துறைமுகத்திற்குப் புறப் பகுதி களிலிருந்து நீர் வழங்குதல் போன்ற வசதிகளுக்காக மாநில அரசாங்கமும் இதுகாறும் ஏறக்குறைய ரூ. 110-00 லட்சம் செலவிட்டுள்ளது.

காண்ட்லா துறைமுகம் தங்குதடையற்ற வாணிகம் நடைபெற சங்கந்த தவிர்ந்த துறைமுகமாகச் செய்யப்பட்டிருப்பதைப் போல, தூத்துக்குடி துறைமுகத்தையும் சங்கமற்ற துறைமுகமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசிற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. காண்ட்லாவிலுள்ள சங்கமற்ற வாணிக மண்டலமே இன்னும் ஆய்வு நிலையில் உள்ள தென்றும்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1968 மார்ச் 23]

காண்ட்லா மண்டலம் முழுதும் செயல்படத் தொடங்கிய பின்னரே தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தை சங்கமற்ற வாணிக மண்டலமாக அறிவிப்பது குறித்து ஆலோசிக முடியுமென்றும் இந்தியத் துணைப் பிரதமரும் மத்திய வர்த்தக அமைச்சரும் எழுதியுள்ளனர்.

எனது உரையை முடிப்பதற்கு முன், பொறியியல் பணியிலுள்ள அதிகாரிகள் ஓய்வுபெறும் வயது பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தகுதி பெற்ற பொறியாளர்கள் பலர் வேலையின்றி மலிந்து மிகுந்த இன்றைய நிலையில், பலருக்குப் பணி உயர்வு பெற இயலாமல் தேக்க நிலை ஏற்பட்டுள்ள நிலையிலும் இது பற்றி அரசு மறு ஆய்வு செய்து ஓய்வு வயது வரம்பினை 55-ஆக மீண்டும் ஆணையிட ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. விரைவில் இது குறித்து அரசு முடிவு செய்யும்.

பாசனத்தைப் பெருக்குவதற்கும் இப்போதுள்ள பாசன வசதிகளை மேம்படுத்தவும் இயன்ற எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுப் பெருமளவிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை அறிந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மகிழ்வர் என நம்புகிறேன். மேம்பாடு அடைந்த உழவு முறைகளைப் பின்பற்றும்படியும், பாசன நீர் வசதியை நல்ல வழிகளில் கையாளும்படியும் நாம் பெரிதும் வலியுறுத்த வேண்டும். அதிக அளவிற்கு வளைச்சலைப் பெருக்க மிகச் சிறந்த சிக்னை முறைகளில் நீரைப் பயன்படுத்துவது குறித்து உழவர் பெருமக்களுக்கு வேளாண்மைத் துறையினரும் பரிவுரை வழங்கி வருகின்றனர்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய இந்த முன்னுரை உறுப்பினர்களுக்கு அச்சியற்றி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் பாசன வசதிகள் பற்றிய ஆய்வுரையும்*, தமிழகத்திலுள்ள சிறு துறைமுகங்கள் ஆற்றும் பணி குறித்த 1967-68 ஆண்டுகுரிய ஆய்வுரையும்*, தமிழகத்தின் சாலை வளர்ச்சி, கட்டட அமைப்புத் திட்டங்கள் பற்றிய ஆய்வுரையும்† உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கிடையே நாம் புதிதாகச் செய்ய இருக்கிற பொதுப் பணித்திறை சேவைப்புறிய புத்தகம்*, 350 பக்கங்கள் அடங்கிய புத்தகம் ஒன்று விரைவில் அளிக்கப்பட இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் கவனத்திற்கொண்டு உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துக்களை வழங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து, இறுதியாக என் உரையை ஆற்றுவதற்கு உறுப்பினர்கள் வழி வகுக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் உரை அச்சிடப்பட்டிருந்தாலும் அது பேரவையிலே ஆற்றிய உரையாகக் கருதப்பட்டு நடவடிக்கைக் குறிப்புகளில் இடம் பெறும்.

* திரு. வ. ஐரவ்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் தங்களிடையே அடச்சியின் கீழ் நடந்த ஓராண்டு சாதனைகளைப்பற்றி சில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

முதலாவதாக, காவிரி சங்கமுகப் பகுதியில் இருபோகப் பயிர் விளைவிக்கப்படும் பரப்பளவைக் கூட்டி புதிய பயிர் முறையைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்த சாதனை என்றும், இரண்டாவதாக புதிய கிணறுகளை வெட்டி விண் இணைப்பு வழங்குதல் குறித்த தடையை அரசு தளர்த்தி யிருக்கிற சாதனையென்றும், மூன்றாவதாக முன்பு 50 ஏக்கர் தொகுதி வரையில் கண்ணி வாய்க்கால்கள் அரசின் செலவில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்ததை அரசின் செலவில் 25 ஏக்கர் தொகுதி வரைக்கும் கண்ணி வாய்க்கால்கள் அமைக்கும் இந்தச் சலுகையை எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்த கொள்கையளவில் முடிவு செய்துள்ள சாதனையென்றும், நான்காவதாக, தற்போது திறப்படும் பிடிப்பதற்கு 1,000 ரூபாயாக இருந்த கட்டணத்தை 300 ரூபாயாகக் குறைத்த சாதனையென்றும், கோடிட்டுக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். அவைகளைப்பற்றி சுருக்கமாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறி முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

* 607-631-ம் பக்கங்களில் I-ம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

† 632-677-ம் பக்கங்களில் II-ம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

† 648-673-ம் பக்கங்களில் III-ம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1968 மார்ச் 23]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

முதலாவதாக, ஒரு போகப் பயிர்கள் விளையும் இடங்களை இருபோக சாகுபடி செய்யும் நிலமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் முன்னரே உள்ள ஒரு திட்டம். அந்தத் திட்டத்தின்படி இந்த அரசும் தொடர்ந்து செயல்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, புதிய கிணறுகளை வெட்ட மின் இணைப்பு வழங்குதல் குறித்த தடையைத் தளர்த்தியிருப்பது நல்ல முறையில் உழவர்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று கருதிக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு விஷயம்தான்.

அடுத்தபடியாக, 50 ஏக்கர் என்றிருந்த வரம்பே இப்பொழுது 25 ஏக்கர் தொகுதி வரைக்கும் அமைக்கும் சலுகையை விரிவுபடுத்த கொள்கையளவில் முடிவு செய்திருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக் கொள்கையளவோடு இந்த முடிவு நின்றுவிடுமா அல்லது தொடர்ந்து புல' திட்டங்கள் அதன்கீழ் தீட்டப்பட்டு நடைபெறுமா என்று அறிய ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது 50 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் பாசன வசதி செய்ய வேண்டுமென்றால் இந்தத் திட்டங்களுக்கு அரசாங்கத்தின் சாங்ஷன் வர வேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. இதனால் பெரிதும் தாமதப் பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. எனவே, இந்த அதிகாரத்தைக் கொஞ்சம் "உசென்ட்ரலில்" செய்து குப்பரிண்டெண்டிங் இன்ஜினியர் அளவிலும் கொடுக்க வழி முறைகளை வகுத்துச் செய்தால் சிறிய திட்டங்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும். அவ்வாறு செய்து அதை விரைவில் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

காரணமாக என்னுடைய தொகுதியில் திருவாங்கோடு, அலியோட்டுக் காத்திற்கு எக்ஸ்டென்ஷன் சாலை ஸ்கீம் ஒன்று சுமார் 75 ஏக்கராவிற்குப் பயன்படக்கூடிய அளவில் இருந்தது. அது ஏழு வருடங்களுக்கு முன்னால் மாவட்டக் கலெக்டர் அளவில் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு இலாக்காவிற்கு வந்த பிறகும் அரசாங்கத்தினால் சாங்ஷன் செய்யப்படாமல் செயலற்று இருக்கிறது. எனவே இந்தமாதிரி குறைந்த ஏக்கர் அளவில் சாங்ஷன் செய்யும் வரம்பளவை அதிகப்படுத்தி குப்பரிண்டெண்டிங் இன்ஜினியருக்கு அந்த சாங்ஷன் பண்ணும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் திருவிளங்கோடு எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் பல வருஷமாக இருந்தும் கன்னியாகுமரி டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கமிஷனில் கூட தீர்மானம் நிறைவேற்றியும் எந்தவித நடவடிக்கையும் இல்லாமலிருப்பது பெரிதும் வருந்தத் தக்கது. இந்த அரசு அதில் கவனம் செலுத்தி உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரைப்படப் பிடிப்பவர்களுக்கு 1,000 ரூபாயாக இருந்த கட்டணத்தை 300 ரூபாயாகக் குறைத்திருப்பது நம்முடைய வருமானத்தைக் குறைத்துக் கொண்டிருப்பதாகத்தான் கருதுகிறேன். அதற்குக் கூறப் பட்டிருக்கும் காரணம், சீர்ப்பயண வளர்ச்சிக்குப் பயன் தருவதாக அமையுமென கருதுவதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆயிரம் என்றே யிருந்தாலும் கூட திரைப்படப் பிடிப்பாளர்கள் நிச்சயமாக அந்தக் காட்சிகளை எடுக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துத்தான் வந்தார்கள். இது உண்மையிலேயே திரைப்படம் எடுப்பவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கக் கூடியதாக அமையுமே தவிர மற்ற முறையில் நமது வருமானத்தைப் பெருக்கியதாகவோ, சீர்ப்பயண வளர்ச்சிக்கு எந்த விதத்திலும் ஏற்றம் காணும் முறையிலோ அல்ல என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன வசதிக்கு இந்த அரசு பெரிய அளவில் செயல்படுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மொத்தமாக 15,81.27 இலட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு செலவிடப்போவதாகக் கணக்குக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தக்கனடைய உரைவில், ஆனால் உண்மையிலேயே நாம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தெனீவாக, உன்னிப்பாகக் கவனித்தால் சுமார் 357 இலட்சம் ரூபாய்தான் பெரிய பாசன வசதிக்காகவும், சுமார் 769 இலட்சம் ரூபாய்தான் சிறுபாசனங்களுக்காகவும் பயன்படும். மீதமுள்ள தொகை எக்ஸ்ட்ராவிலேமென்ட், மற்றும் மற்றச் சலுகைகளிலேதான் போடுவது. இந்த மாதிரி 1966-67-இல் கூட

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 மார்ச் 23]

இரிரேஷனுக்காக 438 இலட்சமும், மைனர் ரிரேஷனுக்காக 1054 இலட்சமும் செலவிடப்பட்டது. 1966-67-ஐவி. இந்த ஆண்டு நீர்ப்பாசனத்திற்கு மொத்தமாகப் பயன்படுத்தக்க வகையில் 'அல்ட்' செய்திருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற வருஷப் 422 இலட்சம் இரிரேஷனுக்காக என்றால், மைனர் இரிரேஷனுக்கு 955 இலட்சம் மட்டும் தான் செலவிடப்பட்டது. கடந்த வருஷத்திலே கூட இந்தச் செலவு குறைவாகத்தான் உள்ளது. வரவர குறைந்துகொண்டே போகின்ற நிலைமையைப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே பாசன வசதிக் காக அதிகமாக ஊக்கமளிப்பதாகத் தோன்றவில்லை பாசன வசதியின் கீழ் மேலும் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக என்னுடைய வெட்டுக்கீழமானத்தில் கொடுத்திருப்பதைப் போல, பாசன வசதியை 3 இலாக்காக்களில் சேர்த்துச் செய்யப்படுகின்றன. . . புட்ட புரொடெக்ஷன் இலாக்கா மானவாரி குளங்களைப் பராமரிக்க 5 ஏக்கருக்கு மேல் நீர்ப்பாசனம் அளிக்கக்கூடிய அந்தக் குளங்களை மட்டும் பராமரிக்கவிருக்கிறது. 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட அளவு பாசனம் அளிக்கும் மானவாரி குளங்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு ஊலை நீர்ப்பாசன வசதியளிக்கக்கூடிய குளங்கள் அனைத்தமே பராமரிக்கும் பொறுப்பு பி. பிள்யூ இலாக்காவிலும் என்ற படிவையிலே மூன்று இலாக்காக்கள் நீர்ப்பாசனத் துறையைக் கவனித்து வருகின்றன. மூன்று இலாக்காக்களிலும் கவனம் செலுத்தவதால் நன்மை ஏற்படவில்லை. செலவுதான் அதிகமாகிறது. மானவாரி குளங்களை புட்ட புரொடெக்ஷன் எடுப்பதற்கு வில்லேஜ் ஆ. பீஸர் சட்டமீட்கேட் கொடுக்கவேண்டும். அதற்குக் காலதாமதம் ஆகிறது அதை பி. பிள்யூ, டிபார்ட்மெண்ட் ராஜ்ய ஏற்றுச்செய்தால் போதும் என்று கோருகிறது. பி. பிள்யூ வாக்ரா சாலை குளங்களைக் கரியாகப் பராமரிப்பதாகத் தோன்றவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் சேலை பாசனத் திட்டத்திற்குப் பஞ்சுளங்கள் இருக்கின்றன. அத்தையும் தூர்ந்தபடியே அங்குள்ள விவசாயிகளால் வெளவப்பட்டு சேடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. கடந்த ஆண்டு தண்ணீர்த்தடுப்பாடு ஏற்பட்ட காலத்தில் குளங்கள் பயன்படவில்லை. அநேக ஏக்கர்கள் பயனடையாமல் போயின. அவற்றைச் செப்பனிட்டால் சாதாரணமாக மழை போய்த் விட்டால்கூட விளைச்சலேயே பாரக்கூடியும், இந்நிலையில் அங்குள்ள குளங்கள் பி. பிள்யூ இலாக்காவாலே கவனிக்காமலே தூர்ந்தபடியே விவசாயிகள் வெளவுதல் செய்து தங்கள் உடைமையாக மாற்றிக்கொள்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் கடர்ப் பெருங்குளம் என்று ஒரு குளம் க்காதல்லவா பகுதியில் இருக்கிறது. அந்தக் குளத்தின் ஆயக்கட்டி சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் வரை செல்லும். ஆனால் கரை அடைந்து தூர்ந்ததாலே கையாடும் செய்வப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சீர செய்தால் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு, தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் காலத்தில், பயனடையச் செய்ய முடியும் அதைப்போலவே கக்குளம் வில்லேஜில் புனையாளம் என்றொன்று இவ்வளவில் எல்லாம் ஆயிரம் ஏக்கர்கள் பாசனவசதி செய்யலாம். ஆனால் அந்தக் குளம் கவனிக்கப்படாமல் சீரழிந்து இருக்கிறது. அதேபோல் இரணியல் பகுதியில் கோவில்குளம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அங்குள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும் குடியாளவாரினை. பி. பிள்யூ. இலாக்காவினரும் இந்த சாலை புரவு குளங்களைப் பாதுகாப்பதில் எந்தவித அக்கறையும் காட்டவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுகிறேன். ஒன்றில் பி. பிள்யூ. டி. அதில் கவனம் செலுத்தி சிரத்தையோடு செய்ய வேண்டும். இன்றேல் இந்த அலுவலகங்களும் . . புட்ட புரொடெக்ஷன் இலாக்காவிலேயே ஒப்பனைத்துக் கொடுத்தால் நலமாகிருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் மேலேகளைப் பராமரிக்கிற ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட், ரூரல் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட், பிள்யூ. டி. டிபார்ட்மெண்ட் என்று மூன்று டிபார்ட்மெண்ட்களாக இருப்பதை சேர்த்து ஒரே டிபார்ட்மெண்டாக செய்வதன் மூலம் நலமாகவும் சிக்கனமாகவும் இருக்குமென்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கூசாப்படுகிறேன்.

1968 மார்ச் 23]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

அடுத்தபடியாக, இந்த இரேஷன் திட்டத்தின்கீழ் எங்கள் மு.ப கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இப்பொழுது சித்தாறு பட்டணங்கால் வேலைத் திட்டம் நடந்து வருகிறது. இந்த திட்டம் குறிப்பிட்ட கால வரையறைக்குள் முடியாமல் மிகவும் மெதுவான முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்ட இந்த அரசாங்கம் இந்த திட்டத்தை மிக விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த திட்டத்தின்கீழ் எங்கள் மாவட்டத்தில் கருங்கல்லிலே ஒரு செக்ஷன் ஆபீஸர் அலுவலகமும் ஒரு டிராவலர்ஸ் பங்களாவும் கட்டுவதாக முதலிலே திட்டம் இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது அந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டதாக அறிகிறேன். அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, அங்கே இந்த இரண்டு கட்டிடங்களையும் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே ஏன் அந்த கட்டிடங்கள் கட்டவில்லையென்று கேட்டதற்கு, நிலம் கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதே நிலம் கிடைக்கவில்லையென்றால் பின்னால் நிலம் கிடைக்குமா? இந்த செக்ஷன் ஆபீஸர் அலுவலகத்தையும் டிராவலர்ஸ் பங்களாவையும் குளித்தறை என்ற இடத்தில் கட்டுவதாக முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். குளித்தறை ஒரு முனிசிபல் நகரம். அங்கேயே எல்லா அலுவலகங்களையும் கட்டுவதென்று முடிவு செய்தது ஜனநாயகப் பண்பிற்கு உகந்ததா? டிசென்டரிலேயே என்ற முறையில் கருங்கல்லிலே அந்த இரண்டும் இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் அந்த கருங்கல் ஊரிலே பழைய திருவிதாங்கூர் கூட்டிக்கொத்திலேயே ஒரு டிராவலர்ஸ் பங்களா இருந்தது என்றும் நினைவுப்படுத்தி அரசினர் உயர் நிலைப் பாடசாலைக்கு வேறு இடம் கிடைக்காமையால் அந்த டிராவலர்ஸ் பங்களாவை அதற்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்றும், அங்கே இப்பொழுது ஒரு டிராவலர்ஸ் பங்களா தேவை என்பதையும் சுட்டிக் காட்டி, அங்கே ஒரு டிராவலர்ஸ் பங்களா கட்ட மீண்டும் பரிசீலித்த திட்டமிட்டு அங்கே நிறுவவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, சாலை வளர்ச்சித் துறையிலே நமது அரசு போதிய அளவில் அக்கறை காட்டுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. சென்னையிலுள்ள சாலை வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் அக்கறை காட்டுகிறார்கள். அதை நான் குறை சொல்லவில்லை. அதில் அக்கறை காட்டுவேண்டியதுதான். ஆனால் மற்ற பகுதிகளிலுள்ள சாலைகளுக்கும் அதே அளவு அக்கறை காட்டுவண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடைமப்பட்டவனாவேன். சாலை வளர்ச்சி 1966-67-ம் ஆண்டு ஸ்டேட் ஹைவேய்க்கு மட்டும் 65.3 இலட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. ஆனால் கடந்த பட்ஜெட்டில் இந்தத் துறைக்காக 88.48 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கச் செய்யப்பட்டும், ரிஸர்வ் பட்ஜெட்டில் 48.48 இலட்சம் அளவே செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. அந்த அளவில் புதிய பட்ஜெட்டில் 61.73 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. அதுவும் கடந்த பட்ஜெட்டைப் போலவே குறைவாகவே செலவுச் செய்யப்படுமா என்ற அச்சம் இங்கிருந்து. இந்த அளவில் நாம் சென்றுகொண்டிருப்போமானால் போக்குவரத்து வசதிகள் பெரும் அளவில் பாதிக்கப்படும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தியா முழுவதும் ஒரு இலட்சம் மக்கள் தொகைக்கு 103 மைல் நீளமுடைய சாலை அமைப்பு இருக்கிறது என்றும், இங்கே நம்முடைய மாநிலத்தில் 104 மைல் நீள சாலைகள் இருக்கின்றன என்றும் சொல்வது எந்த விதத்திலேயும் திருப்தி அளிப்பதாக இல்லை. டென்வீல்டி குறைந்த மாநிலங்களில், ஜனத்தொகை குறைந்த மாநிலங்களில் ரோடு வசதிகள் குறைவாக இருந்தால் கூடப்போதும். ஆனால் நமது மாநிலம் டென்வீல்டி கூடுதலான மாநிலம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, ரோடு வளர்ச்சிக்கு அதிக அக்கறை எடுத்தேக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ்]

1968 மார்ச் 23

கடந்த வருஷம் எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஒரு பர்லாங் ரோடு கூட ஸ்டேட் ஹைவேஸ் ஸால் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லையென்று மிகவும் மன வேதனையோடு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனவேன. சாதாரணமாக, பேருந்து வண்டிகள் செல்லுமேற வழித் தடங்கள் அனைத்தையுமே தேசிய நெடுஞ்சாலையாக, மாநில நெடுஞ்சாலையாக மாற்றத் திட்டமிட்டிருப்பதாக அறிஞரும். ஆனால், உண்மையிலே இந்த திட்டம் இருந்தும் கூட, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கடந்த வருஷம் ஒரு பர்லாங் ரோடு கூட இந்த திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்படவில்லை மாநில நெடுஞ்சாலைகளாக்கப்படவில்லை என்பது மிகவும் வேதனைக்குரியது. ஆகவே, உடனடியாக அதிக மைல்கள் உள்ள ரோடுகளை இந்த திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆய்வுரையின் 12-ம் பக்கத்தில் கடந்த வருடங்களில் வருடம் ஒன்றுக்கு 250 மைல் தடங்களை இத்திட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு வந்தது என்று இருந்ததை இந்த வருஷம் 300 மைல் அளவுக்கு உயர்த்துவதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே ஆய்வுரையின் அதே பக்கத்தில் 1960-61-ம் ஆண்டு முதல் 1966-67 வரை 4,512 மைல் நீளமுள்ள சாலைகள் இத்திட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, 7 வருஷத்திற்குள் 4,512 மைல் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், இது வருஷத்திற்கு 250 மைல் 300 மைல் அல்ல, இன்னும் கூடுதல் அளவாகவே எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் இப்பொழுது 300 மைல் அளவுக்குத்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையில் நாம் இருப்போமானால் அது போதாது. எனவே, இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கூடுதல் இடம் எடுப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திருநெல்வேலி ஹைரோட் என்ற இடத்திலே.....

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : முன்பெல்லாம் ஆண்டொன்று 1,000 என்ற அளவிலே எடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு 500 என்ற கிளர் அளவுக்கு அது குறைக்கப்பட்டது. ஆயிரம் என்ற அளவில் இருந்ததால் இந்த அளவுக்கு எடுத்தோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள முடிந்தது பிறகு 250 என்று பழைய சர்க்கார் மாற்றியிருக்கிறது. அதை 300 என்று மாற்றியிருக்கிறோம். நாம் இப்படியே, 300, 500 என்ற அளவில் ஆயிரத்தை எட்டலாம் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. இந்தத் திருநெல்வேலி ஹைரோடில் டிரெயின் கடந்து போகிறது. அது போக்கு வரத்து மிகவும் நிறைந்த இடம். அங்கு கேட்டை மூடுமபோது போக்கு வரத்து பல மணி நேரம் நின்றுவிடுகிறது—பாதிக்கப்படுகிறது. சில சமயங்களில் ஒரு மணி நேரம் பொறுத்தும் கேட் திறக்கப்படுவதில்லை. அந்த முறையில் மக்கள் பெரிதும் இன்னல்படுகிறார்கள். எனவே, போக்கு வரத்து ஒழுங்காகச் செல்வதற்காக ஒரு திட்டம் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு ஒரு பாலம் கட்டித் தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், என்னுடைய மாவட்டத்தில் நாகர்கோவில் திருவனந்தபுரம் நேஷனல் ஹைவேஸின் ரோடு என ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ரோடு சிமென்ட் காங்கிரீட்டால் ஆனது. பல வருடங்களுக்கு முன்னால் அது போடப்பட்டதால், இன்று பழுதடைந்து சிக்கிறது. அப்படிப் பழுதடைந்த இடங்களில் எல்லாம் துண்டு துண்டாகத் தார் போட்டு வருகிறார்கள். அது மத்திய அரசின் கீழ் உள்ளதால் அங்கே யிண்டும் சிமென்ட் காங்கிரீட் ரோடு போடுவதற்கு மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டுமென்று இந்த மாநில அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ரோடில் சிமென்ட் காங்கிரீட் போடுவதற்கு இந்த அரசு வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று மறு முறையும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 23]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

அடுத்தபடியாக, இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சாலைகளுக்காக இப் பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் வெறும் 9 இலட்சம் ரூபாய்தான். இது போதாது என்று நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். கிராமப் புறங்களில் எல்லாம் நாகரிகம் பரவி வருகின்ற இந்தக் காலங்களில் போக்கு வரத்து வசதியையும் அதிகப்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1966-67-ம் ஆண்டு 13.5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இவ்வாண்டு 9 இலட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவு என்று சுட்டிக்காட்டி, அமைச்சர் அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் போதிய வருமானம் இல்லையென்பதை உணர வேண்டுமென்று கூறி இப்பொழுது மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் டாக்ஸேஷன் உள்ள வருமானப்படி அவர்களுக்கு ஒதுக்குகிற பங்கீட்டு முறையை மாற்றி பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது அவர்களுக்கு ரோடுகளைப் பராமரிக்கப் போதிய வருமானமே கிடைப்பது. ஆதலால் அவர்களுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கி வசதிகள் கூடுதலாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ரோடுகளுக்குப் பாலம் கட்ட வேண்டுமென்றால் பணம் கிடைப்பது. அவர்கள் ஒரு பாலம் கட்டுகின்ற பணம் ஒரு வருஷத்திற்கு இந்த இனத்தின் கீழ் செலவு செய்கின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வகையில் பாலங்கள் கட்டுவதை ஹைவேலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அல்லாமலிருந்தால் இந்த ரோடுகளைச் சீர்படுத்த முடியாது. என்னுடைய தொகுதியில் தக்கலை யூனியன் இருக்கிறது. அந்த யூனியனுக்கு சாலைகள் வளர்ச்சி பராமரிப்பு என்ற வகையில் ஓராண்டுக்கு மொத்த ஒதுக்கீடு ரூ. 45,000. ஆனால் அந்த தக்கலை யூனியனில் தெங்கள் குடி கருங்கல்சாலையில் உள்ள புல்லத்தான் குறிச்சி பாலம் என்று ஒரு பாலம் கட்டுவதற்குப் போடப்பட்ட எஸ்டிமேட்—மதிப்பு ரூ. 40,000. அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் அந்தப் பாலத்தைக் கட்டவேண்டுமானால் ஒரு வருஷத்திற்கு ரோடு மெயின்டினன்ஸ், வேறு புதிய ரோடுகள் போடுவதில், வசதி செய்வது போன்ற எதுவுமே செய்ய முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே, அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒரு தீர்மானம் போட்டு, அந்தப் பாலம் கட்டுகின்ற பொறுப்பை ஹைவேலே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறது. ஆனால், இதுவரையிலும் அது செயல்படவில்லை. இந்த மாதிரி பல இடங்களிலும் பல பாலங்கள் இருக்கின்றன என்று அறிகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இந்த ஒரு திட்டத்திற்கே ஒரு வருஷத்துப் பணத்தை செலவழிக்கவேண்டுமென்ற நிலை இருப்பதால், இதை ஹைவேலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; ஹைவேலே அந்த மாதிரிப் பாலம் கட்டிக் கொடுக்கிற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிறகு கட்டிடங்கள் சம்பந்தமாக, இந்த அரசாங்கப் பல கட்டிடங்கள் கட்டி வருவதாகத் தெரிகின்றது. முன்னால் எம்ர்ஜென்ஸி காரணமாகப் பல கட்டிடங்கள் கட்டப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டன. எங்கள் மாவட்டத்தில் கருங்கல் உயர்நிலைப் பாடசாலைக்காக கட்டிடம் கட்டுவதற்கு 1½ இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது, 1964-லே. ஆனால், பின்னால் எம்ர்ஜென்ஸி என்ற பெயரில் அந்தக் கட்டிடம் நிறுத்தப்பட்டது. நமது அமைச்சர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் கூட அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தைப் பார்த்துவிட்டு, மாட்டுத் தொழுவத்தை விடக் கேவலமாக இருக்கிறது என்று பொதுக் கூட்டத்தில் கூறினார்கள். அந்த நிலையில் அந்தப் பாடசாலை உள்ளது. கடந்த வருஷம் எம்ர்ஜென்ஸி எடுக்கப்பட்ட நிலையில் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அவர்கள் சுமார் ஒரு இலட்சம் ரூபாயில் ஒரு கட்டிடம் கட்டலாம் என்று கூறினார்கள். அதையும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்—அதோடு பள்ளிக் வொர்க்ஸ் பட்ஜெட்டிலே கடந்த வருஷம் 60,000 ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அதையும் பயன்படுத்தவில்லையென்று தெரிகிறது. இவ்வருடம் அந்த ஒதுக்கீடுக்கு மேலே செய்யவில்லையென்றும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 மார்ச் 23]

என்னுடைய தொகுதியில் விலவூரில் அப்பர்பிரைமரி ஸ்கூலுக்கு எந்தவிதமான கட்டிடமும் இல்லை. பொதுவாகவே, எங்கள் மாவட்டத்தில் அரசாங்கப் பாடசாலைகள் அனைத்தும் தாட்சுரி ஷெட்டில், டெம்பரரி ஷெட்டில்தான் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு பெர்மனன்டாகவோ அல்லது செமி பர்மனன்டாகவோ கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், பத்மநாபபுரத்தில் ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகத்திற்காக கட்டடம் கட்டுவதற்கு இடம் எடுக்கப்பட்டு பல வருஷங்கள் ஆகியும், அங்கே கட்டடம் கட்டப்படுவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, அங்கே ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகத்திற்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்கு வழி வகை செய்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கனவே 22 நிமிடங்கள் ஆகி விட்டன. இன்னும் ஒன்றிரண்டு கருத்துகள் சொல்ல வேண்டியிருந்தால் கொல்லிக்கொள்ளுங்கள். முதல் முதலாக உங்கள் கட்சியின் சார்பிலே நீங்கள் பேசுவதால் இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : என்னுடைய தொகுதியில் துறைமுகத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கொளச்சல், சிறிய துறைமுகங்களில் மூன்றாவது ஸ்தானம் வகிக்கிறது. நாகப்பட்டினம், கடலூர் ஆகியவற்றுக்கு அடுத்தபடியாக கொளச்சல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிதி உதவி சிறிய அளவில் அலாட் பண்ணி வேலை துரிதமாக நடைபெறுவதற்கு வழி வகை இல்லாமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் துரிதப்படுத்தி, இந்தத் துறைமுக வேலையை உடனடியாகத் தொடங்குவதற்கு வழி வகைகள் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வெளார்க் சார்ஜுடு பெர்ஸானல் பி.டபிள்யூ.டி., ஹைவேஸ், ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளிலும் இருக்கிறார்கள். பழைய காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பி. டபிள்யூ.டி. கோடில் அவர்களுக்கு எந்த விதமான மனிதாபிமான உரிமைகளும் வழங்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு மாநில அளவிலே ஒரு சம்பள விகிதம் கூட இல்லாமல் இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் சேவை செய்துகொண்டு வந்தும், அவர்கள் பெர்மனென்டு செய்யப்படவில்லை; அதாவது வேலையில் ஸ்திரப்படுத்தப்படவில்லை. பெரிய ஆபீஸர்கள் வரும்பொழுது அவர்கள் தயனில் இவர்கள் ஜோலி பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய வீட்டுக் கூலிக்காரர்கள் போல் அநேகமாக பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, அரசாங்க ஊழியர்கள் என்ற முறையில் பணியாற்றக்கூடிய நிலைமை இல்லை. தயவு செய்து பி.டபிள்யூ.டி. கோடில் வெளார்க் சார்ஜுடு பெர்ஸானல்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட விதி முறைகளைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு மாநில அளவில் ஒரு சம்பள விகிதம் கொடுத்து, வெகு நாட்களாகப் பணியாற்றப்பவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரேனையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டு, மீண்டும் மாலை 5 மணி அளவில் கூடும் என்பதை நான் இப்பொழுது தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உரைவாற்றப் பெயர் கொடுத்திருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் பேரவையை விட்டுப் போகாமல் இங்கேயே இருக்க வேண்டும். காரணம், எந்த நேரத்திலும் அவர்கள் பேசுவதற்கு அழைக்கப்படலாம்.

திரு. மு. சின்னசாமி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து அவற்றையொட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்பப்படுகிறேன். முதன் முதலாக என்னுடைய நினைவுக்கு

1968 மார்ச் 23]

[திரு. மு. சின்னசாமி]

ஒரு குறிப்பு வருகிறது. 1953-ம் ஆண்டில், 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதை மன்றத்தில் இந்தப் பொதுப்பணித் துறை இலாகாவினை தன்னுடைய இரண்டாவது எதிரி என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இந்த இலாகாவானது அரசியல் வாதிகளால் கருதப்பட்டது. ஆனால், 15 ஆண்டுகள் வளர்ச்சிக் கண்ணோட்டத்தை மையமாக வைத்துப் பார்த்தால், இந்த இலாகா தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய.....

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் சற்று முன்பு குறிப்பிட்டது பற்றி விவரம் தெரியவில்லை. தயவு செய்து மீண்டும் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு பேரவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டு, மீண்டும் மாலை 5 மணிக்குக் கூடும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருப்பவர்கள், பேரவையில் இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அவர்களுடைய பெயர்கள் எப்பொழுதாவது கூப்பிடப்படலாம். மாலைவில் தான் கூப்பிடப்படும் என்று நினைத்து பேரவையை விட்டுப் போக வேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு மு. சின்னசாமி : அப்படிப்பட்ட குற்றத்திற்கு இலக்கான இந்த இலாக்கா தன்னுடைய கடினமான உழைப்பின் மூலமாக, நிர்வாகத் திறமையின் காரணமாக தமிழகத்தில் இன்று உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு, இந்த நாடு தன்னிறைவு பெறுகிற அளவுக்கு தன்னுடைய கடமையை ஆற்றியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து நண்பர்களுக்கும் முதலில் நான் நன்றி கலந்த பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், தமிழகத்தில் எவ்வளவு நீர்நிலைத் தேக்கங்கள் உருவாக்கப்படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அதைப் பெரிய அளவிலே செய்து முடித்து விட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இன்று இருக்கக் கூடிய பிரச்சனைகளெல்லாம், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எவ்வளவு அதிகமாகவும், விரைவாகவும் செய்ய முடியுமோ, அதனைப் பொறுத்துத்தான் நம்முடைய காரியங்கள் முழுமையாக வெற்றி பெறும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதையொட்டித்தான் கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசாங்க அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, கடந்த 12 மாதங்களில் விறுவிறுப்பாக 27 சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய நல்ல நிலைமையில் நாட்டிற்குப் பணி புரிந்து வருகிறது இந்த இலாகா. அதன் காரணமாகத் தான் இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த எதிர்க்கட்சி நண்பர் கூட, இந்த மாணியத்தைப் பற்றி குறை எதும் சொல்லாமல், நிர்வாகத் துறையைப் பற்றி குற்றங்குறை எதும் சொல்லாமல், தொகுதியைப் பற்றிய கோரிக்கைகளையே பேசவேண்டிய நீர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், இந்த இலாகா முறையாகவும், ஒழுங்காகவும் கடமையைச் செய்திருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சி நண்பர் அவர்களை ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்றுதான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தில், 3, 4 பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, எட்டிலே, புத்தக வடிவிலே இருப்பதை நான் படித்துப் பார்த்து, இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக என்னுடைய யோசனையைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று இருக்கக்கூடிய கடுமையான உணவுப் பிரச்சனையை மனதில் வைத்து, பெரிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் அனைத்தையும் ஒரு ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு தள்ளிப் போட்டுவிட்டு, லீவு கொடுத்துவிட்டு, அதிலே இருக்கிற மூலதனத்தை சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு “டைவர்ட்” செய்து, அத்துனை நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் வேகமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தினை அருள் கூர்ந்து அவசியம் சிந்திக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்பேன்.

[திரு. மு. சின்னசாமி]

[1968 மார்ச் 23]

அது மாத்திரமல்ல. சற்றேறக்குறைய 36,000-லிருந்து 37,000 ஏரி கள் வரை தமிழகத்தில் இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அவை கள் சேரன், சோழன் ஆண்ட காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட ஏரிகள். அவைகளெல்லாம் மண் மூடி எந்த விதமான உபயோகமும் இல்லா மல் இருக்கின்றன என்ற கணக்கு தென்படுவதால் ஏரிகள் அனைத்தையும் உடனடியாகச் செப்பனிடுவதற்கு, ஏரிகள் நிர்வாகம் பி.டபிள்யூ.டி. நீர்ப்பாசன இலாகாவின் கீழ் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்ற யோசனையைக் கூற விரும்புகிறேன்.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன் தலைமை).

அதுமட்டுமல்ல, உதாரணமாக, கோவை மாவட்டத்தில் நொய்யல் நதி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கே ஜலை, ஆகஸ்டு மாதங்களில் தான் அதிகமாக மழை பெய்து காட்டாறு போல் வெள்ளம் வந்துகொண்டிருக் கும். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஏரிகளைச் சங்கிலித் தொடர்பு போல் இணைத்து அந்த ஏரிகள் அனைத்திலும் தண்ணீரைப் பிடித்துத் தேக்கிவைக்கும்படி யான நிலைமையில், அம்மாதிரி சங்கிலித் தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற என்னுடைய யோசனையை இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. இன்று ரெவின்யூ இலாகாவில் ஒரு கணக்கு வருகிறது, என்ஜினீயரிங் இலாகாவில் ஒரு கணக்கு வருகிறது நீர்ப் பாசன அளவைப் பற்றி. உதாரணமாக ஒரு பகுதியிலே ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்கு நாங்கள் நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விட்டிருக்கிறோம் என்று என்ஜினீயரிங் டிபார்ட்மெண்டு சொன்னால், அதே நேரத்தில், ரெவின்யூ நீர் வாக்கத்திலிருந்து வருகிற கணக்கைப் பார்த்தால், 10,000 அல்லது 20,000 ஏக்கர் குறைத்துக் கணக்கு வருகிறது. எங்கேயோ சிறிய கோளாறு இருக் கிறது. எனவே, என்னுடைய வேண்டுகோள் என்னவென்றால், எப்படி மின்சார வாரியம் மின்சாரம் சப்ளை செய்து, அதற்கான கட்டணத்தையும் வசூல் செய்கிறதோ, ரெவின்யூ வசூலிக்கும் உரிமையும் மின்சார வாரியத் தினிடம் எந்த விதத்தில் இருக்கிறதோ அதே பிரகாரம் நம்முடைய மாநிலத்தில் நீர் கொடுக்கிற என்ஜினீயரிங் இலாகாவே நீர் வரியை வசூல் செய்கின்ற பொறுப்பு அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அவை இரண்டும் ஒரே தலைமையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டால், சர்க்காருக்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அதிகமாக வரும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இப்பொழுது பணம் எங்கேயோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு விவசாயி 10 ஏக்கருக்கு பாய்ச்சுகிறான் என்றால், ரெவின்யூ அடங்கலில், கணக்கு எழுதுவதில் 7 அல்லது 8 ஏக்கர் என்று தான் இருக்கும். சரிவரச் செய்வதில்லை. மாநில அளவில் பார்த்தால், கிட்டத்தட்ட 20 சத வீதம் கணக்குத் தவறு ஏற் படுகிறது. எனவே, நீர்ப்பாசன வரியை நீர்ப்பாசன இலாகாவே வசூல் செய்ய வேண்டும் என்கிற நிலையை ஏற்படுத்தினால், இந்த அரசுக்கு ஓர் ஆண்டுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் வரும் வாய்ப்புக்கள் ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதனையொட்டி, நீர்ப்பாசனத்தில் கடைக் கோடி வாய்க்காலில், கண்ணியில், இரட்டை ஆட்சி இருக்கிறது. 50 ஏக்கருக்குக் கீழே இருக்கும் பாசனங்கள் ரெவின்யூ இலாகாவினிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருக்கின்ற சாதாரண விவசாயிகள் இரட்டை ஆட்சி முறையில் அல்லல்படு கிறார்கள். கடைக்கோடி வரைக்கும், ஆய்வு உரையில் 50 ஏக்கர் என்ற நிலையிலிருந்து 25 ஏக்கர் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி செலுத்தவேண்டும். என்னாலும், கடைசி நிலை வரையில், நீர்ப்பாசன இலாகாவே எடுக்க வேண்டும், ரெவின்யூ இலாகாவினிடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதில் சட்டச் சிக்கல்களும் வருகின்றன. எங்கள் பகுதியில் ஒரு வழக்கு 7 ஆண்டு காலமாகத் தொடர்ந்து நடந்து, ஒவ்வொரு விவசாயியும் 5,000 ரூபாய் முதல் 7,000 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்து நீதி பெறவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கடைசி ஆயக்கட்டாரி வரைக்கும் தண்ணீர் கொடுக்கும் நிலையை ஏற்படுத்த

1968 மார்ச் 23]

[திரு. மு. சின்னசாமி]

வேண்டும். கோப்பு வாய்க்கால்—ஃபீல்ட் போதில் ஆக்ட்—கடைசி வரைக் கும் வெட்டி பயன் அடையும் விவசாயிகள் நட்புடையும் விவசாயிகள் மிகுந்தியோடு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அனுபவ ரீதியாகச் சொல்லுகிறேன். இதை மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் கவனத்தில் இறுத்திக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன்.

வழக்கம் போல இல்லாவிட்டாலும், என்னுடைய மாவட்டத்தில் துர்ப் பாக்கியமான நிலை இருக்கிறது. ஆய்வு உரையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது போல, 10 கோடி ரூபாயைச் செலவழி விட்டு, 1,95,000 ஏக்கர் கீழ் பவானித் திட்டத்தில் இருக்கிறது. பரம்பிக்குளம்-அனியாறு திட்டத்தில் 2,40,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியில் திட்டம் ஆரம்பித்தது முதற்கொண்டு அரசியல் நிர்ப்பந்தங்கள் காரணமாக தண்ணீர் எவ்வளவு இருக்குமோ அதாவது வாடர் கபாசிடி, அதை விட அதிகமாக எரியாக்களை முந்தைய அரசு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை இப் பொழுது மாற்றி எழுத முடியாது. பொறியியல் தத்துவத்திற்கு, டெக்னிகல் நாலெட்ஜ்-க்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் லோயர் பவானி எரியா அதிகமாக இருக்கிறது. அதே போலத் தான் பி.ஏ.பி. ஸ்கீமிலும் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அதன் காரணமாக, இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் இருக்கும் ஆயக்கட்டுகளுக்கு தண்ணீர் இல்லாமல் வருடந்தோறும் லோயர் பவானியில் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த மாமன்றமும் நன்கு அறியும் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு என்னுடைய தாமதமையான யோசனை என்னவென்றால், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் என்னோடு ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். என்னென்றால் அவர்களும் அந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; லோயர் பவானியில் வாணியாற்று நீர் வருகிறது; அந்த வாணியாற்று நீரில், தட்ப்பள்ளி, அரக்கன்கோட்டை, காணிங்கராயன் வாய்க்கால் பாசன ஏரியாக்கள் இருக்கின்றன. அதையும் லோயர் பவானியையும் ஒரு யூனிட்டாக அமைத்து, உயர் மட்டக் கமிட்டி (ஹை லெவல் கமிட்டி) ஒன்று போட்டு, அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, அங்கே இருக்கின்ற, பொறியியல் நிபுணர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மற்றுமுள்ள மாவட்ட அதிகாரிகள், இவர்களை நியமித்து, ஒரு நிரந்தரமான பாதகாப்பு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் 10 கோடி ரூபாய் செலவில் பயனடையவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டாகிவிட்டது. ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்கு மட்டும் தண்ணீர் கொடுத்தால், பத்து கோடி ரூபாய் மூலதனச் செலவு செய்த சர்க்காருக்கு வரும்படி இல்லாமல், உழவர்களுக்கும் பயன் இல்லாமல், உணவு உற்பத்தியும் அதிகரிக்கப்படாமல் இருப்பதையெல்லாம் மனதில் இறுத்தி, கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், வருகிற ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு எந்தவிதமான பெரிய திட்டங்களையும், நீர்த் தேக்கங்களையும் அருள் கூர்ந்து ஒத்திவைத்து விட்டு, இந்த இரண்டு லட்சம் ஏக்கராக்களுக்கும் நிரந்தரமான பாசன வசதி கொடுக்கும் வாய்ப்புகளை செய்து, உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்குச் சாதகமாகச் செயல்படவேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எண்ணூர், நெய்வேலியில் மின் உற்பத்தியான பிறகு, தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தால், எப்பொழுது பயிர்கள் தீய்ந்து போகின்றனவோ அப்பொழுது தண்ணீர் கொடுக்கும் வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டும். எனக்கு இருக்கும் தகவல் வரையில், ஒரு ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு கோவையில் எந்தப் பெரிய திட்டங்களையும் செயல்படுத்த வேண்டாம் என்கிறேன். இருக்கும் சங்கடம் தெரிகிறது. அவசியில், பல்லடத்தில் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் இருப்பினும் கூட, ஏற்கெனவே 10 கோடி ரூபாயைச் செலவழித்து விட்டோம். இரண்டு லட்சம் ஏக்கராக்கள் பயன்படவேண்டும் என்பதை மையமாக மனதில் வைத்துச் செயல்படவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய கருத்தினை வலியுறுத்திச் சொல்ல விழைகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. லோயர் பவானி ஏரியாவில், கசிவு நீர் (லீப்ரேஜ் வாடர்) வருகிறது. சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இலாகா சம்பந்தப்பட்ட என்ஜினியர் பணி புரிகிறார்கள். அதிலே இரண்டு விதமான

[திரு. மு. சின்னசாமி]

[1968 மார்ச் 23]

கேள்விகள் வருகின்றன. வாய்க்கால் பூராவும், லேனிங், செமண்ட் காங்கிரீட் போடுவதா என்பது ஒரு கேள்வி. அதற்குப் பல கோடி ரூபாய்கள் செலவாகும். அப்படித்தான் செய்யவேண்டும் என்கிற விருப்பம் இருந்தால், நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் கசிவு நீரை, சிறு சிறு அணைகள் கட்டி ஒரு சொட்டு தண்ணீர் வீணாகாமல் செய்தால், எனக்குத் கிடைத்த தகவற்படி 27,000 ஏக்கர்களுக்கு மேற்கொண்டும் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்றும், கொஞ்சங்கூட பஞ்சம் இல்லாமல் தண்ணீர் கிடைக்க முடியும் என்றும் கணக்கை சம்பந்தப்பட்ட என்ஜினியர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே 2 லட்சம் ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் பாசனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டால் தமிழகத்தில், எவ்வளவு தானியம் கிடைக்கும் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். கோவையில் விஞ்ஞானத்தின்படி எவ்வளவு விளைவிக்க முடியும் என்று இருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு அதிகமாகவே விளைவிக்கக்கூடியது கோவை மாவட்டம் என்பதில் நான் பெருமைப்படுவேன்.

மற்றொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மொசக்கரூ ஸ்கீம் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதற்குச் செயற் குறிப்பம் இருக்கிறது. அதோடு காசிப்பாளையம் பள்ளம் என்ற வேறொரு ஸ்கீமும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குறிப்பாக, நீர்ப்பாசன இலாகா அடிப்படையில் மாறுதல்களைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் ஆரம்பத்தில் நான் குறிப்பிட்டது போல, நீர் வரி வசூல் செய்யும் பொறுப்பை, அந்த அதிகாரத்தை அந்த இலாகாவே ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்றும், டெல்லிப் பேரரசிடமிருந்து அதிகமாக நிதிகளைப் பெற்று, சங்கிலித் தொடர்பு போல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய பெரிய திட்டங்களைப் பிற்பாடு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வதற்கு நல்ல காரணங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்குச் சூழ்நிலைகள் நன்றாக இருக்கிறது, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, தேவையான கரும்பு, பண்பு பயிர்கள் இவற்றையும் வளர்ப்பது உதவியாக இருக்கும் என்கின்ற சிந்தனையோட்டம் சரியாக இருக்குமானால், அந்த இலாகாவினரும், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும், வெகு வேகமாகச் செயல்படும் அமைச்சர் கடந்த 12 மாத காலத்தில் பொதுப்பணி இலாகாவினர் செய்கின்ற ஒரு சாதனைக்குக் காரணமாக இருக்கிறார் என்றும், ஆங்காங்கே மாவட்டங்களில் கருத்தரங்குகள் கூட்டி, கீழ்க்கோடி நிலைகளை, உணர்ச்சிகளைத் தெரிந்துகொண்டு, தத்துவரீதி என்று பார்க்காமல், விதி என்று பார்க்காமல், கிராமத்தில் உழவர்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய உணர்ச்சிகள் என்னென்ன என்று புரிந்துகொண்டு, அதிகமான முறையில் நற்பணிகள் செய்து கொண்டிருக்கிற இலாகா வினருக்கும் அமைச்சருக்கும் இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக நன்றி யுணர்ச்சிகளைக் காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

இறுதியாக ஒரு வேண்டுகோள், பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசன அணைக் கட்டுகள் கட்டி முடிந்த இடங்களிலிருந்து, நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், ஸ்கில்ட் லேபர், பயிற்சி பெற்றவர்கள், உதாரணமாக, ட்ரைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 10, 12 ஆண்டு காலம் பயிற்சி அடைந்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை மற்றப் பகுதிகளில் ரெஜிஸ்டர் செய்து அவர்களை எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் முயற்சிகள் எடுக்கத் தக்க முறையில் ஆணைகள் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்): இங்கே பேசுவதற்கு பெயர் தந்துள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால், இனி பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிடங்களிலேயே அவர்களுடைய உரையை முடிக்கவேண்டும் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது.

1968 மார்ச் 23]

*திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தர பாரதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது பேசுகையில், முதல் முதலாக நமது பொதுத் பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் தங்களுடைய ஆய்வுரையின் கடைசி பக்கத்தில், இந்தப் பொறியியல் பணிகளிலுள்ள அதிகாரிகள் ஓய்வு பெறும் வயது வரம்பை 55-ஆக ஆக்குவது பற்றி அரசு ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதை மிகவும் வரவேற்கிறேன். இந்த வயது ஒரு பிரச்சனையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த இலாகாவில் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், அவர்கள் 55 வயதைத் தாண்டியவுடனே இன்னும் ஒரு வருடம், இரண்டு வருடம் மேலும் தொடர்ந்து வேலை கிடைக்காதா என்று, கடைசி நேரத்தில் தங்களுடைய நேரத்தை வீணாக்கிக்கொண்டு அதற்காக மதறசுக்கு வருவதும் போவதுமாக இருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் அவர்கள் தங்களுடைய பணியைச் சரியாக செய்யமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே, இது விஷயமாக ஏதாவது ஒரு வரம்பு கட்டி 55 வயது என்றால், குறிப்பாக அதுபற்றி முடிவு எடுத்துவிட்டால் அரசாங்கம் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் உயர்த்தாது என்ற நிலை ஏற்பட்டு, இந்தத் துறையில் மட்டுமல்ல, எந்தத் துறையில் பணி புரிகிறவர்களாக இருந்தாலும், அறிந்துகொண்டால், அவர்கள் நிம்மதியாக ஓரே முறையாக வேலை பார்ப்பார்கள். எனவே, அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து, இனிமேல், ஓய்வுபெறும் வயது 55 தான் என்று உடனடியாக முடிவாகச் சொல்லிவிடவேண்டும். எல்லாத் துறைகளிலும் இந்தப் பரிந்துரைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இந்தப் பொதுப் பணித் துறையில் மட்டுமல்ல. எல்லாத் துறைகளுக்குமே, ஓய்வு பெறும் வயது 55 தான் என்று முடிவு எடுத்துவிட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஏனென்றால், ஒரு துறையில் பணி புரியக் கூடிய அதிகாரி 55 வயதில் விடுவியிடவேண்டும் என்றும் மற்றொரு துறையில் பணி புரியக்கூடிய அதிகாரி 55 வயதுக்கு மேலும் பணி புரியலாம் என்றும் இருந்தால், டிஸ்கிரிமினேட் செய்வதாக நினைக்க இடம் ஏற்படும். அந்த முறையிலே கூட முதலமைச்சரவர்கள் இதைப்பற்றி ஆலோசித்து, அரசாங்கமே முடிவு எடுத்து, ஓய்வு பெறும் வயது 55 தான் என்று இப்பொழுதே சொல்லிவிட்டால், நமது அரசாங்கத்தில் பணி புரியக்கூடிய எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களும் நிம்மதியாக எவ்வித வேறுபாடும் இன்றி வேலை பார்க்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆராய்வது என்ற காரணத்தால் அதிக நாள் ஆகிவிடுமோ என்று உறுப்பினரவர்கள் அஞ்சத் தேவை இல்லை. நாள் கணக்கிலேயே அது பற்றிய முடிவு அறிவிக்கப்படும்.

மு. ப.
11-3

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தர பாரதி : மிகவும் நன்றி. இந்தத் துறையில் மட்டுமல்ல, எல்லாத் துறைகளிலும் இத்தகைய முடிவை பொதுவாக இதே நேரத்தில் அறிவித்து விட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

நேரம் மிகவும் குறைவாகக் குறிப்பிட்டு இருப்பதால் இந்தப் பாசனத் துறையைப் பொறுத்தது ஒரு சில வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அமைச்சரவர்களுடைய ஆய்வுரையில் 4-வது பக்கத்தில், நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பை அதிகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு இனிமேல் நாம் செய்யக்கூடிய முக்கியமான வேலை, நிலத்துக்கு அடியே இருக்கும் நீர் வளத்தை நாடவேண்டியுள்ளது என்பதாகும். அப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலமாகத் தான் நமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும், என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதைப் பொறுத்தவரையில் நான் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொருத்த மட்டும் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி, உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. செனடி. எஸ். சுந்தர பாரதி]

[1968 மார்ச் 23]

இந்த சிறுபாசனத் திட்டத்தின் கீழ், முக்கியமாக இராமநாதபுரத்தைப் பொறுத்தவரையில் வைகைக் கால்வாய் சீர்திருத்தத்துக்கு 4 கோடி ரூபாய் வரையில் அமைச்சரவர்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை சீர்திருத்துவதால் இராமநாதபுரத்தில் இருக்கும் பகுதிகளில் முக்கியமாக ஒரு காலேயரைக்கால் பாகம் தான் பாசனத்திற்கு வருமென்று நினைக்கிறேன். மிச்சம் பகுதி பூராவும் இதிலே வராதது. மிச்சப் பகுதியிலே இருக்கும் ஏரி, குளங்கள், கண்மாய்கள் ஆகியவைகளைச் சீர் செய்வதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் ஏதாவது தொகை ஒதுக்கி இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அதை மிகவும் ஆவலாய் எதிர்பார்த்து இருந்தோம். அருப்புக்கோட்டை வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரையில் அங்கிருக்கக்கூடிய ஏரி, குளங்கள், கால்வாய்கள் இவைகளை சீர்திருத்துவதற்கு ஏதாவது நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், ஒன்றுமே இல்லை. அருப்புக்கோட்டை வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே 10, 12 புதிய கண்மாய்கள் அமைக்கமுடியும். ஆனால் கடந்த 10 வருடமாக இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்யப்பட்டும் கூட முடிவு பெறாத நிலை இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கு இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்வதற்கு தனியாக ஒரு துறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்கு அதிகமான ஸ்டாஃப் இணைக்கவேண்டும். 10 வருட காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கும் இன்வெஸ்டிகேஷனைத் துரிதப்படுத்தி சீக்கிரமாக முடிக்க வேண்டும்.

நமக்கும் ஒரு படி அரிசித் திட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மாநிலத்தில் இருக்கும் அதிக விளைச்சலுக்குகந்த இடங்களைக் கண்டு பிடித்து அவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டால் நலமாக இருக்குமென்று கூறி எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவரவர்களே, பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிவ்வற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துறையிலே இருந்த பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து விவசாயிகளுடைய குறைவைப் போக்குவதற்காக பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்காக இந்த மாநில விவசாயப் பெருமக்கள் உண்மையிலேயே அமைச்சரவர்களை மிக மிகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு ஏரி மராமத்து செய்யப்படவேண்டும் என்றால், அது எந்தத் துறையைச் சேர்ந்தது என்று தெரிந்துகொள்வதிலேயே பல சிக்கல்கள் நீண்டகாலமாக இருந்து வந்தன. இந்த போல வாய்க்கால்கள், ஓடைகளைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றாலும், இது போன்ற குறை நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தது. என்ற ஐந்து ஆண்டுக் காலமாக சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தும், அப்போது இருந்த அரசு இதைக் கவனிக்காததால் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த நீண்ட நாளைய முக்கியமான குறையை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று கவனம் செலுத்தி சரி செய்ததற்காக அவர்களுக்கு நானும் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சாத்தனூர் அணைப் பகுதியில் அதிகப்படியாக இருந்த தண்ணீரை 8 ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனத்திற்காக சென்ற ஆண்டு வரை நீர் விடாமலிருந்தாலும், புதிதாக இந்த ஆண்டு, இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்வதற்காக சாத்தனூர் அணையிலிருந்து தண்ணீர் விட்டு, 8 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரச் செய்ததற்காக, அந்தப் பகுதி மக்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்களை மிக மிகப் பாராட்டுகிறார்கள். என்னென்றால், அந்த நேரத்தில் அவர்கள் தண்ணீர் திறந்து விடாமல் இருந்திருந்தால் மேற்கொண்டு அடுத்த மழைக்காலத்தில் அதிகமாகத் தண்ணீர் வந்து, லீனாகி, பயன்படாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கும்.

1988 மார்ச் 23]

[திரு. எஸ். ஸ்ரீராமையன்]

அப்படி நல்ல உரிய நேரத்தில் அதிகாரிகளையும் கலந்து, 8 ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சை சாகுபடிக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அமைச்சரவர்கள் செய்தார்கள். அதே போல், தொடர்ந்து அந்த சாத்தனூர் அணையில் இப்போதும் ஏராளமாகத் தண்ணீர் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அடுத்த ஏப்ரல் மாதம் 30-ம் தேதி வரையில் அணையில் இருந்து தண்ணீர் விடப்போவதாகத் தெரிகிறது. அதற்குப் பிறகும் கூட தண்ணீர் இருக்கும். சென்ற ஆண்டு செய்ததைப் போலவே, இந்த ஆண்டும் அதைச் செய்து, இன்னொரு போகம் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்து தர வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாத்தனூர் அணையில் முதலில் 120 அடி ஆழம் இருந்தபோது அதன் கீழ் 22 ஆயிரம் ஏக்கர் ஆயக்கட்டு இருந்தது. சாத்தனூர் அணையில் இரண்டாவது கட்ட வேலை முடிந்துவந்ததற்குப் பிறகு, இன்னும் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் அதிகப்படியாக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய வசதி இருக்கிறது. அதை அமைச்சரவர்கள் உடனடியாகப் பார்த்து, இந்த ஆண்டு எந்தெந்த நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயுமோ அதைப் புதிதாக ஆயக்கட்டில் சேர்த்துவிடவேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால் இப்போது இருக்கக்கூடிய ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்காவது மூன்றாம் போக சாகுபடிக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் அமைச்சரவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, சாத்தனூர் அணையிலிருந்து திருவண்ணாமலை தாலுகாவில் 6 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி, மழைக்காலங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது கட்டம் முடிந்ததற்குப் பிறகும், ஏராளமான தண்ணீர் வீணாகக் கடலைப் போய் போய் போகிறது. 120 அடி ஆழத் திறகு இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இரண்டாவது கட்டம், 15 அடி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 115-வது அடியிலிருந்து திருவண்ணாமலைக்குத் தனியாகக் கால்வாய் வெட்டிக்கொண்டு வந்தால், வீணாகப் போகும் தண்ணீரைக் கொண்டு இன்னும் அதிகப்படியாக 10 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வசதியாக இருக்குமென்று அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அப்படி திருவண்ணாமலை வரை வாய்க்கால் வெட்டப்படும்போது, அது 16 மைல் தூரம் இருக்கும் ஆதலால், வழியில் உள்ள 10,000 ஏக்கர் நிலங்களை அதிகப்படியாக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர வாய்ப்பாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறுபாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் 15 லட்சத்துக்கு உட்பட்ட திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு புதிதான ஒரு சருத்தை அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே, இது மிக மிகப் பாராட்டப்படவேண்டிய காரியமாகும். ஏனென்றால், இந்த ஏரிகள் மராமத்து, ஏரிகளை ஆழப்படுத்துவது, கரைகளைப் பலப்படுத்தி அகலப்படுத்துவது, இது போன்ற காரியங்களுக்கு இது முக்கியமான கடமையாக இருக்கும். இந்த ஏரிகள் மராமத்தில், பொதுவாக வரத்துக் கால்வாய்கள் நீண்ட காலமாகச் செப்பனிடப்படாமல் இருப்பதால் வரக்கூடிய நீர் எல்லாம் வீணாகப் போகிறது. அந்த ஆயக்கட்டில் 1,000 ஏக்கர் 500 ஏக்கர் பாசன வசதி பெற்றிருந்தாலும் கூட, இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையைப் பார்த்தால் அதிலே நூறு, இருநூறு ஏக்கர் குறைவாகத்தான் பாசன வசதி பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. வரத்துக் கால்வாய்களை உடனடியாகச் சீர்து செய்து செப்பனிட்டால் மிக மிக வசதியாக இருக்கும்.

நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனது தொகுதியில் செய்யாற்றில் ஒரு சிறிய அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆற்றிலிருந்து மூன்று ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் பாயக்கூடிய அளவில் ஒரு வாய்க்கால் இருக்கிறது. அந்த வாய்க்கால் மிகத் தூர்ந்துபோன நிலையில் இருந்தது. நான் சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் மேற்பார்வை பொறியாளர்

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1968 மார்ச் 23]

ரிடத்தில் அதுபற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். ஐந்தாயிரம், ஆறாயிரம் ரூபாய் செலவழித்து இந்த வாய்க்காலில் சீர்படுத்தினால் நல்லது என்றேன். அந்த வாய்க்காலில் இன்றையதினம் சீர்படுத்தியதன் காரணமாக அதிகப்படியாக 750 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைத்தது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். பொதுவாக நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், வரவு கால்வாய், ஊற்றுக் கால்வாய் போன்ற இவைகளில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் செலவழித்தாலும் அதிகமாகப் பலனைப் பெறலாம். இவைகளுக்கு இலட்சக்கணக்கில், கோடிக்கணக்கில் பணம் தேவையில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். ஏரி மராமத்து போன்றவைகளில் தனிக் கவனம் செலுத்தினால், இன்னும் அதிகப்படியான பாசன வசதி பெற்று விவசாயம் முன்னேறும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். ஏரி மராமத்துக்களில் அமைச்சர் அவர்கள் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, பாசனத் துறையிலே நம்முடைய மாநிலத்தில் அனைக்கட்டு வேலைகள் எல்லாம் முடிவடையும் நிலையில் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் கூறினர். அடுத்தபடியாக நம்முடைய மாநிலத்தில் நடுத்தர பாசனத் திட்டத்திலும் பூமிக்கு அடியிலுள்ள தண்ணீரை மேலே கொண்டுவரும் திட்டத்திலும் நம்முடைய கவனத்தை அதிகமாகச் செலுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக புன்செய் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களையும் விவசாயிகளாகக் கருதி, அவர்களுக்கும் ஓரளவு உதவி செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டம் வேடசந்தூர் வட்டத்தில் லெட்சுமணப்பட்டியில் குடவனாறு அணை கட்டலாம் என்ற ஆலோசனை அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்தது. ஆனால் எனக்குச் சமீபத்தில் வந்த கடிதத்தில் இந்தத் திட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருப்பதாக எழுதியிருந்தது. அந்தப் பகுதி வறண்ட பிரதேசம். புன்செய் தானியங்கள் விளையும் பிரதேசம். அந்தப் பகுதியில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்பது நீண்ட நாட்களாக இருந்து வரும் கோரிக்கை. சென்ற ஆண்டு இதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது, அமைச்சர் அவர்கள், “இந்த அணை கைவிடப்பட்டதாகக் கருதவேண்டாம்” என்று சொன்னார்கள். இந்த அணையின் மூலமாக வேடசந்தூர் வட்டத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செலவழிக்கும் பணத்திற்கு வட்டி விகிதம் சரியாகக் கிடைக்காவிட்டாலும் உணவு உற்பத்தியைக் கருதியும், விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதியும் பாசன வேலைகளை மேற்கொள்வதாக அமைச்சர் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்தக் கருத்தோடு குடவனாறு அணைத் திட்டத்தை அணுகவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறண்ட, பாலவனம் போன்ற வேடசந்தூர் பகுதிக்கு உதவி செய்வது என்ற ரீதியில் அணுகவேண்டும். அடுத்த ஆண்டாவது இத்திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று.

என்னுடைய தொகுதியில், கருமலை, ரெங்கமலைகளில் உற்பத்தியாகும் ஆறு, வரட்டாறு, வெள்ளைப்பாளையாறு, தேவர் மலையில் உற்பத்தியாகும் ஆறு போன்ற ஆறுகள் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர் கொடுக்கக்கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆற்றிலும் சிறிய சிறிய அணைகளைக் கட்டினால் விவசாய மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். விவசாய உற்பத்தியையும் அதிகப்படுத்த முடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் விவசாய உற்பத்தியைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, இந்த அணைக்கட்டுக்களைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 23]

[திரு. என். வரதராஜன்]

அடுத்து, பெரியகுளம் தாலுகாவில் சோத்துப்பாறை அணை, திண்டுக்கல் தாலுகா, ஆத்தூர் பகுதியில் பீலிக்காடு அணை போன்று சிறு சிறு அணைக்கட்டுகள் கட்டவேண்டும் என்பதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதேபோன்று தமிழ்நாடு பூராவும் சிறு அணைகளை கட்டத் திட்டமிடவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய பாசனக் கிணறுகள் சம்பந்தமாக மாநில அரசு ஒரு புது முடிவுக்கு வந்திருப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஆங்காங்கு இருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இந்தப் பொறுப்பை விட வேண்டுமென்று நினைப்பது சரியல்ல. அவர்களிடம் பணமும் கிடையாது. நம்முடைய பாசனத் துறையே இதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டால், ஒரு கிராமத்திற்கு நான்கு ஐந்து கிணறுகளைத் தோண்டினால் பாசனத்திற்கு மிகக் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாசனத் துறையில் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டால்தான் புன்செய் பிரதேசத்திலும் விவசாய அபிவிருத்திக்கு உதவியாக இருக்கும். சிறு விவசாயிகள் பயனடைய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, குளத்து மராமத்தைப் பொறுத்தவரையில், போதுமான பலன் அளிக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம், மராமத்துக் காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட ரேட் விகிதம் தான். இந்த ரேட் விகிதம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மராமத்து செய்கிறவர்கள் இந்த ரேட் விகிதம் கட்டுப்படியாகவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விலைவாசிகளைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு ரேட் விகிதங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காண்ட்ராக்ட் முறை சரியில்லை என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதனால் பொதுப்பணம் விரயம் ஆகிறது. இந்த ஊழலைத் தடுக்க வேண்டுமானால் அரசே நேரடியாக வேலைகளைச் செய்யவேண்டும். பொதுப்பணித்துறையில் நிரந்தரமில்லாமல் இருக்கும் தொழிலாளிகளை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடர்ந்து காண்ட்ராக்ட் முறை கூடாது என வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. ஆகவே, காண்ட்ராக்ட் முறைகளைப் படிப்படியாக குறைத்துக்கொண்டே, சர்க்கார் துறைகளே வேலைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், பொதுப் பணித் துறையிலே பல்வேறு நிலைகளில் தொழிலாளர்கள் நிரந்தர மாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டிய திட்டங்களை இந்த அமைச்சரவை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அணைக்கட்டு தொழிலாளர்களை அணைக்கட்டி முடிந்தவுடன் வேலையை விட்டுப் போகச் சொன்னால் எங்கே போவார்கள்? அவர்களையும் நிரந்தரமாக்க வேண்டும்.

பல வருடங்களாக வேலை செய்துவரும் ரோடு “கேங் மஸ்தூர்” போன்றவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை யும் வேலையில் நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே வடிகால் திட்டத்திற்கு ஒரு “மாஸ்டர் பிளானு”க்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அங்கு நடந்த பாசன கருத்தரங்கிலே கடலோரப்பகுதிகளுக்கு பவர் டிரில்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி யிருக்கிறார்கள். அதையும் செய்யவேண்டும். அணைகள் கட்டப்படும்பொழுது பொது ஜனங்களுக்கு உபயோகப்படும் முறையிலே இருக்கவேண்டும்.

மதுரை மாவட்டம், திண்டுக்கல் தாலுக்காவில் வேம்பார்பட்டி என்ற ஊருக்கு அருகில் சிறு அணையைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். மழை பெய்யும் காலங்களில் மலையிலிருந்து வரும் ஆற்றுத் தண்ணீர்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1968 மார்ச் 23]

அதை அடித்துச் சென்று விடுகிறது. விவசாயிகள் அதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். திரு. கக்கன் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் தமது செல்வாக்கிற்குட்பட்ட நபருக்காக அந்த அணையைக் கட்டினார் என்று பேசப்படுகிறது. தனி நபருக்காக திட்டங்கள் போடுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் அதை உபயோகமற்றது என்று கருதுகிறார்கள். அதனால் வருடா வருடம் பல ஆயிரம் ரூபாய் நாசமாகிறது. இந்த அணையை மேலும் புதுப்பிக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாசன இலாக்காக்களையெல்லாம் ஒன்றாக இணைப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. பாசன ஆய்வு, திட்டமிடுதல் போன்ற துறைகள் தனியாக இருந்தால் திறமையாகப் பணியாற்றி விவசாயிகளுக்கு உதவ முடியும். அப்பொழுதுதான் சிறிய, நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் துறையைப் பரிசீலிக்க உதவியாக இருக்கும். அந்தத் துறைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்கு “ஊக்க போனஸ்” கூட அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திட்டமிடுகிற துறையைத் தனியாக வைத்திருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் பி. டபிள்யூ. டி. ஓர் சார்ஜ் தொழிலாளர்கள் என்று ஆயிரக்கணக்கான சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அதேபோல் பி. டபிள்யூ. டி., எலக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்டிலும் சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு, பதவி உயர்வு, பிராவிடெண்ட் பண்டு போன்றவை கிடைக்கவில்லையென்று புகார்கள் இருக்கின்றன. இந்த அமைச்சரவை இவைகளின்பேரில் முக்கியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டுக்கல்லுக்கு அருகாமையில் சிறுமலை என்ற மலை இருக்கிறது. “சிறுமலை வாழைப்பழம்” பிரபலமானது. சரியான ரோடு வசதிகள் இல்லாததால் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நல்ல ரோடு இல்லாமல் இருப்பதால் வியாபாரப் பொருள்களைக் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல முடியவில்லை. மலப்பகுதியில் ரோடு போடுவதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியனால் முடியாது. மாநில அரசே இந்த ரோடு போட உதவி செய்யவேண்டுகிறேன். அடுத்த ஆண்டிலாவது வேடசந்தூர் குடவனாறு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை அமுலாக்கவேண்டுமெனக் கூறி, எனக்கு ஒதுக்கிய நேரத்தில் மீதி நிமிடங்கள் மற்றொரு உறுப்பினர் எடுத்துக்கொள்வார் என்று சொல்லி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு வி. எஸ். கோவிந்தராசன்) : கனம் உறுப்பினருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முழுவதையும் அவரே எடுத்துக்கொண்டு பேசிவிட்டார். இன்னொருவர் எடுத்துக் கொள்வதற்கு அவர் விட்டு வைக்கவில்லை. அடுத்து, திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் 1967-68-ஆம் ஆண்டுக்கான நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் சுமார் ரூ. 35 கோடி செலவில் 9 நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்து, 2.7 லட்சம் ஏக்கராவுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியுடன் பராமரிப்பு செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த 9 திட்டங்களும் பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டு வேலை செய்யப்பட்டன. பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் என்பது கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உடுமலைப்பேட்டை, பொள்ளாச்சி

1968 மார்ச் 23]

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

தாராபுரம் தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆக அமைந்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் சப்ளை சானல்கள் நவீன முறையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் சப்ளை சானலில் தண்ணீர் விடுவதற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. தடையின்றி தாராளமாகத் தண்ணீர் வரவேண்டுமானால் பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டத்துடன் இன்னொரு திட்டம் கேரள அரசுடன் ஒப்பந்தம் செய்து அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியாக வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தையும் மேற்கொள்ள அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனது மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள மஞ்சள் ஆறு ப்ராஜெக்ட் 3-ஆவது திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை என்றாலும் நான்-ப்ளானிங் ஸ்கீம் (Non-Planning Scheme) என்ற முறையில் வேலை எடுக்கப்பட்டு முடிய இருக்கிறது. 1967 நவம்பரில் வேலை முடிவுபெற்று கிட்டத்திட்ட 750 (எழுநூற்று ஐம்பது) ஏக்கருக்கு பாசன வசதி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

எனது மாவட்டத்தில் மற்றொரு அணைக்கட்டுத் திட்டம் இருக்கிறது — மருதா நதி அணைக்கட்டுத் திட்டம். கீழ் பழனி மலையில் உற்பத்தியாகி ஐயம்பாளையம் வழியாக அந்த நதி ஓடுகிறது. ஐயம்பாளையம் மலை கோம்பை அடிவாரத்தில் அந்த ஆற்றுக்குக் குறுக்கே அணை கட்டினால் இரண்டாயிரத்து ஐந்து ஏக்கரா நிலங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். அதைப்பற்றி பொறியியல் வல்லுநர்கள் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். சுமார் 60 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பிட்டு சர்க்கார் அனுமதிக்கு வந்திருக்கிறது. அது சிறந்த ஒரு திட்டம். சென்ற ஆட்சியின் காலத்திலேயே நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கவேண்டிய திட்டம். எனினும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் அந்தத் தொகுதியில் இருந்து வந்துவிட்டார் என்ற காரணத்தினால் அது புறக்கணிக்கப்பட்டு செயல்படாமல் நின்றுவிட்டது. மீண்டும் அந்த வேலையைத் துவக்கவேண்டும். நான்-ப்ளானிங் ஸ்கீமிலாவது சேர்த்து இந்த வேலையைத் துவக்கினால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கைராகிக்காரர். தம்முடைய ராசித் திருக்காங்களால் அந்த வேலையைத் துவக்கி வைத்து நிறைவேற்றித் தருவார்களே யானால் அவருடைய உருவச்சிலை ஒன்றை நாட்டுவதற்குக்கூட நாங்கள் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் கன்னிவாடி ஐயின் நரசிங்கபுரம் கிராமப் பகுதியில் ராஜ வாய்க்கால் ஓடுகிறது. அந்த சப்ளை சானலுக்கு எந்த விதமான ஸ்லாயிஸ்களும் மதகுகளும் கட்டவில்லை. ஏழை விவசாயிகளுடைய நிலத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாமல் இருக்கிறது. அந்த வாய்க்காலுக்கு அங்கங்கே நல்ல முறையில் ஸ்லாயிஸ்களும் மதகுகளும் கட்டி நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இத்துறையை எடுத்துக் கொண்டால், ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் என்றும், எஸ். எம். ஐ. பி. என்றும், பி. டபிள்யூ. டி., என்றும் இருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து சிம்பிளிபைப் பண்ணினால் விவசாயிக்கு எந்த வேலைக்கு யாரிடம் போவது என்கிற சங்கடம் இல்லாமல் வேலையைச் சுலபமாக முடிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

*திரு. எ. ஓய். எஸ். பரிசுத்த நாடார் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கையின் மீது பொதுவாக என்னுடைய இரண்டு கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள

[திரு. எ. ஓய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்]

[1968 மார்ச் 23]

ஆசைப்படுகிறேன். ஆங்காங்கு மாநிலம் முழுவதும் உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று ஒரே கூக்குரலாக இருந்தாலும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் பயிர்கள் நன்றாக இருக்கின்றன. அறுவடை ஆகுப்போது தானிய அளவு குறைந்துவிடுகிறது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்று என்று யாராவது பார்த்தார்களா என்றால் இல்லை. இதற்குக் காரணம் விவசாயிகளுடைய குறையா, அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தாத குறையா என்பதைப் பற்றி கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்த்தால் அரசாங்கம் அடிப்படை மீலே செய்ய வேண்டிய சில காரியங்களைச் செய்யத் தவறிக்கொண்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாயம் என்பதற்கு தனி டிபார்ட்மெண்ட் இல்லை. மூன்று டிபார்ட்மெண்டுகள் இருக்கின்றன. அக்கிரகல்சரல், பி.டபிள்யூ.டி., ரெவினியூ என்பதாக மூன்று துறைகள் இருக்கின்றன. மராமத்து இலாக்காவில் உள்ளவர்கள் நீர்ப்பாசன வேலைகளை மட்டும் கவனிக்கவில்லை. இதர கட்ட வேலைகள் எல்லாம் அதிகம் இருக்கின்றன. அப்படியே ரெவினியூ இலாக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கரை பர்மிட், நெல் பர்மிட் என்பதாக இப்படிப் பல வேலைகள் இருக்கின்றன. விவசாய இலாக்கா விவசாயத்தைக் கவனிக்கிறது என்றாலும், மற்ற இரண்டு இலாக்காக்களின் ஒத்துழைப்பும் தேவைப்படுவதால் அதன் காரியங்களில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. எனக்கு எப்படிச் செய்வது என்று தெரியாது. எப்படியோ விவசாயத் திற்கு என்று பூரணமாக கவனம் செலுத்த ஒரு இலாக்கா அமைக்கப்படவேண்டும். வேறு எந்த வேலைகளுடனும் இதற்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இருக்கக்கூடாது. நானே நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக 1954-இல் மனுப்போட்டேன். தாசிஸ்தார் வந்து பார்த்தார், ஒரு என்ஜினியர் வந்து பார்த்தார், டெபுடிகலெக்டர் வந்து பார்த்தார் என்று இருக்கிறதே தவிர, அதற்குப் பிறகு மூன்று மனுக்கள் போட்டும் அந்தக் காரியம் எந்த அளவில் நிற்கிறது என்றே தெரியவில்லை. ஆகவே, விவசாயம், அது சம்பந்தப்பட்ட பாசனம், அணைக்கட்டுத் திட்டம் எல்லாம் ஒருங்கிணைந்து ஒரு இலாக்காவின் கீழ் செயல்பட வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத்திற்கே ஒரு குழு அமைத்து ஆங்காங்கே சென்று என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று பார்த்து, அவற்றைச் செய்வதற்கு முன்வந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்து, விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு காலம் தண்ணீர் விடுவது என்பதற்கு வரம்பு இருக்கவேண்டும். இரு போகத்திற்கு 8 அல்லது 8½ மாதங்கள் தண்ணீர் விட்டால் போதும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜூலைமீல் தண்ணீர் விட்டால் பிப்ரவரி 15 தேதியோடு நிறுத்தி விடலாம். மார்ச் ஆகியும் தண்ணீர் விடுவதனால் நமக்கு லாபம் இல்லை. இந்தத் தண்ணீரைச் சேமித்து ஜூலை என்பதற்குப் பதில் ஜூனிலேயே விட்டால்—காலத்தே பயிர் செய் என்பதற்கிணங்க நல்ல பருவத்தில் பயிர் வைக்கலாம். அதனால் விளைவுகளும் அதிகமாக இருக்கும். பிப்ரவரிக்குப் பிறகும் தண்ணீர் விடுவதன் மூலம் எழுப்பப்படக்கூடிய பயிர்களின் விளைச்சல் கூட குறைவாகவேதான் இருக்கும். ஆகவே, ஜூனிலேயே தண்ணீர் விட்டு பிப்ரவரிக்குப் பிறகு தண்ணீர் விடா—தண்ணீரைச் சேமிக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது விவசாயத்திற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும்.

இந்த வருஷத்திலே சஞ்சை மாவட்டம் சம்பந்தப்பட்டவரையிலே நிறைய அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது பாதிக்கிணறு தாண்டிய மாநில இருக்கிறது. கடைசிக் காலத்திலே நிறையத் தண்ணீரும் விடமுடியாது, விடாமல் இருக்கவும் முடியாது. வாரத்திற்கு ஒரு தடவை, பத்து நாட்களுக்கு ஒரு தடவை என்று தண்ணீர் விட்டாலும் கூட, ஒரு வரம்பு வைத்து

1968 மார்ச் 23]

[திரு. எ. சூ. எஸ். பரிசுத்த நாடார்]

1969-ம் வருஷத்திலே விடக்கூடியது மார்ச் ஒன்றாம் தேதிக்குப் பிறகு என்றால், அதற்கு அடுத்த வருஷத்தில் பிப்ரவரி 15-ஆம் தேதிக்குப் பிறகு கிடையாது என்ற நிலையிலே ஒரு வரம்பு வைத்துக்கொண்டால்தான் முன்னதாகவே தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துப் பயிர் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்.

அதோடு, நான் முன்னாலே குறிப்பிட்டபடி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக விவசாயம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் ஒரே டிபார்ட்மெண்ட்டாக இயங்கவேண்டும், அப்படி இயங்கச் செய்தால்தான் விவசாயிகளுடைய குறைகளை உடனடியாக நிவர்த்திக்க முடியுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய மானியங்களைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் நெடுஞ்சாலை சம்பந்தமாக கடந்த பல ஆண்டுகளாகவே கோரிக்கொண்டு வந்துள்ள கடலோரப் பகுதி சாலையை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தட்டிக்கழித்து வருவது வேண்டுமென்றே தமிழக மக்களைப் புறக்கணிக்கக்கூடிய நிலைமையிலே மத்திய அரசு இருந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னையிலிருந்து இராமேஸ்வரம் வரையிலும் கடலோரப் பகுதிகளின் வழியாகவே செல்லுகின்ற ஒரு முக்கியமான அத்தியாவசியமான சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் மிகப்பெரும் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுத்தாநல்லூர்-தில்லை விளாகம் வரை செல்லும் சாலைக்காக ஒரு திட்டம் தயார் செய்யப்பட்டு அரசினருக்கு அனுமதிக்காக அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. புதிதாக அமைக்கப்பட இருக்கிற இந்தச் சாலை யில் வெண்ணூரும் அதிவீரனூரும் பிரிகின்ற இடத்திலே மேம் பாலம் ஒன்றையும் ரெகுலேட்டரையும் அமைத்துக் கொடுத்தால் இருபது கிராமங்களை இணைத்து அதன் மூலம் 5 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கத் திடம் பணம் இல்லையென்று காரணம் சொன்னாலும், ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலை நிதி இருக்கிறது, அந்த நிதியை இந்தச் சாலை அமைப்பதற்குப் பயன் படுத்திக்கொள்ளலாம். இதைத்தவிர இரயில்வே செஸ் பண்டத் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குரியது அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது, அதையும் உபயோகப்படுத்தி இந்தச் சாலை அமைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தலைஞாயிறு-தட்டான்கோவில் சாலையைப்பற்றி பல ஆண்டுகளாகக் கோரி வருகிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் தலை ஞாயிறிலிருந்து ஆலங்குடி வரையில்தான் சாலை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது போதாது ; அந்தச் சாலையை தலைஞாயிறிலிருந்து தட்டான்கோவில் வரையிலும் கொண்டுவரவேண்டும். தட்டான்கோவில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருத்தறைப்பூண்டியிலிருந்து பரவாக்கோட்டை வரையில் உள்ள சாலையின் இருபுறத்திலும் நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை இணைக்கவேண்டும். இடையிலே கோரையாறு, பாபினியாறு என்ற ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அவற்றிலே பாலம் அமைத்து அந்தக் கிராமங்களுக்கிடையே தொடர்பு ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு வசதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1968 மார்ச் 23]

ஆற்றுக் கரைகளை உயர்த்தி அகலப்படுத்தும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதன் காரணமாக வெண்ணூறு டிவிஷனிலும் காவேரி டிவிஷனிலும் உடைப்புகள் ஏற்பட்டு பெருத்த அளவிற்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும், விவசாயம் நடந்து, பயிர்கள், கதிர்கள் நீரில் மூழ்கி நாசமடைந்து போகின்றன. அதன்மூலம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே கோரையாறு, பாமினியாறு, மரக்காகோரையாறு, வெண்ணூறு, அடப்பாறு, முள்ளியாறு, அரிச்சந்திரா, நதி போன்ற நதிகளிலே உடைப்புகள் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமானால் ஆற்றுக் கரைகளை உயர்த்தும் திட்டங்களுக்கு அங்கோரம் அளிக்க வேண்டும். திட்டங்கள் தயார் செய்யப்படும், திட்ட மதிப்பீடுகள் அங்கோரம் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இப்படிச் செய்யப்படாமல் இருப்பது வேண்டுமென்றே செய்யப்படாமல் இருக்கிறதோ என்ற அச்சம் தஞ்சை மக்களிடத்திலே பரவலாக இருக்கிறது. ஆகவே, வண்டிகள் போக்கூடிய அளவுக்கு கரைகளை உயர்த்திக் கட்டிக்கொடுக்காமல் வேறு என்னதான் செய்தாலும் இந்த உடைப்புகளைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்த ஆபத்துக்களைத் தடுக்க உடனடியாக கரைகளைப் பலப்படுத்தும் வேலைகளைத் தொடங்கவேண்டும்.

வடவாறு பாசனத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அந்தத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் சந்தரக்கோட்டை, மரவக்காடு, மேலந்தத்தம், திருமக்கோட்டை, கன்யா குறிச்சி ஆகிய கிராமங்களுக்குப் பாசன வசதிகள் கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதன் மூலம் இருபதாயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடிகால் வசதிகளைப்பற்றிச் சொல்லுகிற நேரத்தில், நாங்கள் நீண்டகாலமாக இந்தச் சபையிலே சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். திட்டங்கள், பலமாதிரியான திட்டங்கள் அதிகாரிகள் தயார்செய்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவற்றில் எந்தத் திட்டத்தையாவது எடுத்துச் கொள்ளுங்கள். பாமினியாற்றின் வடிகால் சரியாக இல்லாத நிலையிலுள்ளது. தண்ணீரைக் கடலில் நேராக கொண்டுபோய்க்விடக்கூடிய திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். அந்த ஏற்பாட்டின் மூலம் அங்கே ஓடுகின்ற இரண்டு காட்டாறுகள், கண்ணன் ஆறு, பூனைக்குத்தியாறு இவற்றின் மூலம் வரும் ஆபத்தைத் தடுக்க ஏதுவாக இருக்கும். பாமினி ஆற்றில் உடைப்புகள் ஏற்படாமல் தடுக்கமுடியும். இந்த உடைப்புகள் மூலம் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் வரையிலும் வெள்ளமாகக் காட்சி இருக்கிறது. 20, 25 கிராமங்களுக்கு 10, 15 நாட்கள் வரையிலும் தொடர்பு தடைப்பட்டுவிடுகிறது. உடைப்பு ஏற்படாது அளவுக்குக் கரைகளை உயர்த்திக் கட்டவேண்டும்.

அதேபோல் தென்பறை வடிகாலை எடுத்துக்கொண்டால் பாளையங்கோட்டை, பரசுரம், சோத்திரியம், புளியகுடி, காந்தகுடி, கருக்கான்குடி, பெரியகோட்டை இப்படிப்பட்ட கிராமங்களில் உள்ள 40 ஆயிரம் ஏக்கர், 50 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவருகிற இந்த நேரத்திலே வெள்ளத்தால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு, அக்கறை யோடு இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும்.

1968 மார்ச் 23]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

கந்தபரிச்சான் வடிகால் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அந்தத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லை. வேண்டுமென்றே திட்டத்தைப் போட்டு ஜனங்களுக்கு அதனால் எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதன் மூலம் தண்ணீர் வடிவதே கிடையாது. ஆகவே, மறுபரிசீலனை செய்து சைபினை உடைத்துவிட்டு கீழே இருக்கக்கூடிய ஆற்றை அகல்ப படுத்தி கடலில் கொண்டுபோய் சுத்தமாய் வடியு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மாடர்னைசேஷன் ஸ்கீம் இருக்கிறது. அது அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். பழைய டெல்டா பிரதேசங்களில் தற்பொழுது மாடர்னைசேஷன் ஸ்கீம் தேவையில்லை. அதற்காக ஒரு எக்ஸ்ப்ளிக்டிவ் எஞ்சினியர், எட்டு அலிஸ்டெண்ட் எஞ்சினியர்கள் இருக்கிறார்கள். தேவையில்லாமல் 72 ஆயிரம் ரூபாய் அதற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு செலவழிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் திட்டம் தயாரிக்கிற வேலையைத்தான் செய்கிறார்களே தவிர, வேறு எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது. இதனால் வருஷத்திலே 72 ஆயிரம் ரூபாய் விரயமாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. அது தேவையில்லை. பழைய டெல்டா பிரதேசங்களிலே இந்த மாடர்னைசேஷன் ஸ்கீம் இருக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. ஜே. எஸ். இராசு : தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டில் கர்ன பாசனத் துறை மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய பெரம்பலூர் தொகுதி எந்தவித ஆற்றுப் பாசனமும் இல்லாத தொகுதி. வீட்டிலே குழந்தைகள், ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடச் சிறுவர்கள், 'காவிரி தென் பெண்ணை பாலாறு' என்று படிப்பதை என் பகுதி விவசாயிகள் காதிலே கேட்டிருப்பார்களே தவிர, காவிரிக்கும் எங்களுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை. இருந்தாலும் கூட, இருக்கின்ற ஏரிகள், கிணறுகள் ஆகியவற்றை வைத்துக்கொண்டு எங்கள் பகுதியில் பஞ்சம் இல்லையென்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு, நாங்களும் சாப்பிட்டு, அரசாங்கம் கேட்கின்ற ப்ரொக்யூர்மெண்டையும் அளவுக்கு அதிகமாகவே அளித்து வருகிறோம் என்பதை ஒரு சிறு குறிப்பு மூலம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1-2-1967 முதல் 30-4-1967 வரை 57,700 மூட்டையும், 1-5-1967 முதல் 30-9-1967 வரை 47,700 மூட்டையும், 1-10-1967 முதல் 31-12-1967 வரை 25,296 மூட்டையும், 1-1-1968 முதல் இன்றைய தேதி வரை 34,874 மூட்டையும், ஆக மொத்தம் 1,65,640 மூட்டைகளை கேட்டதற்கு அதிகமாகவே நாங்கள் தந்திருக்கிறோம். மற்றொன்று சில திட்டங்களை எங்கள் பகுதியில் நிறைவேற்றினால் இதைவிட அதிகமான அளவுக்கு நல்ல முறையில் உயர்த்துவதற்கும், ப்ரொக்யூர்மென்ட் வெற்றி பெறுவதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற கருத்தில் கீழ்க்கண்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தருமாறு பணிவோடு வேண்டுகொள்கிறேன். இந்தத் திட்டங்கள் வெள்ளையர் காலத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டு கைவிடப்பட்ட திட்டங்களாகும். நான் படிக்கப்போகிற திட்டங்கள் புள்ளி விவரங்கள் கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் பொதுப் பணித்துறையினரால்—சிறப்பு சிறிய நீர்ப் பாசனத் துறையினரால்—தயாரிக்கப்பட்ட திட்டங்களாகும். Formation of a new tank across Ezhumur Odai in Ezhumur village. இது அரசாங்கத்தினுடைய கரங்களில் இருக்கிறது. இதற்கு செலவாகக்கூடிய தொகை ரூ. 8,35,000. இதை அமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து, வர இருக்கின்ற ஆண்டில் செயல் முறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அடுத்தது — Construction of an anicut across Swedha and formation of two tanks in Nathupur and Nigumman village.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1968 மார்ச் 23]

இது மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியான என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்தது. இதற்கு ஆகும் தொகை ரூ. 6,06,000. Formation of a new tank across Kalinga Odai in Poolambadi Village. என் தொகுதியில் இதுதான் அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்யப்படுகிற இடம். இந்தத் திட்டத்தை இந்த ஊரில் நிறைவேற்றினால் வசதியாக இருக்கும். Formation of a tank in Selliampalayam Village. இது மாண்புமிகு திரு. அழகமுத்து அவர்கள் அப்போது உறுப்பினராக இருந்த காலத்திலேயே துவக்கப்பட்டது என்றாலும், இடையிலே தடைப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் முக்கியமானது. அந்தப் பகுதி மக்கள் இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அருள்சூர்ந்து இந்தத் திட்டத்தையும், மேல்புலியூரில் 2.22 லட்சம் ரூபாய்க்குப் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டத்தையும், ரங்குதைபுரம், தழுதாழை, கோணேரிப்பள்ளம், விசுவகுடி ஆகிய பகுதிகளில் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களையும் பரிசீலித்து நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவான ஒரு கருத்தைக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். மாநில அளவில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஆய்வு செய்து, மதிப்பீடு தயாரிக்கும் பணியை ஆய்வுப் பிரிவு தற்போது நடத்தி வருகிறது. இந்த அமைப்பு வெள்ளையர் காலத்தில் 'டிவிஷன்' என்ற பெயராலும், காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்ட காலத்தில் சர்க்கின் என்ற பெயராலும் அமைக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்ட வேலைகளைத் துரிதமாக, பரந்த மனப்பான்மையுடன் செய்யும் முறையில் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால், நடப்பு ஆண்டில் 1-4-1968 முதல் இதை யெல்லாம் ஒரே இணைப்பின் கீழ் கொண்டுவரப் போவதாக முன்னுரையில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் இதைப் பற்றிச் சிந்தித்துத்தான் அந்த முடிவுக்கு வந்திருப்பார்கள் என்றாலும், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு அது தனி அமைப்பாகவே இருந்தால் வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அமைச்சர் அவர்கள் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் திருவலந்தூர் என்ற ஊரில் சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வெள்ளம் ஏற்பட்டு நெல், கம்பு, கடலை போன்ற தானியங்களை விளைவிக்கின்ற நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்கள் 300 ஏக்கர் வரை எட்டடி, பத்தடி என்று மண் மேட்டிப்பட்டுக்கின்றன. அந்த விவரங்களை யெல்லாம் திருச்சி மாவட்டக் கலெக்டர் அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். பாதிக்கப்பட்ட நிலங்களைச் சீர்திருத்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் நமக்கிருக்கின்ற நீர்நிலை ஆதாரங்களை எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான செயல்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டுவிட்டன. மேலும் அதிகப்படியாகச் செய்யப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லையென்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இன்றைக்குப் பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரைப் பற்றியே அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். பருவ மழையை நம்பி நம்முடைய சாகுபடியைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும், எப்போதும் பருவ மழை சரியாக இருக்குமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்க முடியாது என்பதைக் கடந்த ஆண்டிலே உணர்ந்து கொண்டோம். ஆகவே, பருவ மழை தவறினாலும் கூட, நம் முடைய விவசாயம் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக என்ன வழிவகைகளைக் கையாள வேண்டுமென்ற முறையில் சிந்தித்துச் செயல்பட ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீர் எந்த அளவுக்கு எங்கெங்கு கிடைக்கிறது என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தாலும், அதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தி, பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரைக் கொண்டுவர முயற்சிக் வேண்டும். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு

1968 மார்ச் 23]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கிணறுகள் அதிகமாகத் தோண்டப்பட்டு தண்ணீர் இறைப்பதன்மூலம் வருஷா வருஷம் பூமியின் நீர்மட்டம் குறைந்துகொண்டே வருவதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, இன்னும் சில ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு மிக அதிக ஆழத்திலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டுவர வேண்டிய நிலைமை ஏற்படலாம். அந்த நிலை ஏற்படும்போது குறைந்தது ஆயிரம் அடிகள் வரை ஆழக் குழாய்க் கிணறுகள் போட வேண்டி வரும். அதற்கான இயந்திரங்களை வாங்க முயற்சிக்க வேண்டும். தற்போது பல இடங்களில் 'போர் வெல்' போடப்பட்டுத் தண்ணீர் இல்லை என்று விவசாயிகளிடமிருந்து புகார்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதிக அடி ஆழம் தோண்டுகின்ற அளவுக்குத் தேவையான இயந்திரங்களை வாங்க வேண்டும்.

மேலும், சாகுபடி முறையில் அதிகமான அளவுக்குத் தண்ணீர் விரியாமாகாமல், குறைந்த அளவு தண்ணீரைக்கொண்டு அதிக அளவு சாகுபடி செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். இஸ்ரேல் போன்ற நாடுகளில் தெளிப்பு முறையின் மூலம் அதிகப்படியான நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்து விளைச்சலையும் கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஸ்பிரிங்லர் இரிக்கஷன் என்ற முறையை அரசாங்கத் தரப்பிலுள்ள ஓரிடத்தில் பரீட்சார்த்தமாக நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டும்.

கடந்த பல ஆண்டுகளில் புதிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு புதிய ஆறுகள் வெட்டப்பட்டிருந்தாலும், பழைய கால்வாய்கள், ஆறுகள் எல்லாம் சரியான முறையில் மராமத்துச் செய்யப்படாததால் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பாசன வசதிகள், வடிகால் வசதிகள் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஜி.ஏ. கலை எடுத்துக்கொண்டால், 4,000 கன அடி தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று இருந்தாலும், 3,200, 3,400 கன அடி தண்ணீர்தான் விடக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அரசு வாய்க்கால் மராமத்துக்காக வேண்டிய தொகை ஒதுக்கி அதிலே கவனம் செலுத்தி இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த வருஷத்திலேயே தண்ணீரைத் திறப்பதற்கு முன்னாலே தூர் எடுத்து, கரைகளைப் பலப்படுத்தும் செயல்களை முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் 20 சத வீதத்திற்கு மேல் கசிவினால் வீணாகிவிடுகிறது. அம்மாதிரிக் கசிவுகளைத் தடுப்பதற்கு சிமென்ட் லேனிங் போட அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் வடிகால் பாய்ச்சல் பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இதைத் தீர்ப்பதற்கு மாஸ்டர் பிளான் ஒன்று தயாரிக்க வேண்டும். இதனால் நிதிச் சிரமம் இல்லாமல் இருக்க, ஐந்தாண்டுகளில் நிறைவேற்றக்கூடியதாக மாஸ்டர் பிளான் தயாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எஸ்.எம்.ஐ.பி. டிவிஷன் இப்போது செயல்பட்டு வருகிறது. காட்டாறுகளில் உள்ள தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் போய்ச் சேருவதைத் தடுக்கத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது மாதிரித் திட்டங்கள் பல ஆண்டுகளாக இருந்தும் இன்னும் அனுமதி வழங்கப்படாத திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. ஆகவே, அவற்றிற்கெல்லாம் உடனடியாக அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நன்னியாறுத் திட்டம், பனையக்குளம்வாரித் திட்டம், அக்கினியாறுத் திட்டம், நரியாறுத் திட்டம், வெள்ளிப்பட்டவாரித் திட்டம் போன்ற ஐந்து திட்டங்களுக்கு இதுவரை அனுமதி வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றிற்கு அனுமதி வழங்கி, அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் வேதபுரி வாய்க்கால் நீரேற்றுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் எட்டுப்புளி வாய்க்கால் பாசனத்திலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதியை ஏற்படுத்த முடியும். அதையும் துரிதமாகச் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1968 மார்ச் 23]

அடுத்து, போக்குவரத்து வசதிகள், ஜி.ஏ. கனல் கரைகள் எல்லாம் போக்குவரத்து வசதிக்குப் பயன்படும் நிலையில் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அந்தக் கரைகளில் ரோடுகள் போடவேண்டுமென்று அனுமதி கேட்டும் பல ஆண்டுகளாகப் பல இடங்களில் அனுமதி வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அனுமதி கேட்ட இடங்களுக்கு உடனடியாக அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜி.ஏ. மெயின் கனல் கரையில் வண்டிகள், பஸ்கள் போக அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மெயின் கனல் கரை பூராவையும் பொது மக்கள் உபயோகிக்கும் வகையில் ரோடுகளாகப் பயன்படுத்த அனுமதி வழங்க வேண்டும்.

பட்டுவனாச்சி வடிகால் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டும் கூட அதனால் நல்ல பலன் கிடைக்கவில்லை. அது நல்ல முறையில் பயன்படுவதற்குப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிசீலனைக்கு அனுமதி வழங்கி அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பதினைந்து லட்சம் ரூபாய் செலவுசெய்தும் அத்திட்டம் பயனில்லாமல் இருக்கிறது. அது பயன்படும் நிலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உளவயல் எக்ஸ்டென்ஷன் சானல். அதில் கடைமடைப் பகுதி வரையில் தண்ணீர் வரவில்லை. ஆகவே, அது சரியான முறையில் மராமத்துச் செய்யப்பட்டு கடைமடைப் பகுதி வரை தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிழக்குக் கடற்கரை ரோடு. அதில் அக்கினி ஆற்றில் ஒரு பாலம் கட்ட அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. முத்துப்பேட்டை மீமிசல் ரோடில் நசனியாற்றில் ஒரு பாலம் கட்டினால்தான் இந்த அக்கினி ஆற்றுப் பாலம் பயன்படும். ஆகவே, அதற்கும் அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டும்.

குந்தா கழிவுநீர் திட்டம் இருக்கிறது. அதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நிறைவேற்றினால் கோவை, பல்லடம் பகுதிகளில் 1½ லட்சம் ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இ. எம். சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் தமிழ்நாட்டில் நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைத்திருக்கிறோம். பல இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துதரப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அதே நேரத்தில் பழைய ஏரிகளும், நீர்ப்பாசனச் சாதனங்களும் அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை என்று நான் இந்தத் தருணத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல ஏரிகளில் ஓர் பிடித்து, பாதி நீர் பிடிப்புத்தான் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதனால் கப்பாவிட்டி குறைந்து போதிய அளவிற்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்கு ஏற்ற நிலையில் அவை இல்லை. இந்த ஏரிகள் குறைந்தபட்சம் ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறையாவது கட்டாயமாக மராமத்துச் செய்ப்பட வேண்டும் என்ற விதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்தத் தருணத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரிகேஷன், ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் போன்ற இலாகாக்களை ஒன்றாக இணைத்திருப்பதாக இந்த ஆய்வுரையில் இருந்து தெரிகிறது. இது வரவேற்கத்தக்கது. இது விவசாயிகள் யாரை அணுகுவது என்ற பிரச்சனை அவர்களுக்கு ஏற்படாமல் ஒருவரை அணுக ஏதுவாக இருக்கும் என்பது என் கருத்து. ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒவ்வொரு இரிகேஷன் கமிட்டி என்று இருந்தால் நலமாக இருக்கும். இரிகேஷன் கமிட்டிஸ், லிஸ்ட் திற்குத் தகுந்தார்போல் அல்லது ஆயக்கப்பட்ட தகுந்தார்போல் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். வினியோகமுறை இப்போது சரியாக இல்லை என்பது என் கருத்து. இது மிகவும் அவசியமானது. இருக்கிற தண்ணீரை ஆங்காங்குள்ள இரிகேஷன் கமிட்டிகள்? மூலம் செவ்வனே செயல்பட இது எனக்கும்தான்.

1968 மார்ச் 23]

[திரு. இ. எம். சுப்பிரமணியம்]

குடி மராமத்து முறை என்ற முறை இருக்கிறது. இந்தக் குடி மராமத்தி லுள்ள அநேகக் கால்வாய்கள் மராமத்துச் செய்யப்படாமல் தூர்ந்திருக் கின்றன. அவை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. குடி மராமத்து வேலையைச் சர்க்காரே செய்து ஆயக்கட்டுதாரர்களிடமிருந்து வரு லிக்கக்கூடிய ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். இந்தக் குடிமராமத்து வாய்க்கால்களில் என்க்ரோச்மென்ட்ஸ் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு உடனடியாக நட வடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். குடி மராமத்துக் கால்வாய்களை உட னடியாக மராமத்துச் செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

என் தொகுதியில், திருவெண்ணையநல்லூர் பகுதியில், ஸ்பிரிங் சானல்ஸ் இருக்கின்றன. இதற்குத் தனி ஆயக்கட்டு இருக்கிறது. எரித் தண்ணீர் பாய்வதைவிட இந்த ஸ்பிரிங் சானல் நிலங்களுக்கு அயன் தீர்வை அதிக மாக இருக்கிறது. இந்த ஸ்பிரிங் சானல் நிலங்கள் மைனர் இரிகேஷன் கீழ் வந்திருக்கிறது. அது சரியாக இதுவரையில் வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மைனர் இரிகேஷன் என்பது பஞ்சாயத்து யூனியன்மூலம் வேலை செய்யப்படுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனி யன்மூலம் வேலை செய்யப்படுகிற ஸ்பிரிங் சானல்ஸ்க்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் கணக்கிடப்பட்டு வேலை செய்யப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இந்தத் தொகை மிகக் குறைவு. ஆகவே, வேலைகள் முழு அளவில் நன்றாக செய்யப்படவில்லை. எக்கர் ஒன்றுக்கு குறைந்தபட்சம் 10 ரூபாய் அளவிற்காவது செலவுசெய்ய சர்க்கார் எதிர் காலத்தில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு வட கடலூர் நீர்பாசன விவசாய மாநாடு விழுப்புரத்தில் நடந்தது. அதில் மதிப்பிற்குரிய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர் களும், விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். அப்போது என் தொகுதியில் உள்ள பல குறைகளை நான் சுட்டிக்காட்டி னேன். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மாநாட்டு முடிவுரை யில் கூறினார்கள். என் பகுதியில் ஆழம் வாய்க்காலில் வேலை 15 ஆண்டு களாகச் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அதன்கீழ் சுமார் 2,000, 3,000 எக்கர் நிலம் நீர்ப்பாசன வசதிபெற வாய்ப்புடையது. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்றும், அதேபோல் திருவெண்ணையநல்லூர் அருகாமையில் மலட்டுர் ஆறில் ஒரு பாலம் கட்டித் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டதற்கு அந்த இரண்டு வேலைகளையும் உடனடியாகத் தோடங்கி, சீக்கிரத்தில் ஒரு வருட காலத்திற்குள் அவை முடிவடையும் என்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியளித்தார்கள். ஆனால் அந்த வேலைகள் இன்று வரை துவங்கப்படவேயில்லை என்பதைப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சாத்தனூர் அணையிலிருந்து இரண்டாம் போகச் சாகுபடிக்கு திருக் கோவிலூர் அணைக்கட்டுவரையில் தண்ணீர் விடப்போவதாகத் தெரிவித் துள்ளார்கள். அதற்குக்கீழே எல்லிஸ் அணைவரையில் நீடித்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான எக்கர் நன்செய் நிலங்களை இரண்டாம் போகச் சாகு படிக்குக் கொண்டுவர ஏதுவாக இருக்கும். திருக்கோவிலூர் எரிக்கு பெண்ணையாற்றிலிருந்து நீர் பிடிக்கப்படுகிறது. இந்த எரிக்குத் தண்ணீர் வர நாலாந்து மைல் தூரம் உள்ளது. ஆகவே, குடி மராமத்து வாய்க் கால்களில் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வாய்க்கால்கள் இந்த ஆண்டு இதுவரையில் சரிவர வெட்டப்படாததால், சரிவர மராமத்துச் செய்யப்படாததால், மூன்று போகம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களில் கூட ஒரு போகம் சாகுபடி செய்ய சிரமமாகப் போய்விட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், இதுபோன்ற சானல்களுக்கு பி.டபிள்யூ.டி. இலாக்காவிலே இதைச் செய்து எக்கர் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு செலவாகிறதோ, அதை வசூல் செய்து எக்கர் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு காலத்தில் எரியில் நீர் பிடிக்கவும், மூன்று போகம் சாகுபடி செய்யவும் ஏதுவாகவிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இதற்கு உடனடியாகத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிற.
பக்கம்
12.30.

[திரு. இ. எம். சுப்பிரமணியம்] [1968 மார்ச் 23]

பல சாலைகளில் பல போக்கு வரத்து அதிகமாக இருந்தும் என் தொகுதியில் பல இடங்களில் பாலங்கள் கட்டப்படாமல் இருப்பதால் மழை காலத்தில் போக்கு வரத்துக்குத் தடையாக இருக்கிறது. மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்திலும் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பப் பட்டுள்ளது. அவற்றையும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு அமர்வின்றேன். வணக்கம்.

*THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Chairman, Sir, while supporting the Demands for Irrigation moved by the Hon. Minister for Irrigation and Public Works I wish to say a few words conestint wish the shortness of the time that is given to me.

The taluk of Hosur which I represent remained under the British Rule for 180 years and under the Congress regime for 20 years. In this total period of 180 years it has been completely neglected. Not a single dam has been constructed over any of the rivers, big or small, in that area. So the entire taluk is very backward. When ever the Ministers in the previous Congress Ministry used to come to Hosur, they used to express lip sympathy. I feel very much that that lip sympathy never took concrete shape during all the twenty years. But fortunately I find a change with the advent of the present Government. The Hon. Minister in charge of irrigation has been showing consideration. I find that the human aspect of the problem is getting more consideration at the hands of the present Government and I hope that we will be able to make some progress in irrigation in future years. We have got there an excellent set of officers and people who know the technique of cultivation. The officers are prepared to do their bit provided they are given all the facilities. But the necessary sanction is not being given. The power of sanction lies with the Hon. Minister in charge of irrigation. If only he makes up his mind and shows sympathy and imagination, Hosur will progress and the people will be very happy in the coming years at least. I have already sent some mahazars and applications. The Minister in charge of irrigation has given convincing replies and he has promised to look into them. More than two-thirds of Hosur taluk is zamindari area. The zamindars completely neglected their areas. Though there are a number of tanks, no tank is in good condition. Every tank is full of silt and even if it gets water two or three times a year, it is not possible to grow even one crop. No doubt our taluk has the advantage of getting rain from both the monsoons, south-west and north-east monsoons. But on account of the vagaries of the monsoon, in the last three years we have not been able to grow any food crops. The Hon. Ministers have prepared a list of backward areas affected by drought and I am glad that Hosur taluk is one among them.

The following dams are being proposed for that area and I hope they will be finished soon.

Byragondapalli Project is a dam across the Sanathkumara river. This work was taken up twenty years back but not completed. If it is completed, nearly one thousand acres will be brought under

1968 மார்ச் 23] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

cultivation, six tanks will get supply and the Hosur Livestock Farm also will get supply. I request the Hon. Minister to consider this Kodayalam Dam on South Pennar also was taken up fifteen years ago. Now I find that some work is being done ;? some investigation is going on. The Government should consider this work

Next is the construction of reservoir at Chennasamudram over South Pennar. Recently action has been taken up and investigation is going on. The officers there are doing their work very earnestly and I hope it will be finished soon.

Doddahalla project near Anchatty was proposed nearly one hundred years ago. All these one hundred years nobody took any interest. Only last year some work has been done. I think that the first report has been sent to the Government and the Board of Revenue and that it is in the hands of the officers. I request the Hon. Minister to look into this and accord necessary action.

Venkata Gowduri dam near Pachapanathy is a small dam across Sanathkumara river. This is a small project and it will not require a large amount. This work also may be completed.

* திரு சி. பழனி : தலைவரவர்களே, சேலம்மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியான ஓமலூர் தொகுதியிலே இருக்கின்ற விவசாயிகள் மிகவும் பின்தங்கிய விவசாயிகள். அவர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி குறைவாக இருக்கிறது. அவர்கள் பருவ மழையை நம்பி வாழும் நிலையிலிருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியிலே தொப்பையாறு என்ற இடத்தில் அணை கட்ட இருந்த திட்டம் 1913-லே கைவிடப்பட்ட காரணத்தினால், நம் அரசாங்கம் அக்கறை எடுத்து, தொப்பையாற்றில் அணை கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவ்வாறு கட்டினால் அங்கு சுமார் 5,000 ஏக்கர் நிலங்களும், தரம்புரி மாவட்டத்தில் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களும் பாசன வசதிபெற்றுப் பயனடையும். இதற்கு உடனே தமிழக சர்க்கார் ஆவன செய்து, விவசாயிகள் வாழ வழிசெய்யுமாறு பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஓமலூர் அருகில் வலிவாய்க்கி கிராமத்தில் சரணபதி நதியில் அணை கட்டினால் ஆயிரம் ஏக்கர் வரை பாசன வசதியடையும்.

என்னுடைய பகுதி விவசாய மக்கள் பருவ மழையை நம்பி வாழ் பவர்கள். அந்தப் பகுதியில் ஒரு அணை கட்டி அங்குள்ள விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து வாழ வழிசெய்ய பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதே நிலையில் ஓமலூர் கிழக்காறில் 80,000 ஏரபாய் செலவில் அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. பாதி சிறு வாய்க்கால் வெட்டியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் பெரமஞர் ஏரியில், அந்த வாய்க்காலே இணைத்து விட்டால் செட்டியப்பனூர், பெரமஞர், முத்துநாயக்கம்பட்டி பகுதிகளுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்குமென்று சொல்லி, அதைச் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியான ஓமலூர் தொகுதியில் இருக்கும் டேனிஸ் பேட்டையிலிருந்து மோரூருக்கு இருக்கும் வழி மலைக்காடான பகுதி. சிறிய ரோடு இல்லாததால் அங்கு கஷ்டமாகியிருக்கிறது. அங்கு டேனிஸ்பேட்டையிலிருந்து மோரூருக்குச் செல்ல ரோடுபோட்டு விட்டால் பஸ் போக வசதியாக இருக்கும். அதனால் பெரும்பாலான விவசாய மக்களும், வியாபாரிகளும் பயனடைவார்கள். இப்பொழுது பஸ் இல்லாத

[திரு சி. பழனி]

[1968 மார்ச் 23]

தால் விவசாய மக்களும், வியாபாரிகளும் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். எனவே அந்த ரோட்டையும், பாலத்தையும் அமைத்துத் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதியாக இருப்பதாலும், அங்குள்ளவர்கள் பருவ மழையை நம்பியிருப்பதாலும் 1968-69 லேயே இந்தத் திட்டத்தைச் செய்துகொடுக்குமாறு பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, 1968-69-க்கான நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து, உரையை நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு க. ர. நல்லசிவன் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகரவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தாமல் வைத்த காணத்தாலே நாம் அதிகமாக நீர்ப் பாசனத்தில் புதிய வேலைகளைச் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை. இந்த நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கான சூழ்நிலைகளை நாம் கோளாவோடு பேசுவதாகயிருந்தாலும், ஆந்திராவோடு பேசுவதாகயிருந்தாலும், மைசூரோடு பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவதாக யிருந்தாலும் உருவாக்கிப் பயன்பெற முடியுமா என்பதைத் தீவிரமாக நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கோளாவோடு பேச்சு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் தடுப்பதில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் பத்திரிகையிலே பார்த்ததில் அவர்கள் ஏதாவது உணவு தானியத்தைக் கேட்டால் நாம் அவற்றைக் கொடுத்து, நாம் அவற்றிற்குப் பதிலாக நீரைக் கொண்டுவர ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளலாம் என்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தினால் கொடுக்கும் உணவுப் பொருள்களை அந்தத் தண்ணீரின்மேல் எந்தப் பகுதி பயன் பெறுகிறதோ, அந்தப் பகுதியிலிருந்தே உற்பத்தி செய்ய நம்மால் முடியும். அதைத்தான் என்னைப் போன்ற விவசாயிகள் சொல்ல முடியும்.

மா புதித திரு. மு. கருணாநிதி : தண்ணீர் தருவதற்குப் பதிலாக நம்மிடம் உள்ள உணவு தானியத்தைத் தரவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே தண்ணீர்ப் பிரச்சினைபற்றிப் பேசவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : இப்படிப்பரவலாகக் காணும் சந்தேகத்தைச் சொல்லி விளக்கம் பெற இதுவொரு சந்தர்ப்பமாயிற்று.

வேறு வகையிலே அவர்கள் பேசுவார்களானால்கூட, அவர்களிடத்திலே கொஞ்சம் நாம் விட்டுக்கொடுத்து இதைக் கவனிக்க வேண்டும். அந்தப் பிரச்சினையிலே சில சங்கங்கள் இருக்கின்றன. சமீபத்திலே ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போவதை இன்று பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். இதைப் பொறுத்தவரையில் நாம் செய்ய வேண்டியது என்னவென்று கேட்டால், நாம் நம்முடைய பக்கத்திலே இருக்கிற அண்டை ராஜ்யங்களோடு எவ்வளவு தூரம் பேச முடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் பேசி இந்தப் பிரச்சினைகள் முடிப்பதற்கு வழி காண வேண்டும். ஒன்று பல்வேறு இராஜ்யங்களிலே ஒடக்கூடிய ஆறுகளைப் பற்றி அவர்களோடு பேசித் தீர்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மத்திய சர்க்காராவது ஏதாவது திட்டவட்டமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நாம் வழி செய்யவேண்டும். ஒரு அதிகாரப் பூர்வமான அமைப்பு உண்டு பண்ணுவதன்மூலம் இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். இப்பொழுது சென்ட்ரல் இரிகேஷன் போர்டு இருக்கிறது. ஆனால், அதன் மூலம் பலன் ஏற்படுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தியபோதிலும் அவர்கள் செய்யாமலிருப்பதால் இந்த மாதிரி ஒரு வலுவான அமைப்பை ஏற்படுத்தச் சொல்ல வேண்டும். அதன்மூலம் இரண்டு மூன்று ராஜ்யங்களுக்குள்ளே ஒடுகின்ற ஆறுகளைப்பற்றி பாரபட்சமற்ற முறையிலே முடிவு செய்வதற்கான வழியை நாம் காணமுடியும். அதை ஏற்படுத்தும்படி மத்திய சர்க்காரை நாம் வலியுறுத்த வேண்டும். அண்டை மாநிலங்களில் காங்கிரஸ்தான் ஆட்சியில் இருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் அதை வற்புறுத்தமாட்டார்கள். ஆகவே, இதைக் கேட்பதன்மூலம் நாம் ஓர் வழி ஏற்படுத்திவிட்டால், இதன் மூலம் போதிய தண்ணீரைப் பெறுதற்சு வசதியாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

1968 மார்ச் 23] திரு. க. ச. நல்லசிவன்]

பெரியாறு, நொய்யாறு இவற்றைப்பற்றி யெல்லாம் பேசி முடித்தால் நமக்கு சிக்கல் ஏற்படாமல் இருக்கும். பரம்பலிக்குளம், — ஆனியார் சம்பந்தமான ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் கூட அவையில் கொடுக்கப்பட்டன அதிலே நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

காவேரியைப் பொறுத்தவரையில் 1974-லே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதைப்பற்றி இப்பொழுதே மைசூர் அரசாங்கம் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. 1974-லே நடைபெறப் போவதற்கு இப்பொழுதே குழுக்களை அமைத்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இந்த விஷயத்தில் ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கிறோமோ என்று கூட எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே, இதிலே கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இதிலே நாம் கீழே இருப்பவர்கள்; அவர்கள் மேலே இருக்கக்கூடியவர்கள். ஆகவே, நம்முடைய உரிமையைக் கட்டிக் காத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதிலே நாம் ஒரு விஷயத்தைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆறுகள், வாய்க்கால்கள், ஏரிகள் இவற்றிலெல்லாம் கடந்த அரசு முக்கியமான அக்கறை காட்டவில்லை. ஏதோ இரண்டு மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டும் புதிய வாய்க்கால்களையும் புதிய ஆறுகளையும் நிறுத்தியதே தவிர, பழைய வாய்க்கால்களையும் ஆறுகளையும் மதகுகளையும் நவீனப்படுத்துவதற்கான தீவிர முயற்சிகள் எதையும் தீவிரமாகச் செய்யவில்லை. எப்படி 20 ஆண்டுக் காலத்திலே அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் சங்கடங்களும் தொல்லைகளும் மண்டிக் கிடந்தனவோ அதேபோல் இந்த வாய்க்கால்களிலே ஒரு நவீனம் இல்லை. ஒரு ஆறு கூட நவீனப்படுத்தப்படவில்லை. ஒரு நவீனப்படுத்தப்பட்ட வாய்க்கால் இல்லை. அவர்கள் திட்டம் தீட்டி செய்த ஒரு நவீன ஆற்றைப் பார்க்க முடியாது, ஒரு கால்வாயைப் பார்க்க முடியாது, ஒரு மதகைப் பார்க்க முடியாது. அதையெல்லாம் மாற்ற வேண்டும். நம்முடைய ஆறுகளையும், ஏரிகளையும், மதகுகளையும், நவீனப்படுத்த வேண்டும். எப்படி ஆறுகளிலே, வாய்க்கால் களிலே மண்ணடித்து விடுகின்றதோ, அந்த மண் அடித்துப் போகின்ற நிலை இருக்கக் கூடாது.

இப்பொழுது புதிய அரசு வந்து ஓராண்டுக் காலம்தான் ஆகிறது. அதிகாரிகள் எல்லாம் நன்கு நெடுங்காலமாக ஒரே மாதிரி வாழ்ந்து வந்தவர்கள், சிந்தித்து வந்தவர்கள், செயல்பட்டு வந்தவர்கள். ஆகவே, ஓராண்டிலே அவர்களுடைய செயல்முறையிலே, சிந்தனையிலே, எண்ணத்திலே ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியாது. ஆகவே, அவர்களுடைய சிந்தனையிலே ஒரு புதுமையைப் புகுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த அரசு கொஞ்சம் வேகமாகவும், விரைவாகவும் செயல்பட வேண்டும். அவர்களைப் பாராட்டிப் பேசுவதால் மட்டும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கமுடியாது.

அது மட்டும் அல்ல, இப்படி இருக்கிற தவறான சிந்தனைகளை நாம் களைவதன் மூலம், ஒரு புதிய நிலைமையை ஏற்படுத்துவதன்மூலம், ஆறுகளை நவீனப்படுத்துவதன் மூலம், வாய்க்கால்களை நவீனப்படுத்துவதன் மூலம், ஏரிகளை நவீனப்படுத்துவதன் மூலம், அவற்றைச் சீர்படுத்தினால் மானால் இன்னும் அதிக அளவு நிலங்களை நாம் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர முடியும். நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சுப்பையா அவர்கள் பேசும் போது நவீனப்படுத்த வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். ரூ. 72,000 செலவு செய்யப்படுகிறது; ஆனால் திட்டம் போடப்படுகிறதே தவிர, அந்த திட்டம் நடைமுறையிலே வருவதே கிடையாது. கடந்த 4 ஆண்டுகளாக அதற்காக அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு வேலையும் கிடையாது. அவர்களுக்கு வேலையே இல்லாத நேரத்தில் ஏன் ரூ. 72,000 செலவு செய்யவேண்டும்; அது தேவையில்லை என்ற பொருளில் தான் சொன்னார்கள், என்று நான் கருதுகிறேன். முன்பு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தது; ஆகவே இந்த நிலைமைகள் இருந்திருக்கலாம். ஆகவே, இந்த அரசு வருகிற 5 ஆண்டுக் காலத்திலே எப்படிச் சுமீவு நீர் சுத்தப்

[திரு க. ர. நல்லிவன்]

[1968 மார்ச் 23]

படுத்துவதற்காக 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறதோ அதேபோல் எல்லா பழைய வாய்க்கால்களையும், ஆறுகளையும் நவீனப்படுத்துவதற்கு ஒரு வழி வகை செய்ய வேண்டும்.

மத்திய அரசினுடைய நடவடிக்கைகள் நம்மைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றன. இரண்டு புறத்திலும் நமக்குத் தடை இருக்கிறது. ஒரு புறத்திலே மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தடை. இன்னொரு புறம் வருவாய்க்காக வரி போட வேண்டுமென்று போட்டுவிட்டால் மக்கள் எதிர்க்கிறார்கள். நல்ல உதவிகளையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நம்மால் பெற முடியவில்லை. இந்தத் துறைகள் எல்லாம் செயல்பட்டு இதே வேகமாகப் போனால் 100 ஆண்டுக் காலம் ஆகும் நமக்குத் தேவையான தண்ணீர் கிடைக்க என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 100 ஆண்டுக் காலத்திற்கு இந்தத் தேசம் பொறுத்தனாக்கொண்டிருக்க முடியாது. இருக்க இயல்லை; தண்ணீர் வசதியே கிடையாது; வயிற்றுக்குச் சோறில்லை என்று கூப்பாடு போடுகின்ற அளவுக்குத் தான் நிலைமைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் ஒரு பெரும் புரட்சியை உண்டுபண்ணுவதற்குத் தயவு செய்து இந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமான சிந்தனையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த நீர்ப்பாசனத் துறையிலே தண்ணீரை அதிகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. இருக்கிற கஷ்டத்தை நான் உணருகிறேன். குறைவாகத் தண்ணீர் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்பதை அதிகாரிகள் பயிற்றுவிக்க வேண்டும். மற்றொரு பக்கத்திலே அவர்களை வற்புறுத்தக்கூடிய முறையிலே ஒரு திட்டத்தை நாம் உண்டுபண்ண வேண்டும். இன்னொன்றையும் தெளிவாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்திலே ஒரு வேறுபாடு இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட அது தெரியும். ஒரு பக்கம் ஒரு க்யூசெக்ஸ் 60 ஏக்கருக்குப் பாய்ச்சப்படுகிறது. கீழ் பவானி போன்ற பகுதிகளிலெல்லாம், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருக்கிற பகுதிகளிலெல்லாம் ஒரு க்யூசெக்ஸ் தண்ணீரை 25 ஏக்கருக்குப் பாய்ச்சுகிறார்கள். இந்த வேறுபாடு இன்றைக்கு இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, அது பழைய காலம். இப்பொழுது 50-லிருந்து 60 வரை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லிவன் : உதாரணம் சொல்வதற்காகத்தான் சொன்னேன். கீழ் பவானி என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கே, திட்டம் போடப்பட்டும், 30,000 ஏக்கரை தாராபுரம் தாலுகாவில் சேர்க்க வேண்டுமென்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். தடப்பள்ளி, இருங்குடி இதிலே கிடைக்கக்கூடியதை, தயவுசெய்து நவீனப்படுத்துவதன் மூலமாகத் தான் நமக்குத் தேவையானது கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் நேரடியாகப் பாசனத்திற்கு தண்ணீர் கிடைக்கவே கிடைக்காது.

பம்பிங் ஸ்கீமின் மூலமாக அதிக நிலங்களைச் சாகுபடி செய்யமுடியும். அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளும் ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த வேலப்பன் அவர்களுடைய தொகுதியில் ஒரு வாய்க்கால் இருக்கிறது. அங்கே விடக்கூடிய தண்ணீரின் அளவு 250 க்யூசெக்ஸ். அங்கே முன்பிருந்த நில விஸ்திரணத்தின்படி 6,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்படுகிறது. 250 க்யூசெக்ஸைக்கொண்டு 6,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டது. அங்கே இருந்த விவசாயிகள் உற்சாகத்தின் காரணமாக 6,000 ஏக்கருக்கும் பம்பிங் ஸ்கீம் மூலமாக தண்ணீர் பாய்ச்சியிருக்கிறார்கள். அது சட்ட விரோதம்தான். ஆனால், அதன் மூலம் அதிகப் பலன் கிட்டுகிறது. அந்த விவசாயிகளுக்குத் தயவுசெய்து. . .

1968 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்): ஏற்கனவே அதிக நேரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் சீக்கிரமாக முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன்: ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு பம்பிங் ஸ்கீம் மூலமாக தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால், சர்க்காரே அதை செய்ய முடியுமா என்ற பயம் கூட இருக்கிறது. நீங்கள் தயவுசெய்து அதைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். இதைப்போல நவீன முறையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமாக ஒரு க்யூஸெக்ஸுக்கு 40 ஏக்கர் என்று அனுமதிக்குமானால் இன்னும் நல்ல முறையில் காரியங்கள் செய்யமுடியும். தஞ்சைப் பகுதியிலே முதல் பரிசு வாங்கியதை நாம் பார்க்க முடிந்தது. எங்கே குறைவாகத் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறார்களோ அங்கேதான் அதிக விளைச்சலை நாம் பார்க்க முடிகிறது.

கீழ் பவானியில் ஒரு க்யூஸெக்ஸுக்கு 60 ஏக்கர் பாய்ச்சுபடிய நிலைமையிருக்கிறது. இரண்டு மாதங்கள்தான் தண்ணீர் கேட்டோம். வருகிற காலத்திலே ஒரு வருஷத்திற்குத் தண்ணீர் வேண்டும். தண்ணீர் இல்லை யென்று சொன்னால் தண்ணீரைக் கண்ணாலே பார்த்தாலே கூடப் போதும். தண்ணீரை 4 மாதங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. 2½, 3 வாரங்கள் தண்ணீரைப் பாய்ச்சினால்கூட போதும். அதன் மூலம் பக்கத்திலேயிருக்கிற கிணறுகளில் தண்ணீர் சுரந்து பயிர்கள் எல்லாம் உயிர் பெற்றுவிடுமென்று சொன்னேன். ஆதலால், அந்த உணர்வைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார அணைகளினால் நீர்ப்பாசனத்திற்கு தொல்லையில்லாத ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். எப்பொழுது கேட்டாலும், மின்சார அணைக்கு பூரண உதவி என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன் விளைவாக ஒரு போகம், இரண்டு போகம் விளைச்சலுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்த நீர்ப்பாசனத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு க்யூஸெக்ஸுக்கு 25 ஏக்கர் என்றிருப்பதை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் ஒரு க்யூஸெக்ஸுக்கு 40 ஏக்கர் என்று வைக்க வேண்டும். ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா ஏரிகளுக்கும், கால்வாய்களுக்கும் இந்த விதி பொருந்தும்படியாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ராஜ்யத்திலுள்ள உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். விவசாயிகளிடையே நீர்ப்பாசன ஆவலையும் தீர்த்து வைக்க முடியும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. தங்கப்பன்: தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். பாசனத் திட்டங்களின் கீழே இந்த அரசு தங்களுக்குள்ள நிதி வசதிகளுக்கேற்ப ஒரு சில நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிகின்றோம். உதாரணமாக, பாசன அபிவிருத்திக்காக கிணறுகள், துளைக்கிணறுகள், வடிகுழைக் குழாய்க் கிணறுகள், மற்றும் சிறிய நீர்ப் பாசன திட்டங்களை விரிவு படுத்துதல் போன்ற காரியங்களெல்லாம் இங்கே மன்றத்தில் கொடுக்கப்பட்ட பட்ஜெட் புத்தகங்களிலே காணப்படுகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அதே நேரத்தில் எனது பகுதியிலிருக்கிற நிலங்கள் வைகைப் பாசனத்தின் கீழே வருகிறது. அந்தப் பகுதி விவசாயத்திற்கு பாசன வசதிகளை அடைந்துகொண்டிருக்கிற நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கிறபொழுது அந்தப் பகுதியிலே முறையாகத் தண்ணீர் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்தப் பகுதியிலே கிடைக்கின்ற நிலை இல்லை. உதாரணமாக, அங்கே வைகைப் புனரமைப்புத் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் போட்டு, அதற்கு ரூ. 4 கோடி அளவில் எஸ்டிமேட் போடப்பட்டிருக்கிறது. எஸ்டிமேட் போடப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, காரியங்கள் நிறைவேற்றப்படுகிற அளவுக்கு அங்கே நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படவில்லை என்கின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது.

[திரு. டி. தங்கப்பன்]

[1968 மார்ச் 23]

பரம்பிக்குளம்-ஆளியார் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து அந்தத் திட்டம் நிறைவேறிக்கொண்டே வருகிறது. அதற்குக் கூட இந்த ஆண்டில் ரூ. 2 கோடியே 6 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருப் பிலும் எனது பகுதியாகிய இராமநாதபுரம் பகுதி பிற்பட்ட பகுதி, ஒதுக்கப் பட்ட பகுதி, கைவிடப்பட்ட பகுதியாக இருந்து வருகிறது. அந்தப் பகுதிக்கு வைகைப் புனரமைப்புத் திட்டத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அந்தப் பகுதியில் விவசாய முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்கு வேறு வழி எதுவும் கிடையாது என்பது நமது அரசு அறிந்ததே. அந்தப் பகுதி முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால், இந்த ஆண்டு விட்டு விட்டாலும் கூட, அடுத்த ஆண்டிலாவது இந்தத் திட்டத்தை துவக்குகின்ற நிலைமையை நாம் காண வேண்டும். இங்கே ரூ. 4 கோடி முதலீடு செய்யப்படவில்லை, எஸ்டிமேட் என்றுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பப் பணிகள், தொடக்கப் பணிகளைச் செய்வதாகத்தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனது நண்பர் சௌடி. சந்திரபாரதி அவர்கள் பேசும்பொழுது, ரூ. 4 கோடி நிதி ஒதுக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். முதலீடு செய்யப்படவில்லை. எஸ்டிமேட் தான் போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது 1967 டிசம்பர் மாதத்தில் பெய்த பெருமழையின் காரணமாக 18 மணி நேரத் தில் 26 செண்டிமீட்டர் அளவு மழை பெய்ததால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள கண்மாய்கள், ஏரிகளெல்லாம் உடைப்பெடுத்து பெரும் சேதத்திற்குள்ளாகி விட்டன என்பதைத் தமிழ்நாடு பூராவும் உள்ளவர்கள் அறிவார்கள். அந்த நிலையில் அங்கே ரூ. 70 லட்சம் செலவு செய்து கண்மாய்களையெல்லாம் புனரமைப்புச் செய்ய வேண்டும். கரைகளையும் எல்லாம் பலப்படுத்த வேண்டும், அவைகளை ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்கின்ற அளவிலே அமைச்சர் அவர் களுடைய ஒப்பளிப்பிற்காக வந்திருக்கிறது. ஆனால், இதுவரையில் கரை கள் போட்தோடு நின்றுவிட்டது.

உதாரணமாக எனது பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், இராமநாத புரத்தில் 104 கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் தாலுகாவில் மாத் திரம் பெரியகண்மாய்கள் என்று சொல்லக்கூடிய வரையில் பெரிய கண் மாய் 4,000 ஏக்கர் பாசன வசதி உள்ளது. அடுத்தபடியாக சக்கரைக் கோட்டை கண்மாய் 2,000 ஏக்கர் பாசன வசதி உள்ளது. மேலும் கனாரிக்கமங்கலம் கண்மாய், புள்ளங்குடி கண்மாய் போன்ற கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு தண்ணீர் வருகின்ற உத்திரவாதம் கட்டுப்பாடான முறையிலே வைகைத் திட்டத்தின் கீழ் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதனால் என்னுடைய பகுதியில் இருக்கும் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 20 ஆண்டு காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அடைந்த கஷ்டங்களைப் போல், இப்பொழுதும் கஷ்டங்களைத் தொடர்ந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத் தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு, புயல், வெள்ளத்தின் காரணமாக ரோடுகளெல்லாம் ரிப்பேரா கி ஷோம்பவும் மோசமான நிலையில் இருந்து வருகின்றன. அந்தப் பகுதிக்கு ஏராளமான யாத்திரிகர்கள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கூட வருகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில்தான் தெற்கே சேதக் கரையும், வடக்கே நவ பாஷாணமும் இருக்கிறது. நமது பகுதி மக்களுக்கு சௌகரியம் குறைந் திருந்தாலும், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து, இந்தியா பூராவிலுமிருந்து வருகிற யாத்திரிகர்களுக்கு நாம் அதிக வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, யாத்திரிகர்களுடைய சௌகரியத்தை உத்தேசித்தாவது அந்த ரோடுகளை முறைப்படுத்தவேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். . . (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. ந. தருமலிங்கம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அவைமுன் நமது மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக் கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை இங்கே கூறி, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்

1968 மார்ச் 23]

[திரு. ந. தருமலிங்கம்]

கள் தந்திருக்கிற குறிப்புகளைப் பார்க்கிறபொழுது, கடந்த ஒரு ஆண்டில் நம்முடைய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிவந்திருக்கிற பணி நாம் அனைவரும் பாராட்டுவதற்குரியதாக அமைந்திருக்கிறது. நம் முடைய அதிகாரிகள் சென்ற 20 ஆண்டு காலத்தில் இருந்ததுபோல் இல்லாமல், சென்ற ஓராண்டு காலத்தில் சுறுசுறுப்பாக பணியாற்றி வருகிற காரணத்தினால், பொதுப்பணித் துறையின் மேம்பாடும், இந்தத் துறையை நாடு எதிர்பார்க்கிற தன்மையும் நன்றாக உணரப்படுகிறது. இன்றைய நிலையில், நமக்கு இருக்கிற பொருளாதார நிலை, வேறு பல சூழ்நிலையையும் வைத்து, இவ்வளவுதான் அலுவல்கள் நிறைவேற முடியும் என்பதை நமது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக அறிவித்திருந்தாலும், ஒரு சில இடங்களில் இன்னும் சற்று கவனம் செலுத்தி, தனி அக்கறையையும் காட்டியிருக்கலாம். அப்படி தனி அக்கறை காட்டப் படவேண்டிய பகுதிகள் நிறைய உண்டு.

பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய பெயரில் “கருணை” என்ற சொல் சேர்ந்திருப்பதால், கருணை உள்ளம் படைத்த அந்த அமைச்சரை நான் கேட்டுக்கொள்ள வந்தது என்னவென்றால், தஞ்சை மாவட்டத்தில், திருத்தறைப்பூண்டி வட்டாரம் கடலோரத்தை ஒட்டிய பகுதி என்பதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். 7, 8 ஆறுகள் எங்கள் தாலுகாவைக் கடந்து கடலில் போய் விடுகின்றன. உடனே நீங்கள் கருதலாம் 7, 8 ஆறுகள் தாலுகாவைக் கடந்து போகின்றன என்று பாசனத் திற்குப் பஞ்சமே இல்லையென்று. ஆனால், இருக்கிற நிலை அப்படியில்லை. அப்பமாதிரி 7, 8 ஆறுகள் திருத்தறைப்பூண்டி தாலுகாவைக் கடந்து போவதால், அந்தப் பகுதிக்கு மிகப் பெரிய ஆபத்து உருவாகியிருக்கிறது என்று மிகுந்த சங்கடத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 7, 8 ஆறுகள் இந்தத் தாலுகாவைக் கடந்துபோகிற நேரத்தில், மழை காலங்களில், 20 மைல்களுக்கு அப்பால் பெய்கின்ற மழையினால் வருகின்ற தண்ணீர், வடிகால் தண்ணீரெல்லாம் இந்தத் தாலுகாவைக் கடந்து போவதால், திருத்தறைப்பூண்டி தாலுகாவே வெள்ளத்தில் மூழ்கி விடுகிறது என்று சொன்னால் அது நயமில்லை. 20 நாட்களுக்கு நீர் சூழ்ந்து விடுகிறது. வெள்ளப் பகுதியைக் கூட நமது அமைச்சர் அவர்கள் அண்மையில் வந்து பார்வையிட்டார்கள். நான் இதைக் கூறுவதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், தமிழகத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்திலும், வேறு பல பகுதிகளிலும் திட்டங்கள் தீட்டவேண்டும் என்று எடுத்துக்கொண்ட பகுதிகள் அல்லாமல், திருத்தறைப்பூண்டி தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில் அதைத் தனிமையாக எடுத்து, தனிக்கவனம் செலுத்தி, காரியங்கள் ஆற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு சங்கடமான செய்தியையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற வாரம் திருத்தறைப்பூண்டியைப் பற்றி சென்னையிலிருந்து வெளியாகிற ஒரு தினசரி செய்தித்தாளில் ஒரு செய்தி வெளிவந்தது. அதாவது, திருத்தறைப்பூண்டியில் நிறைவேற்றப்பட இருந்த இறவைப் பாசனத் திட்டங்கள் அதிகாரிகளின் மந்தப் போக்கால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன என்ற செய்தி சென்னைப் பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டு, அந்தப் பக்கம் திருத்தறைப்பூண்டிக்குப் போய்விட்டது. அந்தப் பத்திரிகையை அமைச்சரிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். பத்திரிகைக்கு அந்தச் செய்தி எப்படி வந்தது என்று தெரியவில்லை. அதிகாரிகளைப் பார்த்து கேட்டுக்கொண்டபோது, அப்படி நிறுத்திவைக்கப்படவில்லை, பரிசீலனையில்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதிலே இருக்கும் சிக்கல், ஒப்பந்த தொகையை ரத்து செய்வதா இல்லையா என்பதுதான். அதை அரசு பரிசீலனை செய்கிறதே அல்லாமல், திருத்தறைப்பூண்டி தாலுகாவிற்கு அது வேண்டாம் என்று அரசு முடிவு செய்யவில்லை என்பது உண்மையாக இருக்கும் போது, பத்திரிகையில் இப்படி வந்திருப்பது பொதுப்பணித் துறைக்கு களங்கம் கற்பிக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ச. ப.
1-00.

[திரு. ந. தருமலிங்கம்]

[1968 மார்ச் 23]

முக்கியமான திட்டம், பாமணியாறு பிரச்சினை. அது வெகு காலமாக இருந்து வருகிறது. அதைச் செயல்படுத்தினால் 30, 40, 50 கிராமங்களுக்கு நல்லாழ்வு கிடைக்கும். நவம்பர் மாதத்தில், வங்காளக் குடாவில் புயல் உருவாகும்போது, கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்படும் காரணத்தால் கடல் காற்று அடித்து, வெள்ளம் வருகிறது. அந்த வெள்ளத்தை பாமணியாறு தாங்கமுடியாமல், உடைப்பு ஏற்படுகிறது. அதனால் கிராமங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, பாமணியாறு ஸ்ட்ரெயிட் கட் வெட்டி கடலிலே விட்டால் அங்கே ஏற்படும் தொல்லைகளைக் குறைக்க முடியும் என்பதை அதிகாரிகளே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றினால், நலமாக இருக்கும். அவைத் தலைவர் அவர்கள் கண்ணைக்காட்டுகிறார்கள். தயவு செய்து இரண்டு நிமிஷங்கள் கொடுக்க வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், முன்பெல்லாம் பொதுப்பணித் துறைச் சிறப்புக்களை மக்கள் உணரவது கிடையாது. ஆனால் இப்பொழுது, அந்தத் துறை மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டும் என்று அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக, பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவில்லை. தீர்க்க முடியாதவை அல்ல. கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் செய்ய முடிந்தது எல்லாம் மக்கள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைக்கு இணங்கவே அமைந்திருக்கின்றன.

திருத்தறப்பூண்டி தாலுகாவில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க இறவைத் திட்டங்கள் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இறவைப் பாசனம் ஒன்றுதான் அந்தக் கடற்கரைப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால், அந்தத் தண்ணீர் வீணாக கடலில் போய் விழுகிறது. ஆகவே, இறவைப் பாசனத்திற்கு உடனடியாக உத்தரவு இடத் தக்க காரியம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பாமணியாறு ஸ்ட்ரெயிட் கட் வெட்டி விட்டு, அந்த அளவில் அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜி. ஆர். எம்.என். பெர்னாண்டோ : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நமது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து, ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முன் வருகிறேன். இப்பொழுது மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள், இந்த அறிக்கையில் சென்ற ஆண்டு இந்த அரசு சாதித்திருக்கிற சாதனைகளை, பாராட்டிப் பேச வேண்டிய அளவிற்கு பல செயல்கள் இருந்தாலும், காலம் அனுமதிக்காததால், பாராட்டுதலை இத்தோடு முடித்துக்கொண்டு, என் தொகுதிக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் சபை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

என் தொகுதியாகிய திருச்செந்தூர் பகுதியைப் பொறுத்தவரை அதற்கு வேண்டிய பாசனத் தண்ணீரை தாம்பிரபாளி ஆறும், மணிமுத்தாறும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்த வரையில், பெரிய குளமாக இருப்பது கடம்பார் குளம் தான். அந்தக் குளத்திற்கு தண்ணீர் ஸ்ரீவைகுண்டம் அணைக்கட்டிலிருந்து வழிந்துவரும் தண்ணீர்தான். ஆகவே, அதற்குக் கீழே இருக்கும் 12 குளங்களுக்கு சரியாகத் தண்ணீர் இல்லாமல், விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அந்த அடிப்படையில் கடம்பார் குளத்தின் ஆயக்கட்டு விவசாயிகள் ஆண்டு தோறும் இரண்டு போகம் விளைச்சல் எடுக்கும்போது, அதற்குக் கீழே உள்ள நிலங்கள், அந்தக் குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வருடா வருடம் நிச்சயமாக இல்லாததால், விளைச்சல் செய்யும் நிலையில் இல்லை. ஆகவே கடம்பார் குளத்திற்குக் கிடைக்கும் தண்ணீரும், அதற்குக் கீழே இருக்கும் 12 குளங்களுக்கும் கிடைக்கும் வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டால், என்னுடைய தொகுதியில் கிழக்கே உள்ள 12 குளங்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைத்து, அங்கேயும் இரண்டு போகம் விளைச்சல் செய்ய முடியும். அந்த அடிப்படையில் ஸ்ரீ வைகுண்டம் தென்காலில் கடையனோடையிலிருந்து காலே வெட்டி, அந்தத் தண்ணீரை, மேல் புதுக்குடி குளத்திற்கும் இன்னும் 11 குளங்களுக்கும் தாராளமாக விநியோகம் செய்யலாம். அப்படிச் செய்தால் நிச்சயமாக அங்கே இரண்டு போக விளைச்சலைச் செய்ய முடியும். மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சருடைய அறிக்கை

1968 மார்ச் 23]

[திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ]

யிலிருந்து காவிரிப் பகுதியில் அம்மாதிரிச் செய்வதால் விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அதே போல நல்ல நிலையை திருச் செந்தூர் பகுதியிலும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மணிமுத்தாள் பாசனத்திலிருந்து என் தொகுதியிலுள்ள ஒரு பகுதி மக்கள் விவசாயம் செய்கிறார்கள். பெரும்பாலான காலங்களில் அந்த மக்களுக்கு விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. விளைச்சலையும் உண்டாக்க சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை. காரணம் என்னவென்றால், அதில் ஒரு விதிமுறை இருக்கிறது. 80 அடிக்கு மேல் தேக்கத்தில் தண்ணீர் நிரம்பினால் தான், வழிந்து ஓடும் தண்ணீர் குளத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. கிழக்கே போனால், தாம்பிரவரணி பாசனத்திற்கு கொண்டு போகப்படும். அணைக்கட்டில் 80 அடி தண்ணீர் வேண்டும் என்றால், மேலே அதிக மழை பெய்ய வேண்டும். ஆகவே, கீழே இருக்கிறவர்களுக்கு மணிமுத்தாள் அணைக்கட்டினால் எந்த விதமான பலனும் கிடைக்கவில்லை. ஆண்டுதோறும் கிடைப்பதில்லை. ஏதாவது ஐந்தாண்டு களுக்கு ஒரு முறை கிடைக்கிறது. இந்த ஆண்டு மணிமுத்தாளில் அதிகத் தண்ணீர் இருந்ததால், விவசாய மக்கள் அதிகப்படியான தண்ணீரைக் கொண்டு விவசாயம் செய்கிறார்கள். மணிமுத்தாள் தேக்கத்திலிருந்து ஆண்டு தோறும் தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்றால் 80 அடி தண்ணீர் மட்டம் என்று இருப்பதை 70 அடி என்று குறைத்துக் கொண்டால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு விவசாயம் செய்ய நல்ல வழிவகை ஏற்படும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஸ்ரீவைகுண்டம் அணைக்கட்டுத்தான் தாம்பிரவரணியில் கடைசி அணைக்கட்டு. அதன் கீழே போகும் தண்ணீர் வீணாக் கடலிலே போய் விழுகிறது. அதற்கும் கடலுக்கும் உள்ள தூரம் 19 மைல். இந்த 19 மைல் தூரத்திற்கு எந்தவிதமான அணைக்கட்டுகளும் கிடையாது. ஆகவே, ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற்குக் கீழே போகும் நீர் வீணாகிறது. மழை காலங்களில், அக்டோபர், நவம்பர் திங்கள்களில் கடுமையான காலத்தில், ஸ்ரீ வைகுண்டம் அணையில் நிரம்பி வழிந்து போகும் தண்ணீர் வீணாக் கடலுக்குச் செல்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில், சேது வாய்க்கால் பகுதியில் அணைக்கட்டு ஒன்றைக் கட்டினால், விவசாயத்திற்கு நல்ல முறையில் பயன்படுத்த முடியும். அதோடு அந்தப் பகுதியில் புஞ்சை விவசாயத்திற்கு கிணற்றில் நிறையத் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும் சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டு, புஞ்சைப் பயிரையும் உற்பத்தி செய்ய வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த திட்டங்களை, மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் எங்களுக்குச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே திருநெல்வேலி தாலுகா வட பகுதிக்கு பயனுள்ள திட்டமான கல்லாறு, ஆச்சங்கோயில் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி செலுத்தி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. அ. மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசனக் கோரிக்கை மீது பேசும் சந்தர்ப்பத்திலே, வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் பெருமளவிற்கு திட்டங்களைத் தீட்டி, முன்பிருந்த அரசு திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டு, உணவு உற்பத்தியைச் சிறந்த முறையில் பெருக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து வந்திருப்பதை நாம் அறிவோம். ஆகிலும், இன்றைய நிலையில், செயல் படாமல் இருக்கும் பாசன வேலைகளையாவது செய்ய வேண்டிய பொறுப்பிலே இருக்கும் இந்த அரசு துரிதமாக மேற்கொள்ளும் என்று பார்த்தோம். ஏனோ காலதாமதம் ஆகிறது; ஏன் என்பது தெரியவில்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் கவனத்திற்குக்கொண்டு வருகிறேன்.

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

[1968 மார்ச் 23]

குறிப்பாக, சென்ற ஆண்டில் நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், சிறிய பாசனத் திட்டங்களையெல்லாம் துரிதமாக செயல்படுத்துவதாக வாக்குறுதி தந்துள்ளார்கள். எனது தொகுதியான ஆடுதுறையிலே பழவாறு, மன்னியாறு போன்ற ஆறுகள் இருக்கின்றன. இந்த ஆற்றுத் திட்டம் துரிதமாக நடைபெற்றுவிடும் என்று சென்ற ஆண்டே நினைத்திருந்தோம். ஆனால் இது வரையிலும் நடைபெறவில்லையென்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளும் நேரத்தில், ஆடுதுறையில் ஜப்பானிகா என்ற நெல் விதையுடன் நம் நாட்டு நெல் விதைகளையும் ஒட்டி ஏ.டி.டி-27 என்ற புதியநெல் வகையைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். தஞ்சையைச் சேர்ந்த அந்தப் பகுதி மக்கள் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், நமக்குத் தண்ணீர் பஞ்சமே இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பழவாறு, மன்னியாறு போன்றவைகள் எல்லாம் நமது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். பழவாறு என்பது கரையே இல்லாத ஆறு. பழவாற்றினுடைய நிலைமை உள்ளபடியே பரிதாபத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. ஒரே ஆண்டுகளாக அடிக்கடி ஏற்படக்கூடிய வெள்ளப் பெருக்கினால் அப்பகுதி மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்கள் மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்கள் தகுந்த முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டு அப்பகுதி மக்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுத்தார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் வெள்ளக்காலங்களிலே அந்தப் பகுதிகளில் கஞ்சித் தொட்டிகளை அமைத்தும், வேஷ்டி, புடவை போன்றவைகளை மக்களுக்குக் கொடுத்தும் பல உதவிகளைச் செய்தார்கள். என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திலுள்ள அத்தனை அதிகாரிகளும், அமைச்சர் அவர்களும் தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு, பழவாறு கரையை நல்ல முறையிலே அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாதாளத்திலுள்ள நீரைப் பயன்படுத்தும் முறையில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல வடிமுனைக் குழாய்களை முந்தைய சர்க்கார் அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். அவை இன்றைய தினம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. வடிமுனைக் குழாய் திட்டத்தினால் ஏழை எளிய விவசாயிகள் நன்மை அடைகிறார்கள் என்றால், நிச்சயமாக இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டும். வடிமுனைக் குழாய்த் திட்டத்தினால் ஆஸ்தியுள்ளவர்கள்தான் பயன் பெற முடிகிறது. 25 சதவீதமுள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் கடன் கிடைக்கிறது. 75 சதவீதமுள்ள ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் கடன் பெற முடிவதில்லை. ஆகவே, 75 சதவீதமுள்ள ஏழை விவசாயிகளும் உழவடைய நிலத்தின் பொறுப்பின் பேரில் இந்தச் சலுகை அடைய வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

எனது தொகுதியிலே திருநாகேஸ்வரம் நாட்டாற்றிலிருந்து பிரியும் தேவனார் விளாகம் வாய்க்காலினால் தண்ணீர் பாசனமே இல்லாத திருநாகேஸ்வரம் கோயிலுக்குச் சொந்தமான பல ஏக்கர் நிலங்கள் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்யப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. ஆகவே அதையும் கவனத்தில் கொண்டு, அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் பாசனத்தை நல்ல முறையில் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு, மேட்டூரில் தண்ணீர் திறக்கப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டிருந்த நாளை விட, பத்து நாட்கள் கழித்து தண்ணீர் விடப்பட்டதால், ஆடுதுறை பகுதிகள் ஏ.டி.டி-27 நாற்றை 35, 40 நாட்களுக்குப் பிறகு நடக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக, நான் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு மகசூல் குறைந்து, அதிக மகசூலை அடைய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. அமைச்சர் அவர்கள் தண்ணீர் திறக்கும் நாளை, மற்ற அதிகாரிகளுடன் கலந்து முடிவெடுத்து, திறக்கப்படுவதாகக் குறிப்பிடும் நாளைத் தண்ணீரைத் திறந்துவிட தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது).

1968 மார்ச் 23]

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசனத் துறை மானியங்களின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேரம் அதிகம் இல்லாத காரணத்தால், என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

செஞ்சி வட்டம் இருபதாண்டுக் காலமாக இருந்த ஆட்சியில் மிகப் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்ட வட்டமாக ஆக்கப்பட்டது. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலே செஞ்சி வட்டம், யாரும் கை கொடுத்து காப்பாற்றப்படாத நிலையில் அவர்கள் ஆட்சியில் நின்றுவிட்டது. இன்று தமிழக அரசு பொறுப்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக் கொண்டபிறகு மக்கள் மனதில் கொஞ்சம் ஆறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1966-ல் ஏற்பட்ட புயலின் காரணமாக பல ஏரிகளில்—கிட்டத்தட்ட 66 ஏரிகள்—உடைப்பு எடுத்து, அதன் காரணமாக, விளைநிலங்கள் எல்லாம் பாழாகிவிட்டன. விவசாய மக்கள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு ஆளானார்கள். அங்குள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் பொது மக்களுக்கு, குறிப்பாக விவசாய மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தின் காரணமாக செயல்பட்டு வருகிறார்கள். விவசாயத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் கிட்டத்தட்ட 66 ஏரிகளில் மராமத்து வேலைகளை மேற்கொள்ள தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒதுக்கப்பட்ட நிதியில் ஏறத்தாழ முக்கால் பாகம் செலவழிக்கப்பட்டு, இன்னும் கால் பாகம்தான் செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறை மிகவும் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு செஞ்சி வட்டத்திற்கு உதவி செய்து வருகிறது. அதற்காகப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி, மக்களின் சார்பாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

செஞ்சி வட்டத்தில் நந்தன் கால்வாய் ஒன்று இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் 1952-ல் உறுப்பினராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்த, இன்றைய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கூட இதைப்பற்றி வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். நந்தன் கால்வாய் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் திருவண்ணாமலைக்கு அப்பால், பள்ளிக் கொண்டாப்பட்டிலிருந்து துவங்கி, திருவண்ணாமலை, செஞ்சி வட்டம் வழியாக, எனது தொகுதியான மேல் மலையனூரிலுள்ள அனந்தபுரம் பனமலை ஏரியில் வந்தடைகிறது. இந்தக் கால்வாய், செஞ்சி, விழுப்புரம் வட்டத்திலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு நல்ல பயன் அளிக்கக்கூடிய கால்வாயாக அமைந்திருக்கிறது. இன்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் 1957-ல் இந்த மன்றத்திலே நந்தன் கால்வாயைப் பற்றிப்பேசியதை நான் பத்திரிகை வாயிலாகப் படித்திருக்கிறேன். ஆகவே, அந்தக் கால்வாயைச் செப்பனிடும், சீர்ப்படுத்தித் தந்தால் அதன் மூலமாக கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள், விவசாயிகள் பயிரிடக்கூடிய நிலங்களாக மாறும் சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதைப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான மேல் மலையனூரில் உள்ள ஏரியில் வெள்ளையன் காலத்திலே மராமத்து வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டனவோ என்னவோ, கடந்த கால ஆட்சியில் மராமத்து வேலைகள் நடைபெறவில்லை. இப்போதுதான் புதிய அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு மராமத்து வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்காக இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டுகிறேன். ஓரிரு குறைபாடுகள் இருந்தாலும், நானாவட்டத்தில் அவைகள் எல்லாம் ஒழிந்துவிடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய அதிகாரிகள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் உற்சாகத்தோடு ஒத்துழைத்து, நல்ல வழிகளைக் காட்டக் கூடியவர்களாக அமைந்திருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மேல் மலையனூர் ஏரியிலிருந்து சங்கராபரணி ஆறு உருவாகிப் போகிறது. அந்த ஆற்றில் இரண்டு மூன்று தடுப்பு அணைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மேல் மலையனூர் எரிக்கு வரும் கால்வாயில் சீயப்பாண்டி

[திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

[1968 மார்ச் 23]

கலிங்கல் பகுதியில் ஒரு அணை கட்டப்பட்டுள்ளது. இதுவரை சரியாக இல்லை. இந்த அணையைக் கட்டினால் இதன் மூலம் சுமார் 5 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் பாசனம் பெறும். அந்த அணையில் சில உடைப்புகள், அரிப்புகள் இருப்பதால் கீழே தண்ணீர் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அணையை நல்ல பாதுகாப்பாகக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து.....

DR. H. V. HANDE : Hon. Chairman, first of all I wish to state that we must give a great deal of importance to Irrigation for the simple reason that the farmers in our State are extremely irrigation-conscious. Unless we take this fact into consideration, we will not be able to assess the degree of importance which we should attach to Irrigation. Let us take the surrounding States. What is the position there? When I go to the neighbouring States, I find that the people there are not so irrigation-conscious. Let us take for instance the Tungabhadra Project. Though everything was ready, it needed a lot of persuasion from the authorities to make the people utilise the water. But in our State even if a drop of water is given, it will be utilised fully by the ryots. If this fundamental aspect is properly grasped, we will attach the proper degree of importance to Irrigation.

Taking the State as a whole there are roughly between 60 lakhs and 70 lakhs of acres of cultivable land. What percentage of these acres is served by irrigation projects? We find that it comes to about 25 per cent. For another 25 per cent, we give a little water. We give water for dry crops also. In view of the fact that we are utilising water to the fullest extent, the next step we have to take is, when we meet the officers of the Central Water and Power Commission, to impress upon them that whatever additional water is given will be fully utilised. If we produce more rice, it will be an advantage to the whole country and not merely for the Madras State. If we properly explain and impress on the Central Water and Power Commission that whatever water we get will be fully utilised, I am quite sure that we will be able to get some water from the West-flowing rivers. That is why I want the Madras Government to discuss this matter with the Central Water and Power Commission and the Ministers concerned. If water from the West-flowing rivers is given to us, it is not as if it is given to another country, it is given only to our own country. We have the technical know-how, an excellent team of officers and an excellent Ministry which will be able to each these. We must utilise these to the fullest advantage and request the Central Water and Power Commission to consider our case sympathetically.

Construction of big irrigation projects and storage of water are no doubt necessary. But the most important thing is that adequate care must be bestowed on the system of distribution. Are we going to distribute on political considerations or on the basis of the fertility of the soil? Or on the basis of socialism are we going to say that every place should get water without taking into consideration the fertility of the soil? Fertility of the soil, the optimum quantity of water that is needed—these have to be decided not by politicians but by experts. Adequate attention

1968 மார்ச் 23]

[Dr. H. V. Hande]

should be bestowed on distribution so that the ayacuts may receive their fair share. A decision as to how much quantity of water should be let in should be made by the Public Works Department. Many Members were saying that distribution of water was based on political considerations. That should not be the case. No parochial considerations should come into play.

The Deputy Leader of my Party wanted me to say this. He is absent; otherwise he himself would have said it. In the Tirunelveli District water from the Papanasam reservoir and Manimuthar reservoir is being released indiscriminately in the Tambaraparani system for Kar cultivation. This is the complaint. I request the Minister to come to a decision without any political consideration (The time bell was rung.).

Only three Members of my Party are going to speak. Hence I request the Chair to allow me five more minutes.

Standing Orders are not properly observed and this results in unnecessary and unfortunate man-made famines.

I come to the next point. The most important project in the Madras State namely the Parambikulam-Aliyar Project is situated in the Coimbatore District. In respect of this particular project, there are certain problems. There is a long history behind the project. This project was created because of the extraordinary political pull of the Coimbatore District. There is a long-drawn controversy as to whether the water should be given to wet crops or dry crops. The World Bank Mission gave a decision and a report. The report has not seen the light of day. That has been my complaint for a long time past. Water has been given to dry crops also. Let us not go back on that decision. We should intimate to the ryots when and how much quantity of water is going to be released. A clear-cut policy has not been there. I would like this Ministry to adopt a clear-cut policy. The ryots must know sufficiently in advance how many cusecs of water we are going to release. The project supplies water to Pollachi, Udumalpet Dharapuram and Palladam taluks. In Pollachi there is no controversy. The extent of dry crops there is 90,000 acres and 90,000 acre are getting water. The extent in Udumalpet is 65,000 acres and these 65,000 acres are getting water. But there is a snag. There is an extent of 5,000 acres between Palladam and Dharapuram on the northern border of Arasur. If my information is correct, if a canal for a length of 2,500 feet is dug, water can be supplied to these 5,000 acres. The canal can be dug in no time if a decision is taken at the ministerial level. I request the Minister to look into this, and see that these 5,000 acres are given irrigation facilities as early as possible and brought under cultivation. There has been so much of political wrangle, one party saying one thing and issuing a pamphlet and another party saying another thing and issuing another pamphlet. This has become a very, very political issue. It is a sickening sight. A clear-cut policy must be evolved.

[Dr. H. V. Hande]

[196 மார்ச் 23]

With regard to what Mr. Nallasivan said whether the Electricity Department or the Irrigation Department should get preference in the supply of water, the most important thing we should understand is that they are not rivals. Unless we have enough electricity to energise pumpsets, there will not be enough water.

Next I come to the newly constructed Legislators' Hostel. Some defects are there. I had recently been to the Hostel to meet a distinguished friend of mine. A number of complaints were there. I would request the Minister for Public Works to rectify the defects at this stage itself. If Members begin to stay there, then it will be difficult to rectify them.

There is the Otteri Nullah in Madras City. It is a canal. I was discussing this matter with my friend Mr. K. B. S. Mani who was there yesterday. I had been there a number of times. The problem is this. There is a slaughter house and a lot of blood and other things are let into it. Unless a cover is made, it will not be possible for the people living in the large number of houses on the banks to lead a normal life. They are very poor people living in tragic circumstances. If this is attended to, it will be a great boon and the people there will worship the Minister concerned. I request the Minister to have a comprehensive plan.

I know that such a kind of plan would already be there. I have seen some masonry work being carried on there. But something should be done immediately there and I would like the whole work to be completed as early as possible so that the people on both sides of the 'nullah' would be able to live a normal life. I hope the Hon. Minister will look into the matter.

Next I come to the Ramanathapuram district. If my hon. Friend, Thiru Cheemaichamy had been here he would have spoken only about the Ramanathapuram district because it is in such a bad plight and I request the Hon Minister to bestow his kind attention on this district.

Now I come to the last point. I want to refer to minor ports like Cuddalore, and it is an important point. I come from a sea-faring family. I would like the minor ports to be made attractive so that a proper climate can be created for the sea-faring people. We have got a thousand kilometres of sea-coast and now nobody is utilising it. The only way to encourage sea-transport is to make minor ports like Cuddalore and Nagapattinam attractive and make provision for the plying of boats, launches etc. from Madras to Cuddalore and from Madras to Nagapattinam and also from Cuddalore to Nagapattinam. We can have regular service and the launches can be utilised for that purpose by our young men. We have got N.C.C. and we have also got the three services, Air Force, Navy and the Army and they can use this steamer service for training purposes. Further, it would serve as a lever for the naval cadets to join a bigger Naval establishment like 'Dufferin' where intensive training is given to the naval cadets. So, if the

1968 மார்ச் 23]

[Dr. H. V. Hande]

minor ports are made attractive our sea-faring people also will interest themselves in this matter. I request the Hon. Minister to look into this matter. With the hope that the Hon. Minister will refer to my constructive suggestions in his reply, I conclude my speech.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்) : இத்துடன் இந்த அவையின் காலே நிகழ்ச்சிகள் முடிந்து மீண்டும் மாலை ஐந்து மணிக்குப் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

இடைவேளைக்குப்பின் மாலை 5-00

பேரவை மீண்டும் மாலை 5-மணிக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமையில் கூடியது.

5. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

*திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது நாட்டிலே விவசாயம் பெருக வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டே வருகிறோம். நமது நாடு விவசாய நாடுதான். இருந்தும் போதிய அளவு விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியாத நிலையில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் நம்மால் முடிந்தவரை எந்த அளவுக்கு விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாட்டிலே நீர்வளம், நில வளம், விவசாயிகளுடைய மன வளம் ஆகிய மூன்று வளங்களும் இருக்க வேண்டும். நீர் வளத்தைப் பற்றி இன்றைக்குப் பெரிதாகப் பேசப்படுகிற இந்த நேரத்திலே நீர்வளம், பெரிய நீர்ப்பாசனம், நடுத்தர நீர்ப்பாசனம். சிறிய நீர்ப்பாசனம், என்று மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே பெரிய நீர்ப்பாசனத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு, விரிவுபடுத்துவதற்கு இன்றைக்குச் சாத்தியக் கூறுகள் அதிகமாக இல்லை யென்றாலும், இருக்கின்றவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறையில் முக்கியமாக இரண்டொரு காரியங்களைச் செய்துதான் தீர்வேண்டும். இதை யொட்டித் தான் அண்ணா அவர்கள் பாராளுமன்ற மேலவையிலே முதல் தடவை பேசும் போது விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு என்னென்ன காரியங்களைச் செய்தால் விவசாயம் பெருகும் என்று சொன்ன கருத்துக்களில் இரண்டொன்றை இங்கே சுட்டிக் காட்டுவது நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

நமது நாட்டுக்கு, குறிப்பாக தென்னகத்திலே ஆந்திர மாநிலத்தில் ஒடுகின்ற கிருஷ்ணா, கோதாவரி ஆறுகளிலே அணை கட்டி அந்த நீரைத் தமிழ் நாட்டுக்குக் கொண்டு வந்தால் செங்கற்பட்டு மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம், தென்னாற்காடு மாவட்டம் ஆகிய மூன்று மாவட்டங்கள் பயன்பெற முடியும். அந்த அளவுக்கு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு என்ன காரணத்தாலோ, ஆந்திர மாநிலம் பிரிந்த காரணத்தினாலோ என்னவோ முடிவு பெறாமல் நின்றுவிட்டது. அந்தத் திட்டம் உருப்படியாக நிறைவேற்றப்பட்டு நம்முடைய தமிழ் நாட்டுக்கு கிருஷ்ணா கோதாவரி தண்ணீர் வந்திருக்குமானால், நல்லதொரு பலனை அடைந்திருக்க முடியும். இப்போதும் ஒன்றும் பாதகம் இல்லை. நல்ல உற்சாகத்தோடு பயனியாற்றுகின்ற அண்ணாவின் அமைச்சரவை டெல்லி பாராளுமன்ற மேலவையில் அன்று அண்ணா அவர்கள் பேசிய, வலியுறுத்திய திட்டத்தை நமது நாட்டுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும். கிருஷ்ணா, கோதாவரி தண்ணீர் இந்த மாநிலத் திற்கு வந்தால் விவசாயத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் குடி நீருக்கு அவதிப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சென்னைக்கும் அது நன்மை பயப்பதாக இருக்கும்.

பி.ப.
32.

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

[1968 மார்ச் 23]

இன்றைக்கு கூவம் ஆற்றையும், பக்கிங்காம் கனாலையும் சுத்தப்படுத்த கடல் நீரைச் செலுத்துவதற்கு ஏதோ கணக்கிடப்படுகிறது. கிருஷ்ண, கோதாவரி தண்ணீர் இங்கே வந்தால் அது கூவம் ஆற்றின் வழியாக கடலில் சென்று கலக்கும் நிலையில் கடல் நீரைக் கூவம் ஆற்றில் செலுத்த வேண்டிய கஷ்டங்கள் எல்லாம் இராது. எவ்வளவு செலவானாலும் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஆந்திர அமைச்சர்களோடு கலந்து பேசி முடிவுக்கு வர வேண்டும். அதனால் சென்னை நகரில் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் போக்கிவிடலாம். கூவம் ஆறு நூற்றத்தையும் போக்கிவிடலாம். விவசாயப் பெருக்கத்திற்கும் வசதியாக இருக்கும். இப்போது பாலாற்றுப் பிரச்சினையில் மைசூர் மாநிலத்தோடு வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையும் தீர்ந்துவிடும். ஆகவே, நம்முடைய அமைச்சரவை ஆந்திர மாநில அமைச்சர்களோடு கலந்து பேசி கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்தத் திட்டத்தை செய்து முடிப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நடுத்தர நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றி இன்று காலையில் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். சாத்தனூர் அணியிலிருந்து தென் னாற்காடு மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதி நன்மை பெற முடியும் என்று நினைத்தோம். மூதல் தவணை முடிந்தது. இரண்டாவது தவணையிலாவது கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து அதிலும் ஏமாந்தோம். இப்போது கூட அதற்கு வாய்ப்பு இங்கே இல்லை. நண்ட பெருங்காலமாக நந்தன் கால்வாய் என்ற கால்வாய் திருவண்ணாமலையிலிருந்து விழுப்புரம் வரை வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கால்வாய்ப் பகுதி தூர்ந்து விட்டது. அந்தக் கால்வாயை நிலமாக்கி விவசாயம் செய்கிறார்கள். அந்த விவரமும் அரசாங்கத்தின் பார்வையில் இருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். சென்ற ஆண்டு கூட மூதலமைச்சர் அவர்கள் நேரில் போய்ப் பார்த்து வந்தார்கள். சாத்தனூர் அணியிலிருந்து அந்தப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வர வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். வீரே அணைக்குச் சாத்தனூர் அணியில் இருக்கும் தண்ணீரை நந்தன் கால்வாய் மூலமாகக் கொண்டுவர ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து உடனடியாக வேலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரை பெரிய நீர்ப்பாசனமும் இல்லை, நடுத்தர நீர்ப்பாசனமும் இல்லை. சிறிய நீர்ப்பாசனமும் இல்லை. கிணற்றை வெட்டி இறைத்துப் பிழைக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த வருஷம் கொடுத்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும் போது இராமநாதபுரம், திருச்சி, கோயம்புத்தூர், தருமபுரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்குத்தான் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காகப் பெருந் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தை மறந்து விட்டார்களோ அல்லது கணக்கில் இருந்தே எடுத்து விட்டார்களோ என்று தெரியவில்லை. மறந்து விட்டிருந்தாலும், விட்டு விட்டிருந்தாலும் இப்போதாவது எங்கள் பகுதியையும் அதிகமாகக் கிணறு வெட்டும் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1966 கடைசியில் அடித்த புயலால் எங்கள் பகுதியில் உள்ள ஏரிகள் எல்லாம் சுத்தமாக உடைந்து தரைமட்டமாகப் போய்விட்டன. நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு சென்ற ஆண்டு அத்தனை ஏரிகளையும் சீர்திருத்தி செய்வதற்கு வழிவகைகளைச் செய்தார்கள். அதிகாரிகள் அனைவரும் மிகத் திறம்படப் பணியாற்றி சீக்கிரமாகச் சீர்திருத்தி கொடுத்தார்கள். அதற்கான இந்த நேரத்திலே என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் சங்கராபரணி என்ற ஆறு ஓடுகிறது. வானூர் யூனியனிலிருந்து கண்டமங்கலம் பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதிக்குப் போவதற்குக் குறுக்கே அந்த ஆறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கு ஒரு பெரிய பாலத்தைக் கட்டாவிட்டாலும் கூட, சில தரைப் பாலமாவது கட்டிக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். கடலூரில் துறைமுகத்தைக் கட்டுவதற்

1968 மார்ச் 23] [திரு ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

காக எனது ஊரிலிருந்து கற்களை லாரிகளில் ஏற்றி 50 மைல் சுற்றிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதிலே பாலம் கட்டுவதைப் பற்றி ஒரு கேள்வி கேட்ட போது ரூ. 3 இலட்சம் செலவாகும் என்று சொன்னார்கள். பெரிய பாலம் கட்டினால் அந்தத் தொகை ஆகலாம். சிறிய பாலமாகக் கட்டினால் க லூர் துறைமுகத்திற்கு கல் எடுத்துச் செல்வதற்குச் சர்க்காருக்கு ஆகும் செலவு குறைவதாகே அந்தப் பகுதி மக்களுக்கும் பஸ் போக்குவரத்து பஸன் ஏற்படும். நேரம் அதிகமாக இல்லாததால் எல்லாவற்றையும் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால், முக்கியமாக நான் கூறியிருக்கும் சில யோசனைகளையும் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு எம். கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்பு மிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் அவைமுன் வைக்கப் பட்டிருக்கும் இந்த நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து நான் என் கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்று நடுத்தரப் பாசனத்தையும், சிறிய நீர்ப்பாசனத்தையும், சிறப்புத் திட்டங்களாக ஏற்று இந்த அரசு சிறப்பான முறையில் கொண்டு வந்து செயல்படுத்தியிருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் கால்வாய் பாசனம், ஏரிப் பாசனம், கிணற்றுப் பாசனம் என்று மூன்று விதமாகப் பிரித்துக் கொண்டால் கால்வாய் பாசனத்தைப் பொறுத்த வரையில் நீர்த் தேக்கங்களில் இருந்து தண்ணீர் வரும் காலத்தில் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்ய முடிகிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு தமிழகத் தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா நீர்த் தேக்கங்களிலும் போதிய மழையில்லாததினாலும், அணைகளில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினாலும் கால்வாய்களில் சரியான முறையில் தண்ணீர் விடப்படவில்லை. இருந்தாலும் அமைச்சர் அவர்கள் அங்குள்ள விவசாயிகளின் நிலைமையை உணர்ந்து அவர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று தண்ணீரை சிக்கப் படுத்தியும், முறைப்படுத்தியும் சிறந்த முறையில் பாசன வசதிசெய்து தந்தார்கள்.

என் தொகுதியில் உள்ள பழைய கட்டளை மேட்டு வாய்க்காலில் சென்ற ஆண்டு தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயிகள் வேதனைப்படும் போது அங்குள்ள யிரைக் காக்க, அப்போது மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தில் தண்ணீர் இருந்ததால் டட்டனை அதிகாரிகளை அழைத்து விவசாயிகளின் வேண்டுகோளை ஏற்று டட்டனடியாக ஆயிரம் க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் விடப்பட்டது. அதற்காக நான் விவசாயிகள் சார்பில் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பழைய கட்டளை மேட்டு வாய்க்காலில் இந்த ஆண்டும் அந்த நிலைமை இருந்து வருகிறது. பழைய கட்டளை மேட்டு வாய்க்காலின் 19/3 மைல் கிழக்கில் உள்ள ஏறத் தாழ் 11,000 ஏக்கர் விவசாயம் செய்யத்தக்க விவசாய நிலங்கள் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் (அன் ஆதரைஸ்ட் கல்டிவுபுன் லாண்ட்ஸ்) நீர்ப்பாசனம் உறுதியப் படுத்தாத காரணத்தால் அந்த நிலத்திற்குரிய விவசாயிகள் ஒரு சிக்கலான நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு மனுவர்கள் மூலம் கொடுத்து நேரிலேயே நிலைமை களைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆகவே அந்த 19/3 மைலுக்குக் கிழக் கிலுள்ள 11,000 ஏக்கர் நிலங்களையும், நிரந்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தரிசு நிலங்களை எல்லாம் விளை நிலங்களாக ஆக்குவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் புள்ளம்பாடி கால்வாய் பகுதியிலும் புதிய கட்டளை மேட்டு வாப்க்கால் பகுதியிலும் ஏறத்தாழ 165 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 4,000 விசை யேற்றங் களை அமைத்து 2,200 கிணறுகளும் வெட்டி திட்டமிட்டு இருப்பது கண்டு அமைச்சரவர்களுக்கு திருச்சி மாவட்ட விவசாயிகள் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குளித்தலையில் பஞ்சப்பட்டி ஏரி என்பது மிகப் பெரியதொரு ஏரி. அங்கு மழைக் காலத்தில் அதிக நீர் வருவதால் ஏரிகளின் கரைகள் பழுது பரக்கப்படாமல் இருப்பதன் காரணமாக கரை உடைந்து விரும்

[திரு. எம். கந்தசாமி]

[1968 மார்ச் 23]

என்று அஞ்சி மதகுகள் மூலம் தண்ணீரைத் திறந்துவிடும் போது மருதூர், பரளி, குமாரமங்கலம் போன்ற ஊர்களில் உள்ள நன்செய் நிலங்கள் சேதமாகிவிடுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டு மழைக் காலத்தில் இது நடந்து வருகிறது. ஆகவே அந்தப் பஞ்சப்பட்டி ஏரியில் தூர் எடுத்து அதன் கரைகளை எல்லாம் உயர்த்த வேண்டும்.

சென்ற 20 ஆண்டுகளாக என் தொகுதியில் தோகமலை, மணப் பாறை பகுதிகளில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்கீழ் உள்ள வடசேரி, கல்லடை, சமுத்திரம் போன்ற ஊர்களில் உள்ள ஏரிகள் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளையெல்லாம் பழுதுபார்க்கச் செய்தால் அங்குள்ள விவசாயிகள் நல்ல பலனை அடைவார்கள். ஆகவே அவற்றை பழுது பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யுதலை ஒவ்வொரு ஏரி மூலம் 2,000, 3,000-க்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலங்கள் விளைநிலங்களாக மாறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

என் தொகுதியில் கீழ்க்கோடியில் உள்ள சூரியனூர் கிராமத்தில் இரண்டு பக்கத்திலும் வடிகால் இருப்பதால், மழை காலத்தில் பெரிய வெள்ளம் வருகிற காரணத்தினால் அந்த சூரியனூர் கிராமத்திலிருந்து மக்கள் வெளியே போக முடியாமலும், கிராமத்திற்குள் வரமுடியாமலும் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. இன்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருக்கும் மாண்புமிகு திரு. கருணாநிதி அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில் அந்த ஊருக்குச் சென்று பார்வையிட்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த ஊரில் ஒரு பாலம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தின் மூலம் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதைக் கவனித்து அந்தப் பாலத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிதி நிலைமை சரியாக இல்லையென்றாலும், ஓரளவு நடைப் பாலமாவது ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில் குளித்தலை, முசிரி, காவேரி பாலம் இன்றியமையாத ஒன்று. கடந்த 20 ஆண்டுகளாக பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் முயற்சி எடுத்தும் அது பேச்சளவிலேயே இருந்து வந்தது. ஆனால் நம் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதை நன்குணர்ந்த காரணத்தினால் சென்ற ஆண்டு நம் மாநிலத்தில் உள்ள திட்டங்களில் அதற்கு முதல் இடம் தந்து மத்திய அரசுக்குப் அனுப்பி அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பது கண்டு அதற்காக அரசுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிதி வருவாய் குறைந்திருந்தாலும் கூட எல்.ஐ.சி. மூலம் கடன் பெற்றுவது எப்படியாவது அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பாலத்தைக் கட்டி முடித்த பிறகு சுங்கவரி மூலம் நாம் வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்ற யோசனையையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூவம் ஆறு மேம்பாடு திட்டத்தை இந்தப் புதிய அரசு துணிச்சலுடன் செய்ய ஏறத்தாழ முதல் நிலையாக 32 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டிருப்பதற்காக இந்த அரசுக்கு என் நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு ஜேம்ஸ் அவர்கள் என்னுடன் செய்து கொண்டுள்ள ஒப்பந்தப்படி ஐந்து நிமிடங்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, என் கட்சி சார்பில் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தையொட்டி என் கருத்துகள் சிலவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்தின் கழிந்த மூன்று ஆண்டு கால தீதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும் போது ஒவ்வொரு வருடமும் நிதிநிலை வருவாய் வளர்ப்பிறை போல் வளர்ந்தகொண்டே இருக்கிறது. முதல் ஆண்டு 195 கோடி, இரண்டாம் ஆண்டு 217 கோடி, இந்த ஆண்டு 248 கோடி ரூபாய் என்று வருவாய் இருக்கும்போது இந்த பொதுப்பணித் துறை பாசனத் துறை இவற்றிற்காக ஒதுக்குகிற பணத்தப் பார்க்கும்

1968 மார்ச் 23]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.]

போது தேய்பிறை போல் தேய்ந்து தொண்டு வருவதைப் பார்க்கலாம். இது இந்த மாநிலத்தின் வளர்ச்சியைக் காட்டுவதை விட தளர்ச்சியைத் தான் காட்டுகிறது என்று கூறி-கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக சிறூர் பட்டணங்கால் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் வர வர ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒதுக்கப்படுகிற தொகை குறைந்து கொண்டே வருகிறது. ஆக திட்ட கால வரம்பில் இத் திட்டம் பூர்த்தியாகாது. இந்த ரீதியில் போனால் நாம் எதிர்பார்க்கிற தொகையில் நல்லாது இத் திட்டத்தைப் பூர்த்திசெய்ய கூடுதல் தொகை ஒதுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

இன்னொரு பிரச்சனை. ராதாபுரம் கால்வாய் வெட்டியபோது கன்னியா குமரி ஜில்லாவிற்குப் போக உபரி தண்ணீர் இருந்தால் ராதாபுரம் கால் வாய்க்குத் தண்ணீர் கொடுப்பது என்பது அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாக இருந்தது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன், அதிகாரிகள் ராதாபுரம் கால்வாய்க்கு தண்ணீர் விடுவதற்கான வழிவகைகளை யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. சிறூர் பட்டணங்கால் திட்டம் இன்னும் அரை மட்டம் கூட பூர்த்தியாகவில்லை. இத்திட்டம் பூர்த்தியாவதற்குள் ராதாபுரத்திற்குத் தண்ணீர் விட்டால் பல பிரச்சனைகளை அது உண்டுபண்ணும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவிற்கு வந்து அங்கு பொதுப் பணிகள் குறித்து ஒரு கருத்தாங்கு நடத்துவதாக கீழ்ந்த சில மாதங்களுக்கு முன்பாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கிடை நாளில் ஒவ்வொருவரும் எங்கள் தொகுதிகளில் எடுத்துக் கொள்வதற்கான வேலைத் திட்டங்களை எழுதி உலெக்டர் அவர்களிடம் கொடுத்திருந்தோம். ஆனால் இதுவரையிலும் அந்தக் கருத்தாங்கு நடைபெறவில்லை. என் மாவட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களை ஒருவேளை இந்த பட்ஜெட்டில் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை என்றாலும் கூட இனி அந்தத் திட்டங்களில் முக்கியமானவற்றையாவது நடத்தித்தர வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக, எனது தொகுதியில் அமைக்கவிருக்கின்ற அணைக்கரை பாலம். இது ஒரு அணையாகவும், பாலமாகவும் உபயோகிக்கும் திட்டம். இது ஒரு சில ஆயிரம் ஜனத் தொகை கொண்ட அணைக்கரை ஊருக்கு மிகவும் பயன் தரக்கூடிய திட்டம். அதோடு மேல்புரம் பஞ்சாயத்தில் அமைக்கவிருக்கும் ஞாரானவிளை பாலம், தொடுவட்டி அரண்மனை ரோட்டில் குறித்துறை ஆற்றின் குறுக்கே கட்ட வேண்டியது.

அடுத்து, திரு வட்டாறு பாலத்தின் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள ரோடை அகலப்படுத்தும் திட்டம். அந்த ரோடானது பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பாக போக்குவரத்து வாகன வசதிகள் இல்லாத காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. இதன் இரு பக்கங்களிலும் 50 அடி 60 அடி ஆழமுள்ளது. ஆகவே இப்பொழுது பல விபத்துக்கள் அங்கே நடைபெறுகின்றன. ஓரிரண்டு பஸ்கள் கூட மறைந்துவிடும். ஒருவேளை அவைகள் தனியார் பஸ்கள் என்ற காரணத்தினால் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வராமலிருக்கலாம். இந்த ஆபத்துகளைத் தடுப்பதற்காக பாலத்தை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தை அமல் நடத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எனது தொகுதியிலிருக்கும் 17,000 பேர் ஜனத் தொகை கொண்ட அரண்மனை பஞ்சாயத்திற்கு உட்பட்ட ஒரு டிஸ்பென்ஸரி இருக்கிறது. அங்கு கட்டிட வசதியில்லாமலிருப்பதால் அதை விஸ்தரிக்க வழியில்லாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தக் கட்டிடத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் அரசாங்கத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை விரிவுபடுத்தித் தேவையான ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எனது தொகுதியில் கழிந்த புயலில் சில ஆரம்பப் பாடசாலைகள் விழுந்து அழிந்து போய்விட்டன. மேல்புரம், திருவட்டார் போன்ற இடங்களில் எஸ். பி. எஸ்.....

[1968 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாடசாலை இந்த டிமாண்டில் வருகிறதா?

திரு ஜே. ஜேம்ஸ் : கட்டிட வேலைகள் பற்றிக் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ் : அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு கழிந்த பட்ஜெட் தாக்கல் செய்த பொழுது திருப்பரப்பு வலதுகரை கால்வாய்த் திட்டம் சித்தாறு-பட்டணங் கால் திட்டத்தோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்படுமென்று அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் ஒரு சில தனிப்பட்டவர்களின் நன்மையைக் கருதி அந்தத் திட்டம் கைவிடப் பட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தத் திட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஃபுட் ரொடக்ஷன் ஸ்கீம் முன்பு நல்ல முறையில் சேவையாற்றியது. அது இப்பொழுது மந்த நிலையிலிருக்கிறது. அதற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கி மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய குளங்களில் தூர் வாரி சிறு பாசனத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாம்பழத்தனை, பொய்க்கையனைத் திட்டங்களையும் அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்த மாம்பழத்தனை திட்டமானது ஊக்கலை நகரசபை, கொளச்சல் நகரசபை, இரணியல் நகரசபை போன்ற ஊர்களுக்குக் குடிநீர் வழங்கும் திட்டமாகும். ஆகவே இவைகளை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. டி. ஏ. ராஜவேலு : மதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவைத் தலைவர்வர்களே, மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் அவை முன் வைத்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“வரப்புயர நீர் உயரும்,
நீர் உயர நெல் உயரும்,
நெல் உயர குடி உயரும்,
குடி உயர கோன் உயரும்”

என்ற ஒளவை மூதாட்டியின் கருத்தை நன்கு உணர்ந்த இந்த அரசாங்கம் காவிரி சங்கமுகப் பகுதியில் இரு போகப் பயிர் விளைச்சலை உண்டாக்கும் பரப்பளவைக் கூட்டி நல்ல புதிய பயிர் முறையை ஏற்படுத்தி செயலுக்குக் கொண்டு வந்தமைக்காக நல்லெண்ணை கொண்டவர்கள் அத்தனைபேரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள்.

இதேபோல தமிழகம் முழுவதும் பயன்படும் வகையில் ஆழ்கடல் துறைமுகத் திட்டத்தை தூத்துக்குடியில் அமைக்க, தமிழகத்து மக்களின் எழுச்சிக் குரல் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துரைத்து, வன்மையுடனும் இடைவிடாமலும் இந்த அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரிடம் எடுத்துக்கூறி இந்தத் திட்டத்தை ஏற்படுத்த சமார் 24 40 கோடி ரூபாய் வரை ஒப்புதல் வாங்கியுள்ளதையும், இந்தத் திட்டத்திற்கு முன்னதாகவே நமது தமிழக அரசாங்கம் 110 ஒலட்சம் ரூபாய் செலவிட்டிருப்பதையும் நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். தமிழகமே அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

திருமணிமுத்தாறு-பொன்னியாறு திட்டம் என்ற திட்டம் - சேலம் மாவட்டத்தில் சரபங்க் நதியில் கட்ட, 1960-இல் திட்டமிடப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் முன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு மத்திய சர்க்கார் செயல்படுத்த முன் வந்தது. ஆனால் ஏற்கெனவே

1968 மார்ச் 23]

[திரு.டி. ஏ. ராஜவேலு]

இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இதைச் செயல்படுத்த ஏனோ முன்வரவில்லை. இந்தத் திட்டத்திற்கு சுமார் ரூ. 312.50 இலட்சம் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டது. இதனால் இந்தப் பகுதியில் 10,000 ஏக்கர் பாசன வசதியடையுமென்றும், அதன் பயனாக 5,000 டன் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் அந்தத் திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் செயல்படுத்த முன்வந்தும் மாநில அரசு ஏனோ எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகையால் புதிய தமிழக அரசு இந்தத் திட்டத்தின் சிறப்பினை யுணர்ந்து நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

5-30.

1961-ஆம் ஆண்டு காவிரியாற்றில் வெள்ளப் பெருக்கெடுத்தது. அதனால் ஒரு கோடி ரூபாய் நஷ்டமேற்பட்டது. அதற்கு நிவாரண வேலை செய்யும் வகையில் அப் பொழுதுருந்த அரசாங்கம் தனி அதிகாரியை, என்ஜினியரை ஆய்வுரை செய்வதற்காக ஏற்படுத்தியது. அந்த ஆய்வுரையில் தனி அதிகாரி அவர்கள் பரிந்துரையை வழங்கியுள்ளார்கள். அதில் ஐந்து திட்டங்கள் உள்ளன. அதில் ஒரு திட்டம் மேட்டூர் டன்னெல் ஸ்கீம் சுமார் 2½ கோடி ரூபாய் அளவில் நிறைவேற்றும் திட்டம். அதை முன் பிருந்த அரசாங்கம் இதுவரையில் செயல்படுத்தவில்லை. அதையும் இந்தத் தமிழக அரசு நன்கு பரிசீலித்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பதை இந்த அரசு நன்குணர்ந்திருக்கிறது. அதிலும் சங்ககிரி, திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் ஆகிய வட்டங்கள் பஞ்சப் பிரதேசம் எனவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். இதையே நமது மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள், கோவை மாவட்டத்தைவிட சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களையும், சேலம் மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் ஒப்பிட்டு சுட்டிக் காட்டினார்கள். இப்படி எங்கள் மாவட்டத்தின்பால் பரிவைச் காட்டிய மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் இந்தத் திட்டங்களைக் கண்டிப்பாக நிறைவேற்றித் தருவார்கள் என்று மிகவும் நம்புகிறேன்.

அடுத்து கோவேரி கீழ்க்கரை வாய்க்காலை மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இதுவுள்ள கீளை வாய்க்கால்களிலுள்ள மதகுகளில் பெரும் பகுதி கடைசி வரை உள்ள நிலங்களுக்குப் பாய்வதில்லை. அதனால் தண்ணீர் கடைசி வரை பாய்வதில்லை. இதையடுத்து அமைக்கப்பட்டுள்ள தலைமை வாய்க்காலில் உள்ள பெரிய மதகுகளில், கீழே பாயும் தொடர்புகள் இல்லாததிருப்பதால் கடைசியாக உள்ள நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு வருகிறது. இந்த நீக்க பெரிய மதகுகளின் கீழ்ப் பகுதிகளில் தொடர்புகள் அமைத்து இந்த வருஷம் தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இதைப் போலவே மேட்டூர் கீழ்க்கரை வாய்க்காலை இன்னும் 7 மைல் நீளத்திற்கு மெனி வரை வெட்டினால் 5,000 ஏக்கர்களில் பாசனம் செய்ய முடியும் என்று கூறப்படுகிறது. பத்தாண்டுக் காலமாக கைகள் பகுதி மக்கள் இந்தத் திட்டத்தை மிகவும் எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருவார்கள் என்று பெரிதும் எதிர்பார்க்கிறேன். மத்திய சர்க்காரை இந்த மாநில சர்க்கார் 100 கோடி ரூபாய் நீர்ப் பாசனத்திற்குத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதை மத்திய சர்க்கார் கண்டிப்பாகத் தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. கே. மூர்த்தி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள பாசன மானியக் கோரிக்கைகளை அதிரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஜெயங்கொண்டான் தாலுகாவானது திருச்சி மாவட்டத்திலேயும்

[திரு. ஏ. கே. மூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 23]

மிகவும் பின்தங்கிய தாலுகா. அந்த தாலுகாவிலுள்ள சில பெரிய ஏரிகள் இது வரையில் செப்பனிப்பாடாமல் இருப்பதால் அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு பாசன வசதியில்லாமல் இருக்கிறது.

அடுத்து, ஜெயங்கொண்டான் நகரத்தில் அந்தப் பகுதியிலுள்ள எல்லா ஏழை விவசாயிகளுக்கும் நீர்ப்பாசனம் வழங்குகின்ற அளவு ஆவேரி என்ற ஒரு பெரிய ஏரி உள்ளது. அந்த ஏரித் தலைப்பை செப்பனிட்டு கால்வாய் அமைத்துக் கொடுத்தார்களானால் அந்த ஏரியின் மூலம் சுமார் 500 ஏக்கர்களுக்கு மேல் உள்ள நிலங்கள் ஜெயங்கொண்டான் நகரத்தில் ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும்.

அடுத்து, சுமார் 2,000 ஏக்கர் பயிராகக் கூடிய புதுக்குடி என்ற ஒரு பெரிய ஏரி அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது. அந்த ஏரி தூர் எடுக்கப்படாமல், மிகவும் ஓட்டை உடைச்சல்களாக இருக்கிறது. அந்த ஏரியை செப்பனிட்டு, ஆழப்படுத்தி, அணை கட்டுவார்களானால் அந்த ஏரியின் மூலம் 2,000 ஏக்கர்கள் பயிராகின்ற அளவுக்கு அந்த பாசனம் கொடுக்கக்கூடிய ஏரி என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டிப்பனூர் பஞ்சாயத்து யூனியனிலுள்ள கோவைத் தட்டை என்ற ஒரு பெரிய ஏரியின் மூலம் 2,000 ஏக்கர்களுக்கு மேல் தலைப்புப் பாசனம் செய்ய முடியும். அந்த ஏரியை இன்னும் அகலப்படுத்தி, ஆழப்படுத்தி, அதற்கு அணைக்கடி இந்த அரசாங்கம் தருமானால் அந்த பகுதியிலுள்ள ஏழை விவசாயிகள் பாசன வசதி மூலம் நல்ல பலன் அடைவார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் டிப்பனூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கின்ற பாண்டியன் என்ற ஒரு பெரிய ஏரி நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. மழை நேரங்களில் அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் தேங்கி நிற்காத காரணத்தினால், மழை வருகின்ற பொழுது தண்ணீர் தேக்க முடிவதில்லை. அந்த ஏரியை விட்டால் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு நீர்ப் பாசனத்திற்கு வேறு தண்ணீர் கிடையாது. எனவே, அந்த பாண்டியன் ஏரியை ஆழப்படுத்தி, அணைக்கடி தடுத்து செப்பனிட்டுத் தருவார்களானால் அதன் மூலம் சுமார் 1,200 ஏக்கர்களுக்கு மேல் பாசனம் கிடைக்கும் என்பதை இங்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஸ்ரீபுரந்தானியில் காட்டு ஏரி என்று ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. அங்கு சுத்தமல்லிக்கு அருகில் காட்டு ஏரி ஒன்று இருக்கிறது. அந்த சுத்தமல்லி கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற அந்த காட்டு ஏரியில் மழைக் காலங்களில் உடைப்படுத்தி, அறுப்பு எடுத்து போக்குவரத்துக்குத் தடையாக இருக்கிறது. மழைக் காலங்களில் பொது மக்கள் அங்குமிங்கும் செல்வதற்கு மிகுந்த தடையாக இருக்கிறது. ஆதலினால் அதில் ஒரு பாலம் அமைத்து போக்கு வரத்துக்கும் பொது மக்களுக்கும் நன்மை செய்கின்ற அளவுக்கு வழி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் கைவிடப்பட்ட மருதையாற்று திட்டத்தை மீண்டும் அந்தப் பகுதியில் கொண்டு வருவார்களானால் — செயல்படுத்துவார்களானால் அந்த ஜெயங்கொண்டான், அரியலூர், செந்துறை, ஆண்டிமடம் போன்ற தாலுக்காக்களில் உள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதிகமான நீர்ப்பாசனம் கிடைக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டிப்பனூர் பஞ்சாயத்து யூனியனிலுள்ள பொன்னாறு என்ற ஒரு ஏரி. அந்த ஏரியின் மூலம் மழைக் காலங்களில் தண்ணீர் கிடைக்காமல் விவசாயிகள் அவதிப்படுகிறார்கள். அந்தப் பொன்னேரியினுடைய தலைப்பை மாற்றி அமைத்து அல்லது பாதுகாத்துத் தருவார்களானால் சாகுபடி செய்கின்ற நேரத்தில் தண்ணீர் கேட்டுப் பெற்று அதன் மூலம் அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் பயன் அடைவார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 23]

[திரு ஏ. கே. மூர்த்தி]

அடுத்து, ஆண்டிமடம் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த நமசு ஒடைத் திட்டம், செந்துறை பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த சின்னாறு திட்டம், இந்த இரண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தருவதன் மூலம் பயிரைப் பெருக்க முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பகுதியில் இது போன்ற ஏரிகள் இல்லாமல், ஓடையும் இல்லாமல், வாய்க்காலும் இல்லாமல், நீர்ப் பாசனம் இல்லாத சில பகுதிகள் இந்த லப்பனூர் பஞ்சாயத்து யூனியனிலும், ஜெயங்கொண்ட பான் பகுதியிலும், மீன்சுருட்டி, செந்துறை ஆகிய பகுதிகளிலும் ஆண்டி மடம் பகுதியிலும் இருக்கிறது. அங்கு வாய்க்கால்களை வெட்டி, ஏரிகளை வெட்டி, வசதி செய்து தரும்படி நான் மிகவும் விரும்பி வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

• அதோடு மட்டும் அல்ல. பச்சைமலை என்ற ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் அந்தப் பகுதியில் ஆண்டிமடம், லப்பனூர், செந்துறை, ஜெயங்கொண்டான், அரியலூர் ஆகிய ஐந்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மேல் உள்ள பகுதிகளிலுள்ள ஏழை விவசாயிகள் நீர்ப் பாசன வசதி பெறுவார்கள். ஆகவே, அந்த திட்டத்தையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு மட்டும் அல்ல. இந்த ஜெயங்கொண்டான் தாலுகா மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருப்பதால் அந்த தாலுகாவில் மழைத் தண்ணீரை தவிர வேறு தண்ணீரை பார்க்க முடியாது. எனவே தான் அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு, அந்தப் பகுதியிலிருக்கின்ற ஆயக்கட்டு ஏரிகளை செப்பணிட்டு தருவார்களானால், உண்மையாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு சவால் விடுகின்ற அளவுக்கு நல்ல உணவு உற்பத்தியைத் தர முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் என்னுடைய தொகுதியில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த பொழுது, என்னுடைய தொகுதியுடைய நிலைமையை நன்றாக அறிந்தார்கள். எனவே தான் மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என் வட்டத்தில் இப்பொழுது செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற திட்டங்கள் அனைத்தையும் நல்ல முறையில் செயல்படுத்தி மிக அதிகமான அளவுக்கு ஏரிகளையும், வாய்க்கால்களையும் ஆழப்படுத்தியும், அதிகப்படுத்தியும் பல கால்வாய்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தும் நீர்ப் பாசனத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஜெயங்கொண்டானிலுள்ள பொன்னேரி தலைப்பைப் பற்றி முதலிலே குறிப்பிட்டேன். அந்த பொன்னேரியைப் பற்றி பல முறை சாகுபடி சமயத்தில் பெரிய அதிகாரிகளிடம் நான் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் பல முறை முயற்சித்தும் அந்த குறித்த காலத்திற்கு தண்ணீர் விட முடியவில்லை. காரணம், அந்தத் தலைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் அல்லது புதுப்பித்துத் தரவேண்டும். அதிகாரிகள் முயற்சித்தும் நேரானேரத்திற்கு, காலாகாலத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்க முடியாத காரணத்தால் அங்கே இருக்கிற ஏழை விவசாயிகள் அடிக்கடி அதிகாரிகளைச் சந்தித்து வலியுறுத்திக் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. இதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது; உணவு உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இப்போதுள்ள ஜெயங்கொண்டான், உடையார் பானியம் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள வாய்க்கால்களை சீர்படுத்திக் கொடுத்து நல்ல முறையில் நீர்ப்பாசனத்திற்கு வேண்டிய திட்டங்களை செயல்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று சொல்லி, எனக்கு வாய்ப் பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு அ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, இன்று நமது பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள பாசன மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற நான் விரும்புகிறேன். முந்திய அரசைக் காட்டிலும் பிந்திய அரசு பாசனத்தில் பெரிதும்

[திரு அ. சூறுமுகம்]

[1968 மார்ச் 23]

அக்கறை கொண்டிருப்பதை யாராலும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. உணவு உற்பத்திக்கு உறுதுணையாக இருப்பது பாசனத் திட்டம். தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகம் ஒன்றை மேம்படுத்தி மத்திய அரசு ரூ. 24.40 கோடி கொடுத்திருப்பது நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சருடைய முயற்சியாலாகும். வைகை கால்வாயைப் புதுப்பிக்க ரூ.395 இலட்சம் செலவிற்குள் அரிய திட்டத்தை உருவாக்கியிருப்பதையொட்டி நம்முடைய அரசு பாராட்டக் கடைமடப்பட்டிருக்கிறதன். கீழ்வானி, பாம்பிக்குளம், ஆளியாறு திட்டப் பகுதிகளில் புதிய கிணறுகளை வெட்டி மின் இணைப்பு கொடுத்து உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதில் நம்முடைய அரசு முக்கிய கவனம் செலுத்தியிருப்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. கிருஷ்ணகிரி, சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் விடப்பட்டதால் 18,600 ஏக்கர் நிலம் பாசனம் அடைந்திருப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அது மட்டும் அல்ல. இந்த அரசு இருபாகப் பயிர், புதிய பயிர் முறைகளைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய எடப்பாடி தொகுதியில் மதுரை காலியம்மன் பள்ளம் என்று ஒரு சிறிய நீர்த் தேக்கம் இருக்கிறது. அந்த நீர்த் தேக்கத்தை பல ஆண்டுகளாக முயற்சிதும் கட்டித்தரவில்லை. இந்த நம்முடைய அரசு கொற்பேரே தூர் ஆண்டு ஆகிறது. இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பார்களானால் இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக 2,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனம் தருகின்ற ஒரு வாய்ப்பினை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கமுடியும். அதன் மூலம் நாம் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் எடப்பாடி சரங்கா நதியில் நீர் நிரம்பி, பெருமழை நேரங்களிலே நகரத்தை சேதப்படுத்துகிறது. அந்தத் தண்ணீர் நகரத்திற்குள் புகாவண்ணம் அதைத் தடுத்து ஒரு சிறிய நீர்த் தேக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அமைச்சரவையை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், பல ஏரிகள் பல ஆண்டுகளாக தூர் எடுக்கப்படாமல் இருப்பதால், பல தொல்லைகளைக் கொடுத்திருக்கின்றது. இந்த ஏரிகளைப் பெல்லாம் உடனடியாக தூர் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஏரிகளில் பெரிய ஏரிகளான குள்ளம்பட்டி ஏரி, கொண்டையம்பாளையம் ஏரி, சித்தூர் ஏரி, இவைகளெல்லாம் நீண்ட நாளாக தூர் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் தூர் எடுத்து விவசாயத்திற்கு — விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று நான் நம்முடைய அரசை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மேட்டூர் இடது கரை வாய்க்கால் வலது கரை வாய்க்கால் வெட்டியதிலிருந்து இன்று வரை மாாமத்து வேலைகள் செய்யப்படவில்லை. மாாமத்து செய்யப்படாத காரணத்தினால் வாய்க்கால் தூர்ந்து அடிக்கடி உடைப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாவது கால்வாய்களை சுத்தப்படுத்தி, மாாமத்து வேலைகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் கால்வாய்களில் சில நேரங்களில் தண்ணீர் பற்றுக்குறையாக இருக்கும்பொழுது, விவசாயிகளால் கரை உடைக்கப்பட்டு, அருகில் இருக்கிற நிலங்களுக்கு அதிகத் தண்ணீர், தூரத்திலிருக்கிற நிலங்களுக்கு தண்ணீரே போகாத நிலைமை ஏற்படுகிற காரணத்தினால், தண்ணீர் வருகின்ற நேரத்தில் விவசாயிகளிடையே அடித்தடிகள் ஏற்பட்டு, அவர்களுக்கு சில நேரங்களில் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த நேரங்களில் நாங்கள் சென்று உறுதுணையாக இருந்து, தண்ணீரை முறைப்படுத்தி பாய்ச்ச ஏற்பாடு செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலையைப் போக்க தண்ணீர் வருகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய அரசு மூன்று மைல்களுக்கு ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து, அந்த அதிகாரிகள் அந்த வேலையைக் கவனிப்பதற்கு உறுதுணையாக இருப்பார்களேயானால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்த நேரங்களில் எந்தவிதமான தொல்லையும் ஏற்படாமல் இருக்கும்.

1968 மார்ச் 23]

[திரு அ. ஆறுமுகம்]

சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பதை நம்முடைய அரசு அறியும். அதை இதற்கு முன்பிருந்த அரசும் நன்கு அறிந்திருக்கிறது. இந்த அரசில் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அமைச்சர் இருக்கிற காரணத்தினால் இம்மாதிரி நல்ல திட்டங்களை உடனடியாக நிறைவேற்றி, மக்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும், நம்முடைய அரசு இதில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஐந்தாண்டுக்குள் சேலம் மாவட்டத்தை ஒரு முதன்மையான மாவட்டமாக ஆக்க நம்முடைய அரசு உறுதுணையாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் திருமணிமுத்தாறு, பொன்னியாறு திட்டங்களை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்ட நெடுங்காலமாக இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இதைப்பற்றி பல தடவை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், 5,000 ஏக்கர் பாசனத்திற்கு வரும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்தால் 50,000 டன் நெல் விளையக்கூடிய ஒரு திட்டமாக இருக்கக்கூடும். ஆகவே, நம்முடைய உணவு நெருக்கடியைப் போக்குவதற்கு இதுமாதிரி சிறிய நீர்த்தேக்கங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதிக ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இருக்கிற ஏரிகளை, வாய்க்கால்களை சீர்திருத்தித் தரவேண்டும். திருமணி முத்தாறு திட்டத்தை இந்த ஐந்தாண்டுக்குள் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால், அது நமது அரசு நாட்டு மக்களுக்கு செய்யக்கூடிய ஒரு நல்ல பணியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ.ஆர். கப்பையா முதலியார்: சிலைவர் அவர்களே, பாசனத்துறை மானியவிவாதத்தில் என்னுடைய அபிப்பிராயங்கள் சிலவற்றை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். நம் தமிழக அரசில் சுமார் 37,000 நீர்நிலைகள் இருக்கின்றன. அற்றில் சுமார் 2,000 நீர்நிலைகள் பி.டபிள்யூ.டி.-யின் மேற்பார்வையில் இருக்கின்றன. அது போக, ஐயீன் ஒழிப்பு ஏரியாக்களில் இருக்கக்கூடிய நீர்நிலைகள் 14,000. அது போக பஞ்சாயத்து மேற்பார்வையிலும், ரெவின்யூ இலாகா பொறுப்பிலும் 20,000 நீர்நிலைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எக்ஸிஸ்டிங் பங்ஷனல் ஆர்கனைஸேஷனை மாற்றி டெரிடோரியல் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் என்ற முறையில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய 1-ஆர்கனைஸேஷன் ஸ்கீம் இருக்கிறது. அது ஒரு விதத்தில் ரெவெநுக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தாலும், நடைமுறைக்கு சரியாக வருமா என்ற ஒரு ஐயப்பாடு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், நான்-லிஸ்ட்டம் டாங்ஸுக்கு இது பிரயோசனப்படுமா, செய்ன் ஆஃப் டாங்ஸ் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் இது பிரயோசனப்படுமா என்று ஆராயவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் லிஸ்ட்டம் டாங்ஸைப் பொறுத்தவரையில் 1-ஆர்கனைஸேஷன் மூலமாக ஒன்றும் மாற்றம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்னொரு பக்கம் நான்-லிஸ்ட்டம் டாங்ஸுக்கு இதனால் நன்மை ஏற்படுமா என்று பார்த்தால், யோசிக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், நாம் பிரித்து இருக்கக்கூடிய சாகிள், டிவிஷனை எடுத்துக்கொண்டால், இரண்டு டிவிஷனில் ஒரு நீர்ப்பாசனம் வருகிறது. நான்-லிஸ்ட்டம் டாங்ஸ் இரண்டு டிவிஷனுக்கு வருகிறது அப்பொழுது வேலை பகிர்ந்து செய்யப்படுமா, குறைந்த ஈலத்தில் செய்யப்படுமா என்று ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. டெரிடோரியல் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் பணம் வசூல் செய்வதற்கு பிரயோசனப்படும், நிதி இலாகாவுக்கு பிரயோசனப்படும். அபிவிருத்தி வேலைகளுக்குப் பிரயோசனப்படுமா என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால், கொஞ்சம் கவலைக்கு இடம் கொடுக்கிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால்—பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தவறு தலாக நினைக்கக்கூடாது—ஒரு ஆஸ்பத்திரியில் 100 படுக்கைகள் இருந்தால், இரண்டாகப் பிரித்து ஒருவர் எல்லாவற்றையும் பார்க்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்தால், அது சரியாக செயல்படுமா என்றால், 20 வருஷம், 30 வருஷங்களுக்கு முன்பு அம்மாதிரி செயல்பட்டு வந்தது. இப்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

[1968 மார்ச் 23]

பொழுது எல்லா திட்டங்களுக்கும், எல்லா காரியங்களுக்கும் ஸ்பெஷலிஸ்டு வைத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு காரியத்திலும் ஸ்பெஷலிஸ்டு பண்ணி, அன்னிய நாடுகளுக்குப் போய் ஆராய்ச்சி மூலம் செயல்பட்டும் வரக்கூடிய என்ஜினியர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து இம்மாதிரி ரீ-ஆர்கனைசைஷன் மூலம் டெரிடோரியல் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் கொடுத்தால், தனியாகப் படித்து ஆராய்ச்சி செய்தது பிரச்சோசனப்படுமா என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அதுபோக என்னக்குத் தெரியும், சிலகால் வாய்கள் ஒரு பகுதியிலும், கால்வாய்களுடைய கரை இன்னொரு பகுதியிலும் இருக்கும். அப்பொழுது வேலை உடனடியாக செய்ய முடியுமா என்று கூட சந்தேகப்படுகிறேன். டிவிஷன்படி பார்த்தால், கரை ஒரு வருக்கு இருக்கும், கால்வாய் ஒருவருக்கு இருக்கும். இதை நினைக்கும் பொழுது தான் கொஞ்சம் பயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதுபோக, பஞ்சாயத்து குளங்கள், ரெவின்யூ குளங்கள் பழைய நிலையிலே இந்தத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மாதிரியே பின்னால் செய்யப்போகிறோம் என்று ஓர் இடத்தில் சொல்லப்படுகிறது. 1958-ல் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் வந்தது. கிட்டத்தட்ட 10 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் மாற்றப்பட்ட நீர்நிலைகள், மாற்றப்படாத நீர்நிலைகள் (டிரான்ஸ்பேர்டு ஸோர்ஸஸ் டெரிடரி, நான்-டிரான்ஸ்பேர்டு ஸோர்ஸஸ் டெரிடரி) என்ற நிலைமைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் பஞ்சாயத்துப் பொறுப்பில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 10 வருஷம் ஆகியும் நீர்நிலையாரிடம் இருக்கிறது என்ற முறையே இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி 1948-ல் ஐயின் ஒப்பீடு ஏற்பட்டது. ஐயின் பிரதேசத்தில் 14,400 ஸோர்ஸஸ் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. 1967-68-ல் 5,500 ஸோர்ஸஸ், நீர்நிலைகள்தான் மராமத்து செய்யப்பட்டதாக சொல்கிறார்கள். அதாவது 20 வருஷம் கழிந்த பிற்பாடு, ஐந்தில் இரண்டு பங்கு தான் மராமத்து வேலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் சொல்லிக்கொள்ளப்படுகிறது. குறைந்தது 100 வருஷமாவது ஆகவேண்டும், ஐயின் பிரதேசங்களிலுள்ள நீர்நிலைகளைச் செப்பனிட என்றால், அதாவது ஒரு செஞ்சரி வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவையும் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இன்று நீர்ப்பாசனத்தை இந்த வழியில் பிரிப்பது உசிதமாக இருக்குமா என்பது தான் என்னுடைய ஐயப்பாடு. அதைவிட மைனர் இரிகேஷன், மேஜர் இரிகேஷன், என்று இரண்டாகப் பிரித்து, மைனர் இரிகேஷனுக்கு ஒரு சீஃப் என்ஜினியர், மேஜர் இரிகேஷனுக்கு ஒரு சீஃப் என்ஜினியர் என்று வைத்துக்கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். பி.டபிள்யூ.டி. செகடரி கூட 1965-ம் ஆண்டில் ஒரு ரிபோர்ட்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இது மாதிரி இரண்டாகப் பிரித்து, மைனர் இரிகேஷன் பிராஞ்ச், மேஜர் இரிகேஷன் பிராஞ்ச் என்று பிரித்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு தனித்தனி சீஃப் என்ஜினியர் போட்டால், குறுகிய காலத்தில், சீக்கிரமாக வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஒரு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், மைனர் இரிகேஷன் டிராவும் ஒருவரிடமும், 250, 300 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளது ஒருவரிடமும் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது கட்டத்தையும் ஒப்படைத்திருக்கிறோம், கட்ட மராமத்தையும் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். இதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கும்பொழுது பஞ்சாயத்து ரூபகம் வருகிறது, பஞ்சாயத்து யூனியன் ரூபகம் வருகிறது. இப்பொழுது அக்கிரகல்சரல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸரை எடுத்துக்கொண்டால், அவருக்கு ஆர்.டி.ஏ.-வின் கீழும் பொறுப்பு இருக்கிறது, பி.டி.ஏ.-விடமும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் சொல்வார், ஆர்.டி.ஏ. கூப்பிட்டார் என்று. இன்னொரு இடத்தில் சொல்வார் பி.டி.ஏ. கூப்பிட்டார் என்று. இம்மாதிரி பாகுபாடு ஏற்பட்டால், நீர் வாகம் செம்மையாக நடக்க வழி இல்லாமல் போகும். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வருஷம் நீங்கள் பாருங்கள், எனக்கு என்னவோ நம்பிக்கை இல்லை. நீங்கள் 26-8-1968-ல் திரு நெல்வேலியில் ஒரு மாநாடு போட்டீர்கள். ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் ஆகிறது. அதன் குறிப்புகள் எங்கே இருக்கிறது? என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அதற்குக் காரணம், இதெல்லாம் ஒரு இலாகா பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும். இன்று ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் வேலைகள் செய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டும், இரிகேஷன்

1968 மார்ச் 23]

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்].

டிபார்ட்மெண்டும், இரண்டும் இணைந்து வேலை செய்யத் தாமதம் ஏற்படுவது தான். பஞ்சாயத்தில், 14,000 டாங்குகள் இருந்தும், 5,000 வேலை செய்ய முடியவில்லை. காரணம், “ரேயல் கண்ட்ரோல்”, “ரேயல் ரெஸ்பான்ஸி பிலிடி”. அதே மாதிரி, நீங்கள் அந்த மாநாட்டில் எந்தக் காரியத்தை வேகமாக தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தாலும், அதைச் செய்ய முடியவில்லை. எட்டு மாதம் ஆகிறது. ஒன்றும் நடக்கவில்லை. நீர்ப்பாசன இலாகாவில் கேட்டால், ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட் கணக்குகள் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இது மாதிரி இருப்பதை மாற்றி, கண்ட்ரோல் அண்ட் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் இன் இரிகேஷன் வரிஸ்டம் ஒருவர் கையிலே இருப்பது நலம். மராமத்து செய்வது ஒருவர், வின்யோகம் செய்யவது இன்னொருவர். ஆகையினால் நாம் மக்களுக்கு செவ்வனே செய்ய வேண்டும் என்றாலும், நன்மை கிடைக்கவில்லை. தண்ணீர் காலா காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. ஆகையினால், எப்பொழுதும் நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், கண்ட்ரோல் அண்ட் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் ஒருவரிடம் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வரிஸ்டத்திற்கும் ஒரு இரிகேஷன் கமிட்டி இருந்தால், அங்கங்கேயுள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும்.

என்னுடைய இன்னொரு வேண்டுகோள் என்னவென்றால், இப்பொழுது ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதே போல், பல விதத்திலும் தகுதியுள்ளவர்கள் எஞ்ஜினியர்கள். அவர்களையும் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப்போன்று, ஐ.இ.எஸ். என்று வைத்தால், அவர்களுக்கு ஒரு பொறுப்பும், பெருமையும், உற்சாகமும் ஏற்படும். ஏதோ காரணத்தினால் அது தாமதப்படுகிறது. அவர்களுக்கு அப்படியொரு அந்தஸ்து கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டால், நல்லதாய் இருக்கும்.

அடுத்தது, 58 வயது என்று போட்டிருக்கிறது. ஏன் ஒரு பகுதிக்கு மட்டும் பாகுபாடு காட்டுவேண்டும் என்பது புரியவில்லை. கொடுத்தால் எல்லோருக்கும் 58 வயது என்று கொடுங்கள். சில அதிகாரிகளுக்கு 55 வயது, சிலருக்கு 58 என்றால் அது சரியாக இருக்காது. ஸெண்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டு இலாகாக்கள் எல்லாவற்றிலும் 58 வயது என்று இருக்கிறது. பக்கத்து வீட்டுக்காரர் ஸெண்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் கிளார்க் 58 வயது என்று சொல்லும்போது, நம் மாநில ஊழியர்களுக்கு மட்டும் 55 வயது என்பது சரியாக இல்லை. இப்பொழுது உள்ள நிலைமையில் எல்லோருக்கும் 55 வயது என்று செய்தால், வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கும்.

என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், கருப்பா நிதித் திட்டம் தேவை. உங்கள் காலத்திலேயே அதைச் செய்யவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி, சங்கரன் கோயில் தாலுகாவிற்கு கிரியாறு திட்டம். நீங்கள் அதை அருள்சுரந்து கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பெல்லாம் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை நீர்ப்பாசன மாநாடு ஒன்று செயல்பட்டுக் கொண்டு இருந்தது. குறைகளையெல்லாம் அதிலே சொல்லிக் கொண்டு இருந்தார்கள். நன்றாகவும் செயல்பட்டுக் கொண்டு இருந்தது. இப்பொழுது டி.டி.வி. வந்த பிறகு அதைப் புறக்கணித்து விட்டார்கள். ஆகவே, பழையபடியும் அதற்குப் புத்துயிர் கொடுத்து, நல்ல நிலையில் வேலை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“மிஸ்யூஸ் ஆப் வாடர்” ரொம்பவும் இருக்கிறது. மேலும் கால் வாயில் “எங்க்ரோச்மெண்ட்” இருக்கிறது. மகாராஷ்ட்ராவில் பொதுப் பணி நிர்வாகஸ்தர்களுக்கு “கிரிமினல் பவர்ஸ்” கொடுத்திருக்கிறார்கள். தண்ணீர் தப்பிதமாகக் கொண்டு போனால், நீர்ப்பாசன இலாகா அந்த ஆட்களை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. “மிஸ்யூஸ் ஆப் வாடர்”, “எங்க்ரோச்மெண்டு” செய்யக்கூடிய நிலைகள் இருந்தால், அதைக் கண்டிக்கும் அதிகாரம், கிரிமினல் பவர் எஞ்ஜினியரிங் இலாகாவிடம் கொடுத்தால் செவ்வனே வேலை செய்ய முடியும். 1965-ல் பல இலாகா பெரிய அதிகாரிகளும் இருந்து ஒரு ரிபோர்ட்டை, “ரிபோர்ட் ஆன் அக்கிரகஸரல் ப்ரொடக்ஷன்” என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

[1968 மார்ச் 23]

நீர்ப்பாசன செக்ரடரியாக இருப்பவரும், நீர்ப்பாசன இலாகா முதல்வராக இருப்பவரும், எல்லோரும் சேர்ந்து, ஏக மனதாக ஒத்துக்கொண்டு செய்து. மேஜர், மைனர் என்று இரு பிரிவாகப் பிரித்தால் உடனடியாக நன்மை வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் மனம் வைத்து, அதைக் கவனிக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதற்குக் காரணம், எந்தக் காரியத்தையும் செய்தால், உடனே நன்மை அடைய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறவர்கள். என்னைப் போன்றவர்கள், மழை இல்லாமல் கஷ்டப்படும் பகுதியிலிருந்து வருபவர்கள், சொல்வதைக் கேட்டுச் செயல் படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டு டிவிஷன்களுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிற கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இந்த இலாகா செவ்வணை நடக்க வேண்டும் என்ற அக்கறையினால் இதைச் சொல்லுகிறேன், இத்துடன் என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

* திரு. தி. சி. திம்மராய சுவாமிநாதர் : சட்டசபைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் பாசன மானிபத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே பெரிய நதிகளாய் சொல்லப்படும் நதிகளில் பாலாறும் ஒன்றாகும். அப்படி பிரசித்தி பெற்ற பாலாற்றை இன்று பார்த்தால் தண்ணீரே இல்லாமல் சுமார் 150, 160 மைல் தூரம் வரை மணலாகத் தான் காட்சி அளித்து வருகிறது. காரணம், இந்தப் பாலாற்றில் ஒரு சிறு நீர்த் தேக்கம் கூட இடையாது. அதனால், தண்ணீர் தேக்கம் இல்லாததால், பூரா ஆறும் காய்ந்து விடுகிறது. இந்த ஆறு ஆந்திராவிலிருந்து, தமிழ் நாட்டில் கலந்து சென்னைவரை சுமார் 150 மைல் தூரம் ஓடுகிறது. பாணாறு என் தொகுதியைச் சேர்ந்த வாணியம்பாடிக்கு மேற்கே புல்லூர் கிராமத்தில், தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பமாகிறது. மேலும் தற்சமயம், திருப்பத்தூர், ஆம்பூர், நகராட்சிகளுக்கு குடி தண்ணீர் திட்டம் தயாராய் சுமார் 40, 50 லட்சம் ரூபாயில் வேலை தொடங்கியுள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்த இரண்டு நகராட்சிகளுக்கும் பாலாற்றிலிருந்துதான் தண்ணீர் கொண்டு போக வேண்டும். ஏற்கனவே ஜோலார்பேட்டை ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு பாலாற்றிலிருந்துதான் தண்ணீர் கொண்டு போகப்படுகிறது. தற்சமயம், ஆற்றில் தண்ணீர் இல்லாமல், சுற்றிலுமுள்ள கிணறுகள் எல்லாம் காய்ந்து கொண்டு வருகின்றன.

இந்த பாலாற்றில் புல்லூர் கிராமத்தில் ஒரு சிறு நீர்ப் பாசன திட்டம் தயார் செய்து, இஞ்சினியர்கள், எல்லாம் நேரில் போய்ப் பார்த்து ஒரு திட்டம் போட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை உடனே கவனித்து இந்த அரசு செய்யாவிடில், நகராட்சிகளுக்கு லக்ஷக்கணக்கான பணம் செலவு செய்தும் குடி தண்ணீர் திட்டம் நிறைவேறாமல் போய் விடும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் பாலாற்றில் இந்த சிறு நீர்த்தேக்கம் கட்டினால், விவசாயதிற்கு, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாயவும் ஏதுவாக இருக்கும். மேலும் வடாற்காடு மாவட்டத்திலே இந்த திட்டத்தில் ஒரு நீர்ப்பாசன திட்டம் கூட இல்லை. அதனால், எங்கள் வடாற்காடு ஜில்லாவைப் புறக்கணிப்பதாகவே தெரிகிறது. அதனால் தயவு செய்து நமது மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் இதில் கவனம் செலுத்தி உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமாய் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் தொகுதியில் இந்த வருஷம் மழையே கிடையாது. தற்சமயம் விவசாயம் செய்து, கரும்பு, கேழ்வரகு, நெல், எல்லாம் காய்ந்து கொண்டு வருகின்றன. எப்போதுமே எங்கள் தொகுதி மேட்டுப் பிரதேசம். அதனால் இந்தத் தமிழக அரசு எப்படியாகிலும் பாலாற்றில் ஒரு அணைத் திட்டம் போட்டு, உடனடியாக கவனித்து செய்யத் தொடங்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 23]

[திரு. தி. சி. திம்மராய கவுண்டர்]

மேலும், திருப்பத்தூர் தாலுகா எலக்ட்ரிகல் நத்தத்தில் ஒரு சிறிய மாலை
நீர்ப்பாசனத் திட்டமும் இருந்து வருகிறது. அதையும் இந்த அரசு 6-00.
கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில் கிணறுகள் வெட்டினால், சுமார்
15 அடி, 20 அடிக்குள் பாறை வந்துவிடுகிறது. ஒரு கிணறு வெட்டுவதற்
குக் குறைந்தது ஐயாயிரம் ரூபாய் முதல் பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில்
செலவாகிறது. யூனியனில் புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்குத் தரப்படும்
கடன் இரண்டாயிரம் ரூபாய்தான். ஆனால் பழைய கிணறுகளைச் சீர்
படுத்துவதற்குத் தரப்படும் கடன் தொகை 500 ரூபாய்தான். விவசாயிகள்
கடன் வாங்கியும், கடன்காரர்களாகி வருகிறார்களே தவிர, அவர்களுக்கு
எந்த விதப் பலனும் ஏற்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்
கிறேன். ஆகவே, எங்கள் தொகுதியில் நாடாம்பள்ளி, கந்தலி யூனியன்
களில், புதிய கிணறுகளுக்குக் குறைந்தது ஐயாயிரம் ரூபாயும், பழைய
கிணறுகளுக்குக் குறைந்தது இரண்டாயிரம் ரூபாயும் கொடுத்து, விவசாய
மக்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், எங்கள் தொகுதியில் ரொம்பவும் மழை இல்லாமல்,
வறண்ட பிரதேசமாக இருப்பதால், விவசாய மக்கள் வேலையில்லாமல்
மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, எங்கள் திருப்பத்தூர் பகுதியை
பஞ்சப் பிரதேசமாக எடுத்துக்கொண்டு, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பி
க்காவிடில் ஏழை மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரி
வித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் விவசாயம் தவிர, வேறு
தொழில் எதுவும் கிடையாது. மழை இல்லாததால் விவசாய மக்களுக்கு
வேலைகள் கிடையாது. ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்து,
ஏழை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தர தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்
கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், எங்கள் திருப்
பத்தூர் தாலுகாவை பஞ்சப் பிரதேசமாக எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக
மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் என்
தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, படி அரிசித் திட்டம் எங்கள் பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கப்படா
விட்டாலும், மாதா மாதம், ஏதாவது கோட்டா மாதிரி கொஞ்சம் அரிசியை
—படி அரிசித் திட்டத்தின் கீழ்—ஒதுக்கித் தந்தால் ஏழை மக்களுக்கு
மிகவும் அனுசூலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் பகுதியில் விவசாயம் தவிர, வேறு தொழில்கள்
கிடையாது. அதனால் ஏழை மக்கள் வாழ வழி கிடையாது. அதனால்
கிராமப் பகுதிகளில் ஐந்து மைல், பத்து மைல் என்ற அளவிலாவது
கிராமப்புறங்களில் சிறு தொழிற்சாலைகளை இந்த அரசு ஏற்படுத்தினால்
கிராம மக்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெற்று, ஏழை விவசாய மக்கள் வாழ
வழி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அரசு
கிராமப்புறங்களில் தொழிற்சாலைகளை உடனடியாக அமைக்கவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி, விடை
பெறுகிறேன். வணக்கம்.

6. அறிவிப்பு.

மாற்றுத் தலைவர் நியமனம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து ஓர் அறிவிப்பு. சட்டப்
பேரவை 6-வது விதிக்கிணங்க, திரு எஸ். முருகையன் அவர்களுக்குப்
பதிலாக, திரு இராம. அரங்கண்ணல் அவர்களை மாற்றுத் தலைவராக
நியமிக்கிறேன். அடுத்து, திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள்
பேசுவார்கள்.